TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ
BURSA TABİP ODASI

Hekimce Bakış

BURSA TABİP ODASI YAYINIDIR TEMMUZ 2014 S.86 www.bto.org.tr

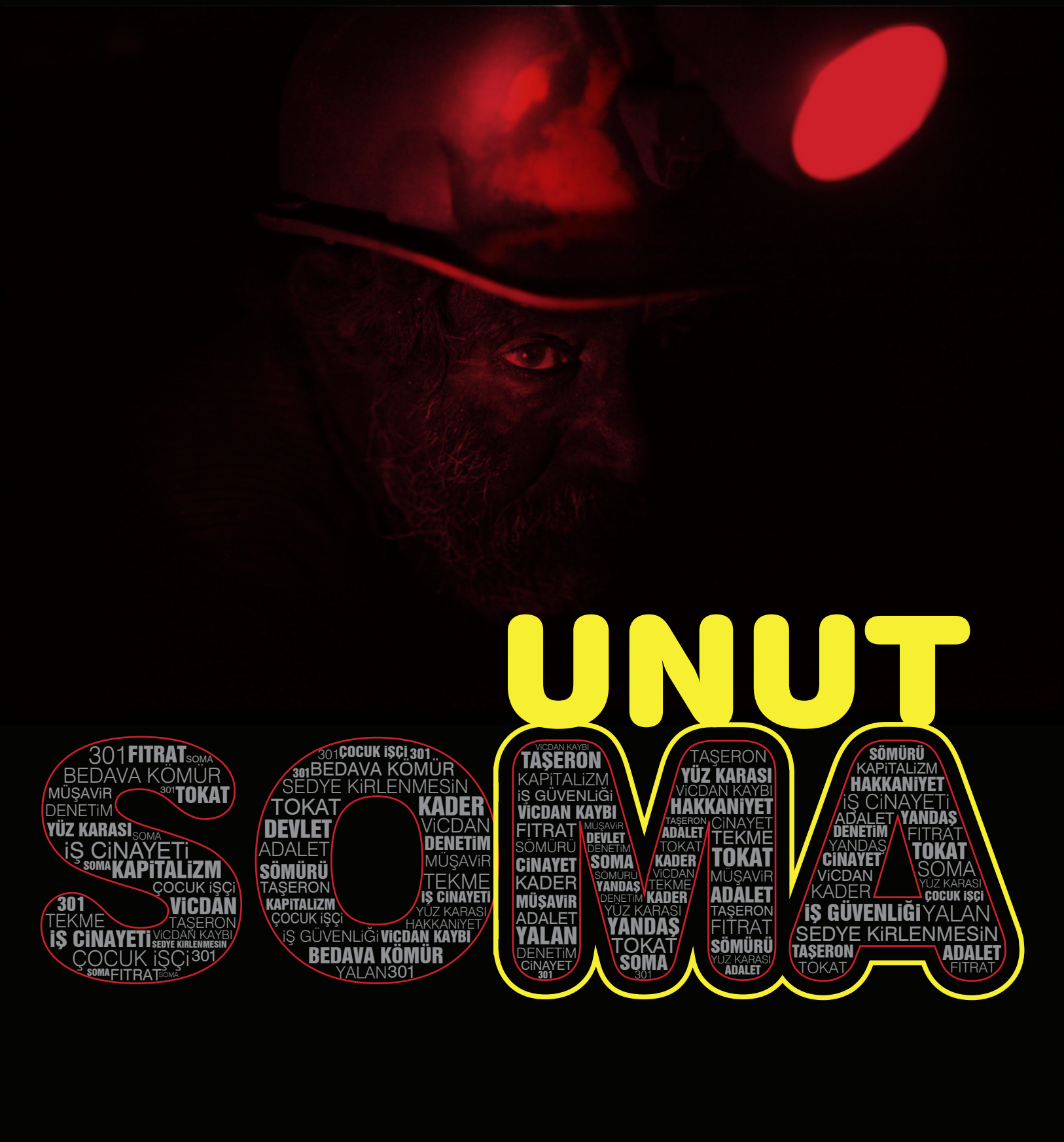

Hekimce Bakış

Yıl: 2014 Sayı: 86

İmtiyaz Sahibi
Dr. Ertuğrul Aydın

Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Güzide Elitez

Editör
Doç. Dr. Alpaslan Türkkan

Yayın Kurulu
Dr. Engin Demiriz
Dr. Pelin Şavlı Emiroğlu
Dr. Gönül Malat
Dr. Çetin Tor
Dr. Ayşe Betül Yapa
Doç. Dr. Nalan Akış

Tasarım
Brandpark

Baskı

Odunluk Mh. Akademi Cd.
No:8 A2 Blok K:2
Nilüfer / BURSA
Tel: 0224 453 52 10
Fax: 0224 453 52 40
Gsm: 0533 687 85 23
0533 738 98 03
e-mail: bursa@bto.org.tr
www.bto.org.tr

Hekimce Bakış, Bursa Tabip Odası yayınıdır. 3 ayda bir yayınlanır. Dergideki yazılar aksi belirtilmedikçe BTO'nun resmi görüşü değildir. Kaynak belirterek alıntı yapılabilir.

ISSN: 1303-6815

BİR ÜLKEYİ TANIMAK İSTİYORSANIZ, O ÜLKEDE İNSANLARIN NASIL ÖLDÜĞÜNE BAKIN

ALBERT CAMUS

İÇİNDEKİLER

S-12

SPOR AŞIĞI BİR HEKİM
DR. M.MURAT KAÇAR

S-16

HiPOKRAT'I
SİZDEN ÖĞRENECEK DEĞİLİZ...

S-20

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ
OLAĞAN SEÇİMLİ
64. BÜYÜK KONGRESİ YAPILDI

S-22

MADENDE
İŞYERİ HEKİMİ
OLMAK

S-62

EN ALTTAKiLER
ÇiZMELERiMi
ÇIKARAYIM MI?

S-66

DETONE
CAZ ETKİLENİMLİ POP GRUBU
PARiS COMBO

S-94

KiTAP KOKUSU
BU.. DÜNYADAN
GABO
GEÇTi

S-98

YÖNETİM KURULUNDAN

DEĞERLİ MESLEKTAŞLARIM

Dr. Ertuğrul AYDIN

12-13 Nisan tarihinde Bursa Tabip Odası genel kurulunu ve seçimlerini yaptı. Yeni yönetim kurulumuz seçimlerinin hemen ardından görev dağılımı yaparak çalışmalarına başladı. Seçimde 2935 üyesi bulunan odamızın 879 üyesi oy kullandı. Seçimlere katılım oranımız %30'larda kaldı. Bu oran, ülkemiz genelinde bulunan tabip odaları seçimlerindeki katılım ortalamalarındadır. Bu düşük katılım oranları meslek odalarının geleceği açısından düşündürücüdür. Sonuçların iyi irdelenmesini gerektirmektedir. İktidarın örgütsüzleştirme politikaları hekimleri ve tabip odalarını yılgınlığa götürmektedir. Bu örgütleme başarısızlığının en çarpıcı örneğini işçi sendikalarında yaşamaktayız. 10 yıl öncesinde 2,5 milyon üyesi olan Türk-İş'te üye sayısı 700 bin, DİSK 'te 100 bin civarına inmiştir. Güya ileri demokrasi söylemleriyle demokratikleştirilen ve iyileştirilen sendika yasaları ile sendikasızlaştırma hareketi başarı ile gerçekleşmektedir. Hekimler ve sağlık çalışanları açısından en önemli unsur sağlık sisteminin son 10 yılına damgasını vurmuş olan Eski Sağlık Bakanı Recep Akdağ'dır. Tabip odalarını pasifize etmek için olağanüstü çaba harcamış, 10 yılda allak bullak ettiği sağlık sistemi gibi tabip odalarının etkinliğini kırmak için elinden gelen çabayı göstermiştir. İşyeri hekimliğinde ücret belirleme yetkisini ortadan kaldırarak, işlevsiz hale getirmiştir. Recep Akdağ'ın örgütümüze ve hekimlere verdiği zarar, zaman içerisinde, ilerki yıllarda da sık sık yad edilecektir. Son 10 yıldır seçimlere tek liste ile giren tabip odamızın yönetimine aynı düşünce ve duruşu paylaşan ekibimizin iş başına gelmesi ile sonuçlandı. Odamız "İyi hekimlik, sağlık hakkı" teması ile bu davaya gerçekten inanan, bu uğurda mücadele etme sağduyusuna sahip gönüllülere kalmıştır.

Hekimler ülkenin en eğitimli kişileri olmalarına rağmen, ekonomik açıdan toplumun diğer kesimlerine göre daha iyi durumda olmaları, örgütlenme ihtiyacını doğurmamıştır. Maalesef demokratik haklar, iyi hekimlik, sağlık hakkı kavramlarında meslektaşlarımızı fazla ilgilendirmemiştir. Ne zaman ki hekimler ekonomik ve sosyal haklarını kaybetmeye başlayacak yani iyice dibe vurduğu zaman örgütlenme ve var olan örgütlerine sahip çıkma ihtiyacını duyacaklardır. Yeni başlayan taşeronlaşma süreci, zaman içerisinde kendisini iyice hissettirecek, işte o zaman

hekimlerde tabip odalarına ve sendikalarına sahip çıkacaklardır. Maalesef hükümetler sendikalardan ve meslek örgütlerinden korkmaktadır, kesinlikle kendileriyle diyaloğa girmemekte, fikir alış verişlerinde bulunmamaktadır. Oysa demokratik ülkelerde bu durum tamamen tersinedir. Hükümetlerin tutum ve davranışını değiştirmesi, diyaloğun açılması, ülkeye zarar değil yarar getirecektir.

Seçim süreci içinde yaptığımız hekim ve hastane ziyaretlerinde en çok yakınılan konu hekimlerin özlük hakları ve emeklilik süreciydi. Göreve başlar başlamaz ilk kurduğumuz komisyon emeklilik ve özlük hakları komisyonu oldu. Komisyon, özlük hakları konusunda yapılmış çalışmaları izlemek ve yeni çözüm yolları üretmek amacıyla toplandı. Bu toplantıyı E-mail ve SMS mesajlarıyla duyurduk ama toplantıya yönetim kurulu dışında 4 kişi ilgi gösterdi. Demek ki çıkan sonuç; hekimler yaşantılarından ve emekliliklerinde ücret ve sosyal haklarından memnundu veya sadece yönetim kurulunun bu konu ile ilgilenmesini istiyorlardı. Oysa katılım ve katkı olmaksızın bir sonuca ulaşamaz, yani ben oturayım başkaları uğraşsın, kınasın, çözüm üretsin bakış açısı yanlıştır.

Göreve gelmemizle birlikte kendimizi yoğun bir gündem içinde bulduk. Önce aile hekimlerinin acil servislerde nöbet tutma uygulaması ile karşılaştık. Aile sağlığı merkezi çalışanları kamu hastanelerinin acil servislerinde ve 112 istasyonlarında nöbet tutmaya zorlanıyordu . Aile sağlığı merkezlerinde çalışan arkadaşlarımız günlük işlerinin yoğunluğu dışında 6514 sayılı "Torba Yasa" ile getirilen "ayda asgari 8 saat nöbet" uygulamasına direndiler. Oda olarak kendilerine destek verdik. Sözleşmeleri yaparken, siz artık sözleşmelisiniz, kamu hekimi değilsiniz diyen zihniyet, acil servislerdeki sorunu hadi nöbete diyerek çözebileceklerini sandı. Sağlık yöneticilerini aile hekimlerinin sesine kulak vermeye, yanlış sağlık politikalarından vazgeçmeye davet ediyoruz. Zorlamayla dayatmayla bir sonuca varılamaz, çalışanın huzurunu bozmakla sorunlar çözülemez.

13 Mayıs 2014'te Soma'daki maden kazası ile sarsıldık. Kapitalist düzenin acımasız davranış şekli ile tam 301 can, o madende can verdi. Doktor muayenehaneleri önlem alınmazsa hayati tehlike arz edebilir diyen zihniyet, maden ocaklarını tehlikesiz saydı, denetlemedi denetletmedi. İnsan hayatı daha çok para kazanma hırsı için hiçe sayıldı. Şimdi sorumlular aranıyor, savcılar atanıyor, madende ihmal sonucu katledilen maden işçileri şehit ilan ediliyor. İnanın halimize herkes gülüyor, dünya bize gülüyor. Bu işin sorumluları gayet açık ve net bir şekilde ortada –Hükümet, Enerji ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı – Sendikalar –İşletme sahipleridir. Bu üç yapı el ele, kol kola girerek bu insanları ölüme götürmüşlerdir. Taşeronlaşmanın en kötü örnekleri önümüzde dururken, yeni taşeronlaştıran yasalar ile yine insan hayatı hiçe sayılacak. Kurulan ve sayıları her geçen gün artan OSGB'ler, hekim ve hekim emeğini sömüren işletmelere dönüşmüş, hekim emeğini ucuzlaştıran, aşırı bir rekabet havasına sokan OSGB'ler hekimlerin durumunu giderek Soma'daki maden işçilerinin durumuna dönüştürmektedir. Soma'daki zavallı insanlar, çaresizlik, fakirlik ve eğitimsizliğin kurbanıdırlar. Soma'da ve Ege yöresinde tarım katledilmiş, emek ucuzlatırmış, ürün değersizleştirilmiş, çiftçi borçlandırılmış ve insanlar madene sokulmuşlardır. Bu işin sorumluları şimdi ağıt yakmaktadırlar, oysa keşke onurlu bir davranış sergileyerek istifa edebilselerdi.

Değerli meslektaşlarım

İsveç'te nüfus 8 milyon. Çeşitli dernek ve organizasyonlardaki üye sayısı 40 milyon, ortalama her 1 kişi 5 dernek ve organizasyon içinde. İşte ülkemiz bunu başarabilirse, insanlarımız örgütlenme hakkını kullanabilirse, insanlarımız örgütlerine sahip çıkarsa İsveç gibi kalkınmış, demokratik, insan haklarına saygılı bir ülke olabiliriz.

Düşünceniz ne olursa olsun meslek odalarına sahip çıkın, gelin üye olun, beraberce güç birliği içinde olursak mesleğimizi ve onurumuzu koruyabiliriz. Daha önceki yönetimler gibi üyelerimizi karar süreçlerinde katılımını çok önemsiyoruz. Yönetim Kurulu ve komisyon toplantılarımızı tüm üyelerimize açık olarak yapmaya devam ediyoruz. Sizin katılımınız, fikirleriniz bizim için çok önemlidir.

Saygı ve sevgilerimle.

ORDA ROMA BURDA SOMA

LUKULLUS'LAR DEĞİŞMİYOR

Yaşar Can BAĞATIRLAR

Bu nasıl bir yaz?

Bunaldık. Sıcaklardan değil , hayır.

Soma madencilerinin katledilmesinin utancı , her kavşakta rastladığımız nefesi açlık kokan Suriyeli çocukların çaresiz çığlıkları ve çıkarlar uğruna dayatılan bir koca leke , Gazze . . .

Sıcaklar değil , evet . İnsan olmaya çabalamak bunalttı bizi !

Her yer , her şey , her düş , her düşünüş ,size de kan kokmuyor mu?

"Yaşamak " , ancak bu kadar sırlanabilir kanlı ellerimizde . Acı ki bu sırladığımız aynayı , yüzümüzden başka her yerimize tutabiliyoruz . Yumruk halini almış elimizdeki öfkeye , yüreğimizdeki kıpırtıya , beynimizin içinde uçurumlar açan nefrete , her şeye evet her şeye tutabiliyoruz. Ama yüzümüze asla . . .

Bu suskun , bu alışmış , bu 'herşeyi kabullenebilir' kendimizden mi korkuyoruz ne ?

Hayat denilen o sırladığımız aynayı , sahnede, tam da yüzümüze tutmaya çalışan bir savaşçıdır işte Bertolt Brecht !..Bir tiyatro antropologu gibi çalışan Eugene Barba'nın söylediği gibi hep ileriye parlayan , ışıklı bir mihenk taşıdır. Almanya'dan tüm dünyaya saçılan bir ışık gibidir.II. Dünya Savaşı'nın dayattığı o tarih körlüğü ve su götürmez lekenin içinden çıkmıştır. Yabancılaştırma efekti diye adlandırılan bir yöntemi kullanarak ,alışkın olduğumuz , yanımızda olan , berimizde yaşanan ve bizim gündelik duyarsızlığımızla fark edemediğimiz bir çok değeri, terimi,tarihi yeniden ayaklandırarak, biz seyircilerini başka bir bakışa taşımıştır.

"Turandot ve Aklayıcılar Kongresi"nde her şeyin sebebi gibi gördüğü duyarsız entelektüelliği tokatlıyacak , "Cesaret Ana ve Çocukları"nda savaşın ne kadar içimizden bir acı olduğunu hatırlatacak , "İyi İnsan"ı sorgulayıp en iyiyi ararken , gariptir ki onu Sezuan'da bir fahişe olarak karşımıza çıkarıcaktır.

"Kahramana ihtiyacı olan ülke, ne mutsuz bir ülke!" diyen Brecht , kahramanı ve zaferin büyüsünü "Lukullus'un Mahkümiyeti" ile karşımızda altüst edecektir.

1951 yılında, Danimarka'da , önce bir radyo tiyatrosu ,sonra bir opera olarak yazdığı bu oyunda, adına zafer takları yapılan Romalı bir general olan Lukullus, onun gözüyle yeniden yargılanacaktır.

Şan,şöhret,zenginlik,ihtişamın adıydı Lukulllus .Dedesi, Roma Senatosu'nda konsüllük yapmıştı. Zengin bir ailesi vardı. Komutanlığında, idaresindeki Roma Lejyonları'yla Anadolu'da yedi kralı tahtından etmiş, Pontus Kralı Mithridates'i ve Ermenistan Kralı Tigranes'i yenerek iki Asya'yı fethetmiştir. Roma'yı servetlere boğmuştur. Lüks kelimesi Lukullus gibi yaşamaktan türetilmiştir. Kirazı Anadolu'dan Avrupa'ya getiren ilk kişi olmuştur.Tarihte bilinen ilk gurmelerden biridir. Ganimetleriyle döndüğünde, Roma 'da muhteşem törenlerle karşılanmış ve bu ihtişamın içinde, Roma'da ölmüştür.

Oyunun konusu Lukullus'un ölümüyle başlar.O dönemdeki Roma inancında, ölenlerin, karanlıklar ülkesine mi yoksa cennete mi gideceklerine ,üç antik kral tarafından yargılanarak karar verileceğine inanılırdı. Kralları işin içine sokarak ihtişamın, gücün ve iktidarın sömürüsü ölümden sonra da taçlandırılırdı.

Brecht, tiyatroya kazandırmaya çalıştığı yeni görme biçimiyle, bu yargı gücünü, gösterilmeye çalışılana değil görünene, yani halkın kendisine dayandıracaktır. Üç antik kralın yerine halktan, sıradan beş kişiyi yargıç olarak kullanacak ve savaşın,zaferlerin, ganimetlerin, ihtişamın arkasında yaşanan acı ve ölümlere ,gerçeğin ışığını taşıyacaktır.

Lukullus ,savaşın tüm acılarını yaşamış, oğlunu kaybetmiş ve pazarda balık satan bir kadının öfkeli feryadıyla; herkesin yok saydığı, kendini bir et parçası gibi görmeye zorlanan fahişenin -ve aslında tüm kayıp kadınların- acısıyla; emeğin herkes için ne kadar değerli olduğunu bağıran bir fırıncının teriyle;

insanın yaratma gücünün ve sabrının bir nişanı gibi duran çiftçinin duyarlılığıyla; eskiden öğretmen olan ve sonradan hayatın tüm çelişkileriyle bir köle olarak yaşayanın kızgınlığıyla yargılanacaktır.

Ve Lukullus çıkarları uğruna ,yaşattığı acıların bedelini , 'Hiçlik'e gönderilerek ödeyecektir.

Aslında yargılanan Lukullus değil, onu bir kahraman gibi gören , kazananın yazıldığı bir tarih ve çıkarlar uğruna girişilen tüm kanlı savaşlar ve bu savaşlarla dayatılan kahramanlar olacaktır.

Görüldüğü gibi kahramanlarımız, ne kadar da çok benziyor düşmanlarımıza... "Ve daha ne kadar dayanmalıyız biz ve bizim gibiler onlara..."

Bu nasıl bir yazgı?

Ne zaman insanlığa soyunsak , bir tarafımız hep çıplak ve sahte kalır, tarihi yazan onu yapana sadık kalmadığı için.

Tarih , insanoğlunun belki de en tehlikeli icadıdır. Savaşlar dayatır , kahramanlar yaratır ve çark boyuna insan öğütür.

Bizler sebepsiz yorgunken , hayat kendine yorar tüm zaferleri. Yorgunuz evet, her düşe bir gölge gibi girip güneş battığında siliniyoruz. Kaçıp gizlensek mi tüm bu yaşanılanlardan yoksa utanıp değişsek mi insan olduğumuzu? Çünkü, çark insan öğütmeye devam ediyor.

Bu bilinen bir gerçek ; gizlenen şeyler görmesini bilenler için sorun değildir. Söylenenler kadar , es geçilen noktalar da bir çok sırrı ele verir. Kahramanların sahteliği üstüne bahse girebildiğimiz halde, neden hala kalpazanın kim olduğunu söyleyemiyoruz?

İyi oyun ,savaşçıdır. Geçmiş olana kaçış bırakmaz. Asıl en güçlü cephesidir sahne. Taşır umutları tüm çağlara...

İşte bu yüzden "YAŞASIN TİYATRO !!!"

HEKİMLERDEN TİYATROYA BİR "PARANTEZ"

BTO PARANTEZ sahnesi

Bursa Tabip Odası Parantez Sahnesi

İlk parantezini 10 Mart 2013 Pazar akşamı Nazım Hikmet Kültürevinde "Şiir Çıkmazı" ile açan grup yeni dönemde, yeni katılımlarla, çalışmalarını oyunculuk eğitimi ağırlıklı olarak devam ettirdi. Peter Weiss'ın "Soruşturma" adlı oyununun dramaturji çalışmalarına başlayan grup, b u arada Bursa Tabip Odasının 60. Yıl kutlamaları için "İyi Hekim" adlı bir klip çalışması gerçekleştirdi. Hekimliği soyutlayıp, sorgulayıp, 'iyi hekim' tanımına cevap bulmaya çalışan bu çalışmayı , 60. Yıl kutlama programında sahneledi. Haziran 2013 tarihinden itibarenBertold Brecht'in "Lukullus'un Mahkumiyeti " oyununun dramaturji, ışık ve sahne tasarımı, dekor tasarımı, kostüm tasarımı çalışmaları için ekip olarak hazırlandı. Dr. Yaşar Can Bağatırlar'ın rejisi ile oyun, 15.03.2014 tarihinde BTO 14 Mart Tıp Haftası Etkinliklerinde ve 4. Nilüfer Belediyesi Tiyatro Festivalinde Uğur Mumcu Sahnesinde, promiyerini yaptı. Bursa Tabip Odası Parantez Sahnesi tarafından "Lukullus'un Mahkumiyeti" oyunu 11 Haziran Çarşamba günü Akademik Odalar Yerleşkesi Oditoryumunda birkez daha izleyiciye sundu. Önümüzdeki dönem için Yeni bir spot klip ve radyo tiyatrosu hazırlıklarına başlayan grup, sanatın bu noktasında "biz de varız" demeyi hala sürdürüyor.

GRUP ÜYELERİ

Dr. MEHMET DAVUT OKUMUŞ
Dr. MEHMET KARABULUT
Dr. HALE BAYRAKTAR
Dr. AYŞE CANAN KAHRAMAN
Doç. Dr. NESRİN TÜMER
Dr. ZÜLFİYE GÜNÖVEN
Dr. GÖKAN AKTAŞ
Dr. NERGİZ ERSÖZ
Dr. YELDA ERTÜRK
Dr. ÜMNİYE LELOĞLU
Dr. BERRİN BÖKE
Dr. KENAN ERGUS
Dr. ERSAN TAŞCI
Dr. YAŞAR CAN BAĞATIRLAR
Dr. HAKAN ORHAN
Dr. ÖZLEM TAŞKAPILIOĞLU
Dr. ENİS EGEL
YILDIZ ÖZDEMİR

SPOR AŞIĞI BİR HEKİM DR. M.MURAT KAÇAR

Dr. Çetin Tor

Üyelerimiz arasında sanata gönül veren hekimler olduğu gibi spora gönül veren meslektaşlarımız da var. Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı Dr.M.Murat Kaçar bunlardan birisi. Dr.M.Murat Kaçar hekimlik mesleğinin yanı sıra gençlik yıllarından bu yana içinde olduğu sporun atletizm dalında ülke içinde ve dışında birçok başarıya imza attı.

1946 yılında İstanbul'da doğan Dr.M.Murat Kaçar 1963 yılında İstanbul Vefa Lisesi'ni, 1970 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirdi. 1972-1975 yılları arasında TOFAŞ Otomobil Fabrikası'nda işyeri hekimliği yapan Dr.M.Murat Kaçar Bursa Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 1975 yılında başladığı lisansüstü eğitimini 1979 yılında tamamlayarak Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı oldu. Bursa Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kürsüsü'nde başasistan olarak çalışırken 1982 yılında bu görevinden ayrılarak özel hekimlik yapmaya başladı. 1982-1991 yılları arasında özel hekimliğin yanı sıra Marmara Linyitleri Bursa İşletmesi'nde işyeri hekimi olarak çalıştı. 1992 – 1996 yılları arasında Bursa Sosyal Sigortalar Kurumu Hastanesi'nde başhekim olarak görev yaptı. Dr.M.Murat Kaçar halen özel bir hastanede Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı olarak çalışmaktadır. Çeşitli konularda yayınlanmış çok sayıda bilimsel makalesi vardır.

1975 – 1998 yılları arasında Olay, Bursa Hakimiyet ve Bursa Haber gazetelerinde tıp ve spor konularında köşe yazıları ve makaleleri yayınlanan Dr.M.Murat Kaçar Bursa Tabip Odası'nın yanı sıra Türkiye Milli Pediatri Derneği, Türkiye Pediatrik Enfeksiyon Hastalıkları Derneği, Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi, Türkiye Atletizm Federasyonu Teknik Komite ve Sağlık Komitesi (1986 - 1994), Galatasaray Spor Kulübü ve Galatasaraylı Eski Sporcular Derneği, İzmir Masterler Atletizm Derneği Üyesi, Bursa Masterler Atletizm Kulübü Derneği Kurucu Başkanı ve Çağdaş Eğitim Kooperatifi Kurucu Üyesi'dir.

Evli ve iki çocuk babası olan Dr.M.Murat Kaçar İngilizce bilmektedir.

BİR ÖMÜR KOŞARAK...

1963 – 1976 yılları arasında Galatasaray atletizm takımında 110 Metre Engelli'de yarışan Dr.M.Murat Kaçar 35 kez milli oldu. Yıldızlar, gençler ve büyükler kategorilerinde 8 kez Türkiye rekoru kırdı. Balkan Oyunları, Akdeniz Oyunları ve Uluslararası yarışmalarda ülkemizi temsil etti.

1986 yılından itibaren masterler atletizm yarışmalarına katılmaya başladı. Masterler 110 Metre Engelli, 100 Metre Engelli ve Salon 60 Metre Engelli yarışmalarında 6 Avrupa birinciliği, 3 Avrupa ikinciliği, 2 Avrupa üçüncülüğü, 5 Dünya ikinciliği ve 2 Dünya üçüncülüğü olmak üzere toplam 18 madalya kazandı.

Dr.M.Murat Kaçar, 2013 yılında Brezilya'da yapılan Dünya Masterler Şampiyonası 100 Metre Engelli yarışmasında Dünya ikincisi oldu. Yine 2013 yılında İspanya'da yapılan 9.Masterler Salon Şampiyonası 65-69 Yaş Grubu 60 Metre Engelli yarışmasında Avrupa, Hırvatistan'da yapılan Veteranlar

Atletizm Şampiyonası 65-69 Yaş Grubu 100 Metre Engelli yarışmasında Balkan Şampiyonu oldu. Bu yarışlardaki dereceleri ile Salon 60 Metre Engelli Türkiye ve 100 Metre Engelli Balkan rekorunu kırdı.

Dr.M.Murat Kaçar ayrıca 2012 yılında Türkiye'de düzenlenen 33.Medigame Oyunları 65 Yaş Üstü 100 ve 200 Metre yarışmaları ile 2014 yılında Avusturya'da düzenlenen 35.Dünya Medigame Oyunları 65 Yaş Üstü 100 ve 200 Metre yarışmalarında birinci oldu.

Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi, 2013 Yılı Fair Play Ödülleri içerisinde, Dr.M.Murat Kaçar'ı bir tıp doktoru olarak topluma verdiği hizmetler dışında yaptığı sosyal - sportif çalışmalar ile ülke sporuna hem sporcu hem yönetici olarak yaptığı katkılar, Türk sporunun yurt dışında tanıtımı ve atletizm alanında elde ettiği uluslararası başarılar nedeni ile Sportif Kariyer dalında Fair Play ödülüne değer buldu.

Dr.M.Murat Kaçar
Koşmaya Devam Ediyor...

LÜTFEN "KOMPLEKS" YAPMADAN OKUYUNUZ

Dr. Ceyhun İRGİL

Yerel gazetelerimizde bir haber vardı. Sağlık kompleksi yapılması konuşulan Doğanköy'de "**Bursa'ya dev bir diyanet kompleksi yapılacak**" diye, belki farklı projeler ama sağlık kompleksi rafta bekliyor. Nitekim bu hafta "çılgın proje" olarak sunulan dev diyanet kompleksinin temeli atıldı.

Bu sesleniş... İyi niyetli bir "önce hayat, önce kentin ihtiyacı önemli ve önceliklidir" itirazıdır.

Ölüsüne bu kadar yatırım yapan bir kent ve ülkede, dirilerinin de derdini öncelemelidir, itirazı bu...

Dine, diyanete, ahrete karşı değiliz ama daha geçen hafta 4 gencimiz trafik kazalarında can verdi. Yoğun bakım yok. Hastalar başka kentlere sevk ediliyor. Aileler hastane hastane yatak, tedavi olacak yer arıyor.

Allah korusun ama yarın kalp krizi geçirip hastane aciline gelmeyecek misin? Çocuğunuz ateşlense veya ciddi bir kazaya uğrarsa ilk kim müdahale edecek? Tamam, kurtarılamaz isen, öldükten sonra, işte o zaman diyanet lazım... **Ama daha ölmeden, ölmüş gibi dirilere bu yapılan da haksızlık değil mi?**

Bu israf günah değil mi? Özel hastaneye özel doktora muhtaç kalmak doğru mu? Hepsi olsun, herkese ihtiyaç var. Ama darda, zorda olan adam sınanmaz, **yoktan, dertten anlamasak bile görmek gerek**... Darı zoru olan insana da ne olursa olsun devlette bir yer olmalı, sağlık haktır. İsteyen özele gitsin ama devletin görevi imkânı olmayan için "**baba**" olmaktır.

Darda, zorda insana, iyi insanlar bugün yardım eder, yarın koşar ama gönül işi ile yürümez bu sıkıntılar, ya bir gün gönüllüler olmaz ise, gönül bu bir gün vazgeçerse, işte o zaman sistem lazım... İnsanların sağlığı, eğitimi, güvenliği özel sektöre devredilemez. Ancak özel sektörden destek alınır.

Sağlık kompleksi mi, Diyanet kompleksi mi?

Mübarek ramazan günlerinde belki bu eleştiri ve tespitim bazılarını kızdırabilir veya yanlış anlamaya yol açabilir endişesindeyim ama birilerinin de doğru bildiğini yazması gerekir.

Doğanköy'de 150 dönüm araziye yapılacak bu "**Diyanet Kompleksi**" mi, yoksa "**Sağlık Kompleksi**" mi daha acil ve gereklidir?

Bu asla yanlış anlaşılmasın. Dine, diyanete, camiye karşı olma değil bu tespitim. Ama son yıllarda hoyratça yapılan dini kullanma ve siyasete alet etme konusu artık topluma, kente ve ülkeye ciddi zarar verme noktasına geldi.

Diyeceksin ne alakası var?

10 yıldır Bursa'ya "**sağlık kompleksi**" yapılması konuşuluyor. Bolca özel hastane açılırken, son 10 yılda kent içinde yapılmış bir tek devlet hastanesi yok (Mudanya'yı kent içi dersen tek örnek, o da 50-100 yatak kapasiteli)

Bursa'da cami sıkıntısı yokken, cemaatin ibadet için darlık sorunu yokken böylesi yatırımların öncelenmesi bugün hepimizin gönlüne hoş gelebilir.

Orta büyüklükte bir depremde Muradiye'de bir tek ev yola devrilse Devlet Hastanesi'ne ulaşmak mümkün değil…

Kentin uzak mahalle ve varoşlarda oturanlar için acil durumda kurtulabilecekleri merkezi bir kamu hastanesi yok.

Eski SSK, Çekirge Devlet Hastanesi yıkıldı, yıkılacak. Devri bitti.

Tek bir doğum evi var. Yetmiyor. Psikiyatri hastanesi 10 yıldır bitti ama açılamadı.

Çocuk hastanesi bir tane… Yanık hastaları için ünite yok.

Koca kentte (3-4 milyon için) 150-200 yoğun bakım var.

Çocuklarımıza, kendimize, yakınlarımıza acil bir durumda yoğun bakım yok, yeterli hastane yatağı yok, yeterli cihaz ve uzman olmadığı için ameliyatlar yapılamıyor. Hastalar oradan oraya sevk ediliyor.

İnsanlar acil ve hastane kapılarında yatak bulmak, ameliyat olabilmek için torpil arıyor. Ya da özel hastane veya muayenehanelere gitmek zorunda kalıyor. Özel hastanelere fark veya özel doktorlara ücret ödemek zorunda kalıyor. *(ki ben özel de çalışan bir hekim olarak bu gidişatı onaylamıyorum ve tüm sağlık hizmetlerinin kamusal alanda ücretsiz olmasını dilerim ve isterim)*

Lafı uzatmak istemem. Verilecek örnek çok…

15 günde bir Bursa'da oynanacak 17 maç için (ki toplam tüm yılda 35-40 saat kullanılacak) stadyuma 150-200 milyon TL harcıyoruz.

Tamam, "**spordur"** dedik, sustuk.

Doğanköy'e "**sağlık kompleksi yapılacak "** dediler, "**uzak ve yeri uygun değildi ama hiç yoktan iyidir** " diye düşünürken, sağlık kompleksi beklemede, diyanet kompleksinin temelleri atıldı.

Lütfen dindar ve mütedeyyin Bursalılar ve dostlarım beni yanlış anlamasın ama bir düşünsünler.

Bursa'nın acil hastane, okul ihtiyacı varken böylesi büyük bir yatırımla gerçekleşecek bu külliye mi yoksa yoğun bakım, doğum evi ve çocuk hastanesi, acil merkezlerine mi daha önceliklidir?

Dini hassasiyetler ve konunun siyasete çekilme endişesi ile kimse bir şey diyemiyor ama tüm içtenliğim ve samimiyetle soruyorum;

- **Hayata ve insana dair çok ihtiyaç duyduğumuz yatırımları öncelemez isek, bugün ve yarın çok üzülmeyecek miyiz? Yok yere olan ölümler için feryat etmeyecek miyiz?**
- Yakınlarımız ve çocuklarımız için yoğun bakım veya hastane, uzman bulamayınca kızmaya hakkımız var mı?
- Özel hastanelere ve ücretli tedavilere zorunlu kalmak, **imkânları** kısıtlı insanların dara düşmesi, **zora girmesi doğru mu?**
- Hayata ve yaşadığımız bugünlere değil de, ölüme ve ölüm sonrası hayatımıza böylesi büyük yatırımları öncelemek gerçekçi mi?
- **Kentiniz ve kendinizin acil ve öncelikli ihtiyaçları için bugün ses vermezseniz, sesinizi duyurmazsanız, yarın başınız dara düştüğünde isyan etmeye, kızmaya hakkımız var mı?**

Birçok arkadaşım yazma bunu, bu zamanda yanlış anlaşılırsın, bir dolu yobaz ve dini kullanan insan var, haksız yere saldırıya uğrarsınız diye uyardı.

Her gün ameliyat olmak, hastanede yer bulmak, çocuğunu tedavi ettirebilmek, özel hastanede tedavi olamadığı için yardım isteyen o kadar çok insanla karşılaşıyorum ki, hekim olarak kendimi sorumlu hissettim.

Ama biliyorum ki;

"Söylesem tesiri yok, sussam gönül razı değil"

HiPOKRAT'I
SİZDEN ÖĞRENECEK DEĞİLİZ...

Doc. Dr. Murat Civaner

"Yaşam kısa, sanat uzun, fırsat kaçıcı, deneyim aldatıcı, karar vermek zordur." Hipokrates, M.Ö.460-370 Aynı hafta içinde Hipokrat Yemini iki kez ülke gündemine geldi. Önce İstanbul'da bir kaymakamlığa bağlı hukuk işleri şefliğinin, şikayet edilen bir hekim hakkında soruşturma açma gerekçesi olarak Hipokrat Yemini'ni göstermesi haber oldu.

Sorun şu ki şeflik, Hipokrat Yemini'nin orijinal halini yeterli görmeyip yemin metnine "hastalarımı memnun edeceğime…" ifadesini eklemişti. Üstelik şeflik, yasal düzenlemeler yerine sembolik Yemin'i kararına gerekçe göstermişti. Şaşkınlığımız sürerken, birkaç gün sonra Yemin'in yine değiştirildiğini öğrendik: Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin mezuniyet töreninde, fakülte dekanı yemin metninde bir değişiklik yapmış, "Hekim Apollo, Æsculapius, Hygia, Panacea ve bütün Tanrı ve Tanrıçalar adına ant içerim ki"ifadesini "Allah'ın huzurunda ant içerim" diye değiştirmişti.

Maddi hatalar…

İki olayda o kadar çok maddi hata var ki insanın başı dönüyor. Hukuki bir işlemde yasal bağlayıcılığı olmayan Hipokrat Yemini yerine yasal bir düzenlemenin gerekçe gösterilmesi gerek, basit bir hukuk kuralı olarak. Hekimlik mesleğinin ahlak kuralları Tıbbi Deontoloji Nizamnamesi'nde tanımlanmış durumda. Hastaları "memnun etmek" diye bir ödevi Yemin'e ekleyivermekse, herhalde ancak hastaları "müşteri" diye tanımlayan Sağlıkta Dönüşüm'le mümkün.

Mezuniyet törenlerinde 2400 yıl öncesinin yemin metni değil Dünya Tabipler Birliği'nin Cenevre Bildirgesi kullanılıyor, her ne kadar adı hâlâ Hipokrat Yemini diye bilinse de… Çünkü Yemin metninin orijinal hali sorunlu: Metinde "ayrım yapmayacağım" diye bir kuraldan söz edilmiyor, doğal olarak insan haklarından da. Ayrıca Yemin dini referanslara dayanıyor. Hipokrates'in dahil olduğu rahip-hekimler Asklepiad olarak anılıyordu (Sağlık Tanrısı Asklepius'un hizmetkarları) ve doğal olarak meslek yeminleri Tanrılar adına ediliyor, "Öğrenmek istedikleri takdirde, bu sanatı hocamın çocuklarına hiçbir ücret almaksızın öğreteceğim", "Bu sanatla ilgili her türlü bilgiyi kendi çocuklarıma, onun çocuklarına ve hekim andı içenlere öğreteceğim, başkalarına öğretmeyeceğim" gibi kült ögeleri içeriyordu.

Samsun'da ise Dekan -bir ihtimalle Google kolaycılığı yüzünden- Hipokrat Yemini'nin kendisini kullandı ve 'ayrım yapmama' kuralını hekimlik andına dahil etmemiş oldu. Ama gözden kaçma dahi hoşgörülemez; Dr. İlhan Diken'i sorgulayanlar bile biliyordu 'ayrım yapmama' kuralını: "Hadi, Hipokrat yemini ettiğini biliyoruz, teröristi tedavi ettin. Neden ardından bize bildirmedin!".

Ayrıca Yemin'i "Allah huzurunda" diye değiştirirken herhalde şöyle düşündü: Tanrı adına yemin edilecekse, herkesin kendi inandığını anması doğal değil mi? Hatta, Türkiye'deki müslüman hekimlerin sayısının Yunan Tanrıları'na inananlardan epeyce fazla olduğu kabul edilirse, yemini Allah adına etmenin daha bağlayıcı / etkili olacağı ileri sürülemez mi? Ancak hekimlik meslek ahlakı artık dini inançları değil bilimsel bilgiyi ve sağlık hakkını temel alan ortak değerlere dayanıyor. Evrensel kabul edilen bu değerler Cenevre Bildirgesi'nde somutlaşmış durumda. Bildirge metninde 'mesleki gizliliği korumak' gibi klasik kuralların yanında 'ayrım yapmamak', 'tıbbi bilgileri insan haklarını çiğneyecek biçimde kullanmamak' gibi ahlaki kurallar da yer alıyor. Bu kurallar keyfi biçimde, inanca dayalı değerlerle, ekonomik ya da politik kaygılarla değiştirilmeye açık değil. Fakat dekan meslek ahlakını toplum yerine Allah'ı dayanak alarak ve ayrım yapmama ya da insan haklarına saygı gösterme gibi temel kuralları dışlayarak tanımlamış oldu.

Asıl mesele...

Yemin hekimlik mesleği üyelerinin topluma verdikleri hizmet etme sözünü cisimleştiriyor; ama mesele, bu sembolik yeminin adından çok, yeminde ifade edilen değerlerin yaşama geçirilmesi. Sağlık hizmetleri ödeme gücüne göre sunulmaya başlanmışken ayrım yapmamaları, hastanelerin bilgi-işlem birimleri taşeron şirketlere devredilmişken mesleki gizliliği korumaları, performans sistemiyle hastaya 4 (yazıyla: dört)dakika ayırabiliyorken daima hasta yararını öncelemeleri bekleniyor hekimlerden. Tüm bu koşullarda yeminlerine sadık kalmaya çabalayan, bunun için gereğinde bedel ödeyen hekimlere selam olsun! (MC/HK)

Hekimlik Meslek Andı (Dünya Tabipler Birliği Cenevre Bildirgesi, 2006).

Tıp mesleğinin bir üyesi olarak kabul edildiğim şu anda;

Yaşamımı insanlığın hizmetine adayacağıma tüm benliğimle söz veriyorum.

Mesleğimi bana öğretenlere hak ettikleri saygıyı göstereceğim ve minnettarlık duyacağım.

Mesleğimi vicdanımla ve onurumla uygulayacağım.

Önceliğim her zaman hastamın sağlığı olacak.

Hasta yaşamını yitirse bile, bana açtığı sırlarını açıklamayacağım.

Tıp mesleğinin yüce geleneklerini ve saygınlığını gücümün tüm olanaklarıyla koruyacağım.

Meslektaşlarımı kardeşlerim sayacağım.

Yaş, hastalık ya da engellilik, inanç, etnik köken, cinsiyet, milliyet, politik düşünce, ırk, cinsel yönelim, toplumsal konum ya da diğer herhangi bir özelliğe göre değerlendirmelerin görevimle hastam arasına girmesine izin vermeyeceğim.

İnsan yaşamına en üst saygıyı göstereceğim.

Bana gözdağı veriliyor olsa bile, tıbbi bilgimi insan haklarını ve birey özgürlüklerini çiğnemek için kullanmayacağım.

Bu sözleri özgürce ve onurum üstüne veriyorum.

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ OLAĞAN SEÇİMLİ 64. BÜYÜK KONGRESİ YAPILDI

Dr. Çetin Tor

Türk Tabipleri Birliği Olağan Seçimli 64.Büyük Kongresi, 28 Haziran 2014 Cumartesi günü Ankara'da Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Salonu'nda toplandı. Kongre'ye Bursa Tabip Odası Başkanı Dr.Ertuğrul Aydın, Bursa Tabip Odası Türk Tabipleri Birliği Büyük Kongre Delegeleri Dr.Bülent Aslanhan, Dr.Güzide Elitez, Dr.Alper Tunga Türkbayrak, Dr.Murat Civaner, Dr.Yaşar Çelik, Dr.Ayşenur Yentürk, Dr.Emrullah Aksoy Bursa Tabip Odası Yönetim Kurulu Genel Sekreteri Dr.Ercan Ertürk ile konuk olarak Dr.Eylem Yentürk, Dr.Yelda Ertürk ve Dr.Çetin Tor katıldılar. Sabah oturumunda Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr.Özdemir Aktan ve konuklar konuşmalarını yaptı. Öğleden sonraki oturumda Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi 2012-2014 Dönemi Çalışma Raporu, Mali Rapor ve Denetleme Kurulu Raporu okundu. Delegelerin konuşmalarından sonra Türk Tabipleri Birliği 2012-2014 Dönemi çalışmaları oy birliği ile aklandı. Kongre'de üye sayısı oda kurmak için gerekli sayının altına düşen Bilecik Tabip Odası'nın kapatılmasına ve Bilecik ilinin Eskişehir Tabip Odası'na bağlanmasına, Eskişehir Tabip Odası'nın adının Eskişehir-Bilecik Tabip Odası olarak değiştirilmesine karar verildi. Bursa Tabip Odası'nın "Hekimlik Andı" nın ülke çapında aynılaştırılması ve "Dünya Tabipler Birliği Cenevre Bildirgesi Mesleki Bağlılık Yemini" nin "Hekimlik Andı" olarak kullanılması için Merkez Konseyi'nin gerekli girişimlerde bulunması önerisi kabul edildi. Zaman darlığı nedeni ile görüşülemeyen diğer karar önerileri için Merkez Konseyi'nin Olağanüstü Büyük Kongre düzenlemesine karar verildi.

29 Haziran 2014 Pazar günü Türk Tabipleri Birliği, 2014-2016 Dönemi Merkez Konseyi, Yüksek Onur Kurulu ve Denetleme Kurulu seçimleri yapıldı. 2014-2016 Dönemi için Merkez Konseyi'ne Dr.Bayazıt İlhan (Göz Hastalıkları Uzmanı-Sağlık Bakanlığı Ulucanlar Eğitim ve Araştırma Hastanesi-Ankara), Doç.Dr.Deniz Erdoğdu (Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Uzmanı-Sağlık Bakanlığı Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ankara), Dr.Fatih Sürenkök (Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanı-Sağlık Bakanlığı Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi-İzmir), Dr.Filiz İncekara (Pratisyen Hekim-Aile Hekimi-Ankara), Dr.Hande Arpat (Pratisyen Hekim-İşyeri Hekimi-Ankara), Dr.Hüseyin Demirdizen (Pratisyen Hekim-Toplum Sağlığı Merkezi-İstanbul), Prof.Dr.Hüseyin Özden Şener (Nöroloji Uzmanı-Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı-Ankara), Dr.İsmail Bulca (Pratisyen Hekim-İşyeri Hekimi-Adana), Prof.Dr.Mehmet Raşit Tükel (Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı, İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı-İstanbul), Dr.Nilay Etiler (Halk Sağlığı Uzmanı-Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı-Kocaeli), Dr.Şeyhmus Gökalp (Pratisyen Hekim-İşyeri Hekimi-Diyarbakır), Türk Tabipleri Birliği Yüksek Onur Kurulu'na Dr.Adem Ender Avcıkıran (Pratisyen Hekim-Aile Hekimi-Diyarbakır), Dr.Ali Çerkezoğlu (Adli Tıp Uzmanı-İstanbul Adli Tıp Kurumu-İstanbul), Dr.Dursun Yaşar Ulutaş (Pratisyen Hekim-Aile Hekimi-Adana), Dr.İbrahim Tufan Ünal (Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Uzmanı-Mersin), Dr.Mehmet Şükrü Güner (Ortopedi ve Travmatoloji Uzmanı-Serbest Hekim-İstanbul), Dr.Mehmet Sezai Berber (Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı-Serbest Hekim-Ankara), Dr.Naki Bulut (Genel Cerrahi Uzmanı-Sağlık Bakanlığı Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi-Muğla), Prof. Dr.Taha Karaman (Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı-Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıklar Anabilim Dalı-Antalya), Dr.Zehra Mete (Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı-Serbest Hekim-İzmir), Türk Tabipleri Birliği Denetleme Kurulu'na Dr.Ahmet Koç (Genel Cerrahi Uzmanı-Özel Hekim-Van), Dr.Can Mustafa Eren (Pratisyen Hekim-Özel Hekim-Adana), Dr.Muzaffer Çeliksöz (Kalp Damar Cerrahisi Uzmanı-Sağlık Bakanlığı Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi-Ankara) seçildi.

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi ilk toplantısında yaptığı görev paylaşımında Dr.Bayazıt İlhan'ı Başkan, Dr.Mehmet Raşit Tükel'i II.Başkan, Dr.Hüseyin Özden Şener'i Genel Sekreter, Dr.Filiz İncekara'yı Sayman ve Dr.Hande Arpat'ı Veznedar olarak seçti.

HEKİMCE HABERLER

BURSA TABİP ODASI SEÇİMLERİ YAPILDI

Bursa Tabip Odası Seçimleri 13 Nisan 2014 Pazar günü 09.00-17.00 saatleri arasında BAOB Ortak Toplantı Salonunda yapıldı. Seçime 879 üye katıldı. Seçime katılan tüm meslektaşlarımıza teşekkür ederiz.

DEVLET HASTANELERİNDE ÇALIŞAN MESLEKTAŞLARIMIZIN EK ÖDEMELERİ İLE İLGİLİ DANIŞTAY'DAN ÖNEMLİ KARAR

14 Nisan 2014

Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna Bağlı Sağlık Tesislerinde Görevli Personele Ek Ödeme Yapılmasına Dair Yönetmelikte düzenlenmiş olan mesai dışı çalışma, inceleme heyetlerinin yönerge ile düzenlenmesi, disiplin cezası alanlara ek ödeme yapılmaması, sendika yöneticilerine düşük ek ödeme yapılması, döner sermaye komisyonunda görev yapacak hekim üyelerin başhekim tarafından belirlenmesine ilişkin kuralların yürütmesi durduruldu.

Türk Tabipleri Birliği ve Türk Dişhekimleri Birliği tarafından ortak olarak açılan davada birim performans katsayısından, mesai dışı çalışmaya, hekim emeğinden bağımsız katsayı belirlenmesinden disiplin cezasının ek ödemeye etkisine, inceleme heyetlerinin daha da alt düzenleme ile belirleneceğine ilişkin atıftan döner sermaye komisyonuna katılacak hekim üyenin başhekim tarafından atanmasına kadar Yönetmelikte yer alan pek çok düzenlemenin yürütmesinin durdurulması ve iptali istenmişti. Danıştay 11 Dairesi hekimler ve sağlık çalışanları lehine önemli kararlar verdi.

Yönetmeliğin yürütmesi durdurulan hükümleri ile bunların olası etkilerine ilişkin Türk Tabipleri Birliği Hukuk Bürosu tarafından hazırlanan bilgi notu aşağıdadır.

Türk Tabipleri Birliği, çalışanların özlük haklarının korunmasının yanı sıra hastaların nitelikli sağlık hizmetine erişebilmeleri için önemli saptamaları olan bu Kararın uygulamasını izlemektedir. Kararın uygulamasından kaçınılmasına ilişkin olguların saptanması halinde gerekli hukuksal girişimlerde bulunularak kamuoyu ile de paylaşılacaktır.

TABİP ODASI GÖREV DAĞILIMI

17 Nisan 2014

Değerli meslektaşımız,

Bursa Tabip Odası Olağan Seçimli Genel Kurulu 12-13 Nisan 2014 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir.

Yapılan seçimler sonucunda 16 Nisan 2014 tarihinde Nilüfer İlçe Seçim Kurulundan mazbatasını alan Yönetim Kurulumuz, aynı gün gerçekleştirdiği ilk toplantısında görev dağılımını aşağıdaki gibi yapmıştır.

Dr. Ertuğrul Aydın

Başkan

Dr. Ercan Ertürk

Genel Sekreter

Dr. Yücel Bender

Sayman

Dr. Levent Tufan Kumaş

Veznedar

Dr. Emel İrgil

Üye

Dr. Berrin Böke

Üye

Dr. Gökan Aktaş

Üye

EK ÖDEME YÖNETMELİĞİ İLE İLGİLİ
DANIŞTAY 11. DAİRESİ KARARI HAKKINDA BİLGİ NOTU

Disiplin cezalarının ek ödemeye etkisi

Danıştay 11. Dairesi tarafından verilen Karar'da disiplin cezasının ek ödemeye etkisi ile görevi sırasında kaza ya da saldırıya uğrayanların raporlarının ancak başhekimin onayıyla ek ödeme hesabına dahil edilebileceğine ilişkin düzenlemeler hakkında bir başka davada yürütmenin durdurulmasına karar verildiğinden bu davada yeniden bir karar verilmesine yer olmadığına karar verildi.

Bu Kararla, kişilerin ek ödemelerinde disiplin cezası sebebiyle kesinti yapılamayacaktır. Ayrıca, kaza geçiren ya da saldırıya uğrayan bir sağlık çalışanının aldığı rapor, başhekimin onayı aranmaksızın, döner sermaye ek ödemesi hesabında ilgili lehine dikkate alınacaktır.

Mesai dışı çalışma

11. Daire Kararında mesai dışı çalışmayla ilgili düzenlemelerin yürütmesinin durdurulmasında, hekimlerin dinlenme haklarını hatırlatarak, sağlık hizmetlerinin niteliği gereği olası hataların telafisinin mümkün olmadığını ve kişilerin gönüllü de olsa Anayasa ile tanınan dinlenme hakkının ihlaline sebep olacak düzenlemelerin yapılmaması gerektiğini belirtmiştir:

"…657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda kamu personeli için haftalık kırk saat olarak belirlenen çalışma süresi ile sağlık hizmetinin özelliğinden kaynaklanan nöbet ve vardiya usulü çalışma düzenini aşacak biçimde bir çalışma süresini tanımlayan ve personelin normal çalışma saatleri dışında çalışmasını, bu çalışma karşılığı ek ödeme öngörmek suretiyle teşvik eden ve Anayasa ile güvence altına alınan dinlenme hakkının kullanılmasını engelleyici bir nitelik taşıyan dava konusu Yönetmelik kuralları Avrupa Sosyal Şartında yer alan çalışma sürelerinin tedricen azaltılması yolundaki taahhüte ve normlar hiyerarşisine aykırı bulunmaktadır.

Davalı İdarelerce, Yönetmelikte belirtilen mesai dışı çalışmanın gönüllülük esası çerçevesinde sürdürüldüğü savunulmaktaysa da, bu çalışmanın karşılığının ek ödeme olarak ödendiği, personele bu çalışma karşılığı nöbet usulü çalışma sisteminde olduğu gibi izin verilmediği, ilgililerin gönüllü olmasının Anayasa ile güvence altına alınan dinlenme hakkının ihlal edilmesine yol açacak şekilde düzenleme yapılmasına imkan vermeyeceği dikkate alındığında davalı İdarelerin bu iddiasına itibar edilmemiştir.

Kaldı ki, sağlık personelinin doğrudan insan sağlığı ile ilgili olan mesaisinin; dava konusu Yönetmeliğin mesai dışı çalışmayı düzenleyen kuralları ile sınırlarının belirlenmemesinin, yeterince dinlenmenin engellenmesine neden olabileceği ve bu durumun telafisi mümkün olmayan hayati hatalar oluşturma riski barındırdığı açıktır."

Karar bu yönüyle sağlık çalışanlarının mesai sonrası da çalışmalarını teşvik eden bunun karşılığında da dinlenme haklarını ihlal eden düzenlemelerin ulusal ve evrensel hukuka aykırılığını ortaya koymuştur. İdare'nin, çalışan sağlığı ve hasta güvenliğini gözeterek mesai sonrası çalışmayı derhal durdurması gereklidir.

İnceleme Heyeti yönergeye bırakılamaz

Daire Kararında, hastanelerde tabiplerin tıbbi işlemlerini incelemek üzere oluşturulacak olan ve düzenleyecekleri raporlar disiplin soruşturmalarının da temelini oluşturacak olan İnceleme Heyeti'nin yapısı ile çalışma usül ve esaslarının çıkartılacak olan yönergeye bırakılması da aşağıdaki gerekçeyle hukuka aykırı bulunmuştur:

"Tabiplerin muayene ve girişimsel işlemlerinin; incelenmesi ve bu incelenme raporu esas alınarak tabipler hakkında disiplin soruşturması açılabilmesini mümkün kılan bir kurula 209 sayılı Kanun'da yer verilmediği gibi, böyle bir kurulun oluşturulması durumunda, bu kurulun kimlerden oluşacağı, üyelerin atanma biçimleri ve görev süreleri; kararların nasıl oluşacağı ile çalışma usul ve esaslarının ilgili kanunda veya kanunun düzenleme yetkisi öngördüğü yönetmelik ile objektif kurallarla belirlenmesi gerekeceği açıktır.

Bu durumda, denetim yetkisinin ancak Kanunla düzenlenebileceğine ilişkin Anayasal ilke ve bu ilkenin aşılmasının Anayasanın 2. maddesinde yer verilen "hukuk devleti ilkesi"ni zedeleyeceği hususu göz önünde bulundurulduğunda, kanunda öngörülmeyen bir inceleme kurulunun yönetmelik ile oluşturulmasında ve kurulun yapısı ile çalışma usul ve esaslarının Anayasada yer verilen normlar arasında bulunmayan yönerge ile düzenleneceğine ilişkin Yönetmelik kuralında hukuka uygunluk bulunmamaktadır."

Verilen bu Karar'la, İnceleme Heyeti olarak görev yapan kurulların hiçbir dayanağı kalmamıştır. Karar tarihinden itibaren bu kurulların herhangi bir görev yapması, karar alıp uygulamaya koymaları ya da bunların kararlarına bağlı olarak işlem tesisi mümkün değildir. Bakanlığın ivedilikle hukuka uygun bir düzenleme yapılmasını sağlaması gereklidir.

Tabip üyenin atama ile görevlendirilmesi hukuka aykırıdır

Hastanede kurulacak Döner Sermaye Komisyonunun oluşturulmasında çalışan temsilcileri seçimle gelirken tabip kökenli temsilcinin başhekim tarafından atanmasına ilişkin düzenlemenin yürütmesi "…tabipler dışında kalan sağlık personelinin döner sermaye komisyonuna kendileri adına katılacak üyeyi seçmelerine olanak tanınmış iken, tabipler adına katılacak üyenin başhekim tarafından seçilmesi yolundaki dava konusu düzenlemenin; başhekimin görev tanımında böyle bir görevinin de yer almadığı dikkate alındığında, objektif kriterlere dayanmadığı, eşit konumda olanlar arasında eşitsizliğe yol açtığı ve hukuka aykırı olduğu sonucuna varılmıştır." gerekçesiyle durdurulmuştur.

Döner Sermaye Komisyonunda görev alacak tabip üyenin de meslektaşları tarafından seçilmesi gereklidir. Yeni bir düzenlemeye dahi gerek olmaksızın, seçim yapılarak tabiplerin mevcut Komisyonlarda seçilmiş üye olarak görev alması mümkündür. Yapılacak yeni düzenlemede de bu husus gözetilerek hüküm konulmalıdır.

Sendika temsilcisinin hakkı kısıtlanamaz

Hastanelerde bulunan sendika temsilcisi personelin Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu uyarınca izinli olduğu günlerin ek ödeme bakımından sağlık tesisi puan ortalaması esas alınarak değerlendirilmesi kişinin sendika temsilcisi olması sebebiyle mali haklarının kısıtlanması niteliğindedir. Bu durum Anayasa'nın sendika kurma hakkı ve örgütlenme özgürlüğüne ilişkin kurallarına aykırıdır. Danıştay 11. Daire de Kararında bu duruma ilişkin olarak "Söz konusu kural, sendika yönetiminde yer alması nedeniyle personeli daha düşük ek ödemeden yararlandırarak Anayasa ile güvence altına alınan sendikal örgütlenme hakkını kullanmaktan caydırıcı nitelik taşımakta ve 4688 sayılı Kanun'un 18. maddesi ile belirtilen kamu görevlilerinin sendikal faaliyette bulunmaları nedeniyle farklı bir işleme tabi tutulmamaları yolundaki ilkeye aykırı bulunmaktadır" gerekçesiyle yürütmenin durdurulmasına karar vermiştir.

Sendika temsilcilerinin özlük hakkı kaybına uğramamaları ve örgütlenme hakkının korunması için bu kişilere ödenecek ek ödemenin yasa gereği izinli olduğu günlerin çalıştığı günlerden farklı değerlendirilmediği bir uygulamaya gidilmesi gereklidir.

Dr. Ersin Arslan'ı andık

17 Nisan 2014

BuŞiddet SonaErsin

Dr. Ersin Arslan'ı Muradiye Devlet Hastanesinde hekimler ve sağlık çalışanları ile hastane poliklinikleri önünde anma töreni ve basın açıklaması düzenlendi.

Tam iki yıl oluyor; Dr. Ersin Arslan Gaziantep'te bir hasta yakını tarafından bıçaklanarak katledildi. Aradan iki yıl geçti, ancak sağlık çalışanları her gün ülkenin dört bir yanında şiddetle karşılaşmaya devam ediyorlar.

ÖĞRETİM ÜYELERİNİN MEVCUT ÇALIŞMA BİÇİMLERİ

18 Nisan 2014

SAĞLIK BAKANLIĞI ÖĞRETİM ÜYELERİNİN MEVCUT ÇALIŞMA BİÇİMLERİNİN

Anayasa Mahkemesince esas hakkında karar verilinceye veya yeni bir kanuni düzenleme yapılıncaya kadar

AYNI ŞEKİLDE DEVAM EDECEĞİNİ AÇIKLADI

Hatırlanacağı gibi "Anayasa Mahkemesi Kararının Üniversite Öğretim Üyeleri İçin Somut Sonuçları Neler?" başlıklı yazımızda; 657 sayılı Kanun'un 28. Maddesi iptal edilmediği sürece yeni başvuruların (muayenehane açmak, özel sağlık kuruluşunda çalışmaya başlamak vb) kabul edilmeyeceğinin açık olduğunu, devam eden çalışmalara yönelik olaraksa; Torba Yasa ile getirilen "ilişik kesme" yaptırımının Anayasa Mahkemesinin yürütmenin durdurulması kararı ile ortadan kalkmış olması ve bu konuda başkaca bir yaptırım öngörülmemiş olması nedeniyle olsa olsa genel düzenlemelerdeki yaptırımların uygulanabileceğini belirtmiştik.

Bu çerçevede hem ilgili mevzuat, hem 2010 yılındaki ilk tamgün sürecinde kamuda çalışanlara (daha doğru ifadeyle Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kuruluşlarında çalışan hekimlere) uygulanan yaptırımlardan hareketle, çalışmaya devam edecek üniversite öğretim üyelerine yönelik olası yaptırımları sıralamıştık.

Ancak Sağlık Bakanlığı dün yayınladığı Genelge ile "sürpriz" yaptı ve önceki seferlerden farklı olarak Anayasa Mahkemesi esas hakkında karar verinceye veya yeni bir düzenleme yapılıncaya kadar, mevcut çalışma biçimlerine müdahale edilmeyeceğini açıkladı.

Bilgilerinize sunulur.

İstanbul Tabip Odası
Hukuk Bürosu

Sağlık Bakanlığı Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün 2014/15 sayılı Genelgesine İstanbul Tabip Odası Web sayfasından ulaşabilirsiniz.

ADİL, GÜVENLİ KOŞULLARDA ÇALIŞMAK HAKTIR,

MESAİ DIŞI FAZLA ÇALIŞMA BUNA GÖRE DÜZENLENMELİDİR

19 Nisan 2014

Türk Tabipleri Birliği diğer sağlık meslek örgütleri ve sağlık örgütleri ile birlikte sağlık çalışanlarının çok temel taleplerinin hayata geçirilmesi ve geliştirilmesi için çaba göstermektedir. Bu taleplerin başında üç temel talep yer almaktadır:

▪ Bütün sağlık çalışanları sağlıklı ve güvenli çalışma koşullarına sahip olmalıdır.

▪ Bütün Sağlık çalışanları insanca yaşamalarına yeterli, emekliliklerine yansıyan adil bir ücret almalıdır.

▪ Sağlık hizmetleri hastanın gereksinimi odaklı verilmelidir.

Bu temel talepler için sosyal, idari ve hukuksal alanda girişimler yapılmaktadır. Yapılan girişimler kapsamında açılan bir davada geçtiğimiz günlerde Danıştay 11. Dairesi çok önemli bir karara imza attı. Karar "Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna Bağlı Sağlık Tesislerinde Görevli Personele Ek Ödeme Yapılmasına Dair Yönetmelik" ile ilgili olarak verildi.

Kararda, ek ödemeye ilişkin kuralların yanında hekimlerin, diş hekimlerinin ve sağlık çalışanlarının çalışma ve dinlenme hakkı ile hastaların yeterli ve güvenli hizmet alma hakkını yakından ilgilendiren gerekçelere yer verildi.

Kararın kamuoyu ile paylaşılmasının ardından "hekimlerin mesai dışı çalışarak daha fazla ek ödeme almasının önüne geçildiği" iddiaları ortaya atıldı.

Kararın çalışan ve insan odaklı içeriğinin örtülmesine izin vermeden; bundan sonraki uygulamaları nasıl etkileyeceğini, hekimlere, hastalara pozitif katkı sunabilmesi için ne yapmak gerektiğini, kararı biraz daha yakından analiz ederek kararlaştırmak yararlı olacaktır.

Kararda, Sağlık Bakanlığı'na çalışan haklarına saygılı bir düzenlemeyi yapabilmesi için gerekli hukuki çerçeve çizilmiştir.

Kararda mesai dışında fazla çalışma yapılamaz denmemiştir. Ancak Yönetmelikteki gibi bir mesai dışı fazla çalıştırma düzenlemesi hukuka aykırı bulunmuştur.

Kararda özetle vurgulanan konular şunlardır;

▪ Sağlık hizmetlerinin 24 saat süreyle devamlılık gösteren hizmetler olması, normal sağlık hizmetlerinin de 24 saat süreyle verilmesi yönünde düzenleme yapılabileceği anlamına gelmez. Olağan hizmetlerin olağan mesai süresi içinde verilmesi esastır.

▪ Hukuki düzenlemeler uyarınca acil sağlık hizmetleri ve yataklı sağlık hizmetlerinin kesintisiz sürdürülmesi için, fazla çalışma türleri düzenlenebilir. Bunlar da icap nöbeti ve normal nöbet uygulamalarıdır.

▪ Ek ödemeye ilişkin 209 sayılı Kanunda performansa dayalı ek ödemenin mesai içi, mesai dışı ödeme ayrımı olmaksızın yapılabileceği düzenlenmiş, ödeme yapılacak mesai dışı çalışmada bir tür ayrımı yapılmamıştır.

▪ Yönetmelikle kanunda olmayan bir ayrım yapılarak mesai dışında verilen icap ve nöbet

hizmetleri ek ödeme dışında bırakılmış, " mesai dışı çalışma" diye yeni bir çalışma biçimi yaratılarak yalnızca bu tür çalışma için ek ödeme yapılması kararlaştırılmıştır. Bu ayrımın yasal dayanağı yoktur.

▪ "Mesai dışı çalışma" hastane yöneticisi tarafından belirlenen günlerde mesai dışında yapılan çalışmalar olarak tanımlanmıştır. Bu tanım ile sağlık çalışanlarının kanunla düzenlenen temel hakları üzerinde hastane yöneticisine hukuki dayanağı olmayan bir düzenleme ve uygulama yapma yetkisi verilmiştir.

▪ "Mesai dışı çalışma" acil ve yataklı sağlık hizmetleri dışında kalan olağan sağlık hizmetleri için getirilmiş, ancak günlük, haftalık, aylık fazla çalışma üst sınırı çizilmemiştir.

▪ Çalışma süresinin belirli ve sınırlı olması sağlık çalışanlarının dinlenme hakkının güvence altına alınması için gerekli ve zorunludur.

▪ Yorgun verilen sağlık hizmetleri güvenli değildir, hata riskini arttırır. Bu durum da hastaların ihtiyaçları olan iyi sağlık hizmetine ulaşma hakkını ihlal eder.

Yönetmelikte mesai dışı çalışmanın gönüllülük temelinde olacağı belirtilmişse de bu sorunu çözmeyip yeni sorunlar yaratmaktadır.

Sağlık hizmeti bir ekip hizmeti olduğundan mesai dışı çalışmaya gönüllü olan hekim ile birlikte o alanda verilen sağlık hizmetinin gerektirdiği ekip çalışanlarının da çalışması zorunlu hale gelmektedir. Böylece ek ödeme sistemindeki eşitsizlikler bir yana gönüllü olmayan çalışanların iradelerine rağmen dinlenme hakkı ihlal edilmektedir.

Bir diğer sorun ise hastanelerin işletme odaklı çalışmasından kaynaklanan nedenlerle, neredeyse yılın her günü, 24 saat kesintisiz olağan sağlık hizmetlerinin verilmesi için hekimler, sağlık personeli "gönüllü mesai dışı çalışmaya" zorlanmaktadır.

Önümüzdeki dönemde yargı kararına uygun düzenlemeler yapılırken;

▪ "Gönüllü" olup olmadığına bakılmaksızın bütün sağlık çalışanlarının mesai dışındaki her türlü fazla çalışmalarının, günlük, haftalık ve aylık olarak üst sınırı belirlenmelidir.

▪ Bütün çalışanların dinlenme hakları güvence altına alınmalı, kendilerine ailelerine ayırabilecekleri zamanları yaratılmalıdır.

▪ Normal mesai dışında yapılan çalışmaların yarattığı yoksunluklar ve yıpranma gözetilerek hepsine zamlı ücret verilmelidir. Çok önemli olan acil ve servis hizmetleri için tutulan nöbetlere ayrım yapılarak düşük ücret uygulaması terk edilmelidir.

▪ Sağlık çalışanlarına ödenecek ücretler adil olmalıdır. Dinlenme, sağlık izni, analık izni gibi sosyal haklarını kullanma nedeniyle ücrette azaltmaya gidilmemelidir. Alınan bütün ücretler emekliliğe yansıtılmalıdır. Aksi halde uluslararası ve ulusal normlarla tanınan sosyal hakların kullanılması kağıt üzerinde kalmaktadır.

Son olarak belirtilmelidir ki Danıştay kararında, sağlık çalışanlarının bir insan ve bir çalışan olarak hakları uluslararası ve ulusal normlar ışığında değerlendirilmiştir. Sağlık çalışanlarının haklarının, hasta hakları ile koşutluğu gözden kaçırılmamış ve aradaki bağa işaret edilmiştir. Gerekçesi ve konuya yaklaşım olarak benzeri konuda verilen Avrupa Mahkemesinin kararları ile eş düzeyde bir karar verilmiş olması, sağlık çalışanlarının çalışma koşullarının ve sağlık hizmetinin geleceği için olumlu bir gelişmedir.

Türk Tabipleri Birliği
Merkez Konseyi

Danıştay Kararı için Türk Tabipleri Birliği Web sayfasından ulaşabilirsiniz

DANIŞTAY: AİLE HEKİMİNİN DİNLENME HAKKI GÖZARDI EDİLEMEZ

21 Nisan 2014

Türk Tabipleri Birliği tarafından 31 Aralık 2010 tarihinde yayımlanan aile hekimlerine yapılacak ödemelerle ilgili Yönetmeliğin bazı hükümlerinin iptali için dava açmıştır. Bu davada Danıştay 5. Dairesi, Aile Hekimliği Kanununda aile hekimlerinin izin haklarının düzenlenmediğini, bunun dinlenme hakkını güvencesiz bıraktığını, bu durumun da Anayasaya aykırı olduğuna karar vermiştir.

Danıştay, izin hakkının doğrudan dinlenme hakkıyla bağlantılı olduğunu, kullanılacak izinlerin ve buna ilişkin çerçevenin kanunda düzenlenmesi gerektiğini belirtmiştir. Bu nedenle Yasanın Anayasanın dinlenme hakkıyla ilgili 50. Maddesine, kamu görevlilerinin her türlü haklarının yasa ile düzenlenmesine ilişkin 128. Maddesine, konunun yönetmeliğe bırakılmasının yasama yetkisinin devredilmezliğine ilişkin 7. Maddesine aykırı olduğu gerekçesiyle itiraz yoluyla Anayasa Mahkemesine başvurulmasına karar vermiştir.

Danıştay'ın bir başka dairesinin daha sağlık çalışanlarının dinlenme haklarını güvence altına alınması gerekliliğine işaret ederek karar vermiş olması sosyal hakların kağıt üzerinde bırakılmaması bakımından olumlu bulunmuştur.

Elbette sağlık çalışanlarının dinlenme haklarının güvence altına alınması için kullanabilecekleri her türlü izin haklarının kanun ile düzenlenmesi gereklidir. Bununla birlikte yine dinlenme hakkı kapsamında tarafı olduğumuz sosyal haklara ilişkin uluslararası sözleşmeler, uygar ülkelerin sağlık çalışanlarına yönelik düzenlemelerinde olduğu gibi fazla çalışma üst sınırının da belirlenmesi bir gerekliliktir. Türk Tabipleri Birliği bu sürecin takipçisi olacaktır.

Türk Tabipleri Birliği
Merkez Konseyi

AİLE HEKİMLERİNE DİRETİLEN NÖBET UYGULAMASINA İTİRAZ

29 Nisan 2014

Sevgili Meslektaşlarım, hemşire arkadaşlarım, değerli sağlık çalışanları;

Yıllardır birinci basamak sağlık çalışanları sağlık hizmetlerinin aksadığı birimlerde çalıştırılarak sorunlar giderilmeye çalışıldı. Bu anlayışı ortadan kaldırma vaadiyle başlatılan Aile Hekimliği sisteminin, sağlık çalışanlarına sadece performansa dayalı, sözleşmeli, esnek çalışma modelini yerleştirmeye, yani birinci basamak sağlık hizmetlerini özelleştirmeye yönelik gayret taşıdığını gördük.

Sağlık Bakanlığı, Aile Sağlığı Merkezi (ASM) sağlık çalışanlarına 6514 sayılı Torba Yasa ile kamu hastane acillerinde ve 112 istasyonlarında "ayda asgari sekiz saat" nöbet uygulaması getirmiş; nöbetin usul ve esasları Türkiye Halk Sağlığı Kurumu tarafından 09.04.2014 tarihinde ilan edilmiştir. Halk Sağlığı Müdürlükleri ASM sağlık çalışanlarına Mayıs ayı içinde nöbet listesi hazırlıklarını başlatmış, bu hukuksuz dayatma uygulamaya konulmuştur.

ASM çalışanlarını, kamu hastane acillerinde veya 112 istasyonlarında nöbet tutmaya zorlamanın, sağlık çalışanlarının kazanılmış haklarının gaspı anlamına geleceğini, yasallık kazandırmak adına yapılan düzenlemelerin evrensel sağlık hizmet anlayışına uygun olmadığını ve acilden hizmet alan halkın bu uygulamadan zarar görebileceğini bir kez daha söyleme gereğini duyuyoruz.

ASM çalışanları, Sağlık Bakanlığının acil nöbet dayatmalarına karşı aylardır süren kararlı bir direniş başlatmış, birinci basamak sağlık hizmet alanı dışında dayatılan hiçbir görev ve sorumluluğu kabul etmeyeceklerini ilan etmiştir. Bu amaçla birçok eylem ve etkinlik gerçekleştirilmiş, bu uygulamaya dayanak teşkil eden yasa maddelerinin iptali için TTB Anayasa Mahkemesi'ne başvuru girişimlerde bulunmuştur. Yine 'Nöbet genelgesinin' iptali için gerekli hukuki girişimler başlamıştır.

ASM 'de günlük işlerini çeşitli zorluklarla yürütürken, birinci basmak sağlık çalışanlarını ayrı bir mesleki eğitim ve deneyim gerektiren hastane acillerinde görevlendirmek nesnel gerekçelere dayanmamaktadır.

Dayatılan nöbetleri tutmayacağımızı gerekçeleriyle bildiren dilekçelerimizi Halk Sağlığı Müdürlüğüne iletmek için bu gün buradayız, bu tepkimizi ayrıca 3 Mayıs 2014 Cumartesi günü saat 12:00 de Ankara da Sağlık Bakanlığı önünde toplanarak bir kez daha göstereceğiz.

Bu haklı, onurlu ve meşru mücadelemizi kendi temel haklarımızı korumak ve toplumun sağlık hakkını savunmak için kararlılıkla sürdüreceğiz.

Bu haklı mücadelemizde halkımızın yanımızda yer alacağına inanıyoruz. Sağlık yöneticilerini, sesimize kulak vermeye, yanlış sağlık politikaları ve uygulamalardan vazgeçmeye davet ediyoruz.

MESLEKİ ONURUMUZ VE TOPLUMUN SAĞLIĞI İÇİN HASTANE ACİLLERİNDE NÖBET TUTMAYACAĞIZ

Türk Tabipleri Birliği
Bursa Tabip Odası
BTO Aile Hekimliği Komisyonu

AİLE HEKİMLERİNE DİRETİLEN NÖBET UYGULAMASINA İTİRAZ İÇİN ANKARA'DAYDIK

05 Mayıs 2014

Aile hekimlerine hukuksuz şekilde dayatılan nöbet uygulamasına protesto için 27 aile hekiminin katılımıyla 3 Mayıs 2014 Cumartesi günü Ankara'ya gidildi.

Türk Tabipleri Birliği Aile Hekimliği Kolu'nun çağrısıyla pek çok ilden tabip odaları, aile hekimliği dernekleri ve sağlık alanındaki emek ve meslek örgütleri Ankara'da Abdi İpekçi Parkında bir araya geldiler. Hekimler ve sağlık çalışanları, angarya nöbeti tutmayacaklarını dile getirdiler. "Aile Hekimi Köle Değildir" "Acil Nöbetine Hayır" yazılı dövizler taşıyan hekimler ve sağlıkçılar, sık sık "Hastanede Nöbet Tutmayacağız" ve "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganları atarak basın açıklamasının yapılacağı Sağlık Bakanlığı önüne yürüdüler.

MESAi DIŞI ÇALIŞMA KONUSUNDA DEĞERLENDiRME VE ÖNERiLERiMiZi SAĞLIK BAKANLIĞI'NA iLETTiK

05 Mayıs 2014

Bilindiği gibi Danıştay 11 inci Dairesinin "Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna Bağlı Sağlık Tesislerinde Görevli Personele Ek Ödeme Yapılmasına Dair Yönetmelik" in bazı hükümlerinin yürütmesini durdurması üzerine geçtiğimiz hafta Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu tarafından bir genelge yayınlanmıştır.

Bu genelgede de belirtildiği gibi önümüzdeki günlerde yeni düzenlemelerin yapılması gerekecektir. Türk Tabipleri Birliği, yapılacak düzenlemelerin sağlık hizmetine ve hekimlerin özlük haklarına azami düzeyde katkı sağlamasını istemektedir.

Türk Tabipleri Birliği 5 Mayıs 2014 tarihinde Kamu Hastaneleri Kurumu'na bir yazı yazarak konu hakkındaki değerlendirme ve önerilerini iletmiştir. Yazıdaki öneriler şu şekilde sıralanmıştır:

▪ Olağan sağlık hizmetleri, normal mesai süresi içinde verilebilecek şekilde düzenlenmelidir.

▪ Normal mesai dışında yaptırılacak her türlü fazla çalışma, acil sağlık hizmetleri ve yataklı servis nöbeti gibi 24 saat sürdürülmesi zorunlu olağan dışı hizmetler için olmalıdır.

▪ Uluslararası kural ve uygulamalar ışığında günlük, haftalık ve aylık fazla çalışma üst sınırı belirlenmeli, dinlenme hakları güvence altına alınmalıdır.

▪ Fazla çalışmalarda öncelikle izin verilmedir. İzin verilemeyen hallerde; performansa dayalı ek ödeme dahil çalışanların eline geçen bütün ücretler toplamının saat başına düşen tutarı esas alınarak, normal günlerde yüzde elli, tatil günlerinde ise yüzde yüz ilave yapılarak zamlı fazla çalışma ücreti ödenmelidir.

▪ Sağlık çalışanlarının dinlenme, hastalık izni, sağlık izni, analık izni gibi sosyal haklarını kullanma nedeniyle ek ödemeler dahil ücretlerinde herhangi bir azaltmaya gidilmemelidir.

Uluslararası sözleşmeler ve Danıştay kararlarına uygun olan bu önerilerimiz ışığında ivedilikle bir düzenleme yapılması talep edilmiş, yürütülecek çalışmalarda işbirliği içinde her türlü katkıyı sunmaya hazır olduğumuz da belirtilmiştir.

Kamuoyuna ve meslektaşlarımıza saygılarımızla duyururuz.

Türk Tabipleri Birliği

Merkez Konseyi

HEKiMLiK YARGILANAMAZ!

08 Mayıs 2014

En temel demokrasi, özgürlük ve insan hakları taleplerinin dile getirildiği Gezi Parkı eylemlerinde çok sayıda yurttaşımız, orantısız güç kullanımı nedeniyle ciddi şekilde yaralanırken hayatını kaybedenler de olmuştur. Bu şartlarda Sağlık Bakanlığı'na bağlı kurumlar yeterli sağlık hizmeti sun(a)mazken, hekimler, evrensel ilkeler ve ettikleri Hipokrat yeminine bağlı kalarak binlerce vatandaşa yardımda bulunmuş, daha fazla can kaybı ve kalıcı sağlık hasarına engel olmuşlardır. Savaşlarda bile taraflar sağlık hizmetlerine müdahalede bulunmazken hekimlik gereklerini fedakarca yerine getirmeye çalışan meslektaşlarımız ne yazık ki şiddetten paylarına düşeni almışlardır.

Ancak insanlık onuru gereği ve binlerce yıllık meslek etiğine uygun olarak tüm yaralılara müdahale eden hekimler nedense idari ve adli cezalarla korkutulmaya ve yıldırılmaya çalışılmaktadır. Dolmabahçe Bezmi-Alem Valide Sultan Camii'ne sığınan yurttaşlar ve onları tedavi etmeye çabalayan hekimler 255 kişilik yeni bir Gezi Davası'nda yargılanmaktadır. Bu davada Valide Sultan Camii'ne sığınan yaralılara tıbbi destek veren meslektaşlarımız Dr. Sercan YÜKSEL ve Dr. Erenç Yasemin DOKUDAN'ın Türk Ceza Kanunu'nun 153/2-3 ve 283/1 maddelerini ihlal ettikleri iddia ediliyor. Bir hekimin, hangi koşullarla olursa olsun bir yaralıya karşılıksız bakması, hekimlik mesleğinin gereği olduğu kadar, hekimin insan onurunun da bir gereğidir. Her şeyden önce insan olduğunun bilincinde olan herkes, mesleki gereklilikleri yerine getiren hekimlere teşekkür etmelidir.

Bizler, tarihe bir utanç belgesi olarak geçecek bu duruşmada meslektaşlarımızın yanındayız ve hep birlikte haykırıyoruz: "Halkımıza ve hastalarımıza ihanet etmeyeceğiz. Bu bir suçsa biz bu suçu hep işleyeceğiz. Hiçbir güç bizleri hangi ortamda olursak olalım yaralılara, hastalara bakmaktan alıkoyamayacaktır"

Bursa Tabip Odası Yönetim Kurulu

BURSA ECZACI ODASININ ZiYARETi

08 Mayıs 2014

Bursa Eczacı Odası Yönetim Kurulu üyeleri göreve başlayan Yönetim Kurulumuzu 08 Mayıs 2014 Perşembe günü ziyaret etti.

TMMOB MAKiNA MÜHENDiSLERi ODASI BURSA ŞUBESi ZiYARETi

08 Mayıs 2014

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Bursa Şubesi göreve başlayan Yönetim Kurulumuzu 08 Mayıs 2014 Perşembe günü ziyaret etti.

VALİLİK ZİYARETİ

13 Mayıs 2014

12-13 Nisan 2014 tarihlerinde yapılan Bursa Tabip Odası Seçimli Genel Kurlunun ardından göreve başlayan Yönetim Kurulumuz 09 Mayıs 2014 Cuma günü Bursa Valisi Münir KARALOĞLU'nu ziyaret etti.

TTB HEYETİ
MADEN FACİASININ YAŞANDIĞI
SOMA'DA

14 Mayıs 2014

13 Mayıs 2014 tarihinde Manisa'nın Soma ilçesindeki maden ocağında çıkan yangın sonucunda yüzlerce işçi hayatını kaybetti.

Soma Holding'e bağlı Soma Kömürleri adlı şirkete ait kömür ocağında yaşanan trafo patlaması sonrasında; Manisa Tabip Odası Başkanı Dr. Derya Pekbayık, TTB Merkez Konseyi Üyesi Dr. Fatih Sürenkök, TTB Olağandışı Durumlarda Sağlık Hizmetleri Kolu'ndan Dr. Mustafa Vatansever ve Manisa Tabip Odası'ndan 3 psikiyatri uzmanı olay yerine gittiler ve incelemelerde bulundular. İncelemelerin ardından Manisa Tabip Odası tarafından basın açıklaması yapıldı.

Heyetin, Manisa ve Kırkağaç devlet hastanelerindeki gözlemlerinde; yaralıların karbonmonoksit zehirlenmesine bağlı solunum sıkıntısı çektiği belirlendi. Yaralıların hastanelere nakli gece 03.00'e değin sürerken, saat 04.30'da ise madene gaz dolması nedeniyle bir süre arama kurtarma hizmetlerine ara verildi.

14 Mayıs sabahı saat 09.00 itibariyle Soma Devlet Hastanesi'nde 65, Akhisar Devlet Hastanesi'nde 14 Bergama Devlet Hastanesi'nde 18, Savaştepe Devlet Hastanesi'nde 4, Kırkağaç Devlet Hastanesi'nde 2, özel bir hastanede ise 15 civarında yaralı madenci olduğu belirlendi. Yaralılardan 4'ü ise basınçlı oksijen tedavisi için İzmir'e gönderildi.

Heyet, hastanelerdeki yaralıları ziyaret etti ve yaralıların hayati tehlikesi bulunmadığını yaralıların bir bölümünün ise kurtarma ekibinden olduğunu tespit etti.

Manisa'ya giden 112 ekiplerinin yoğun gayreti görüldü ancak Soma Kaymakamlığı'nda kurulan kriz masasında sağlık organizasyonun yeterli olmadığı, hastane yöneticileri, başhekimler ve hastanelerdeki tüm sağlık çalışanlarının ise çalıştıkları hastanelere akın ederek yoğun çaba sarf ettiği görüldü.Şu an itibariyle Soma'da takviye sağlık çalışanına ihtiyaç duyulmadığı ancak psikososyal travma ekiplerinin bu aşamadan sonra bölgeye gelerek yaralılara ve yakınlarını kaybedenlere destek olması gerektiği tespiti yapıldı.

Şu an Kırkağaç'ta bulunan bir soğuk hava deposunda 164 madencinin cenazesi bulunuyor. İstanbul, İzmir, Ankara ve Manisa'dan gelen Adli Tıp Uzmanlarınca cesetlerin kimlik tespiti ve ölü muayenesi yapılıyor. 17 cenazenin ise İzmir'e gönderildiği öğrenildi.

TTB İşçi Sağlığı ve İşyeri Hekimliği Kolu, bu sarsıcı ve üzüntü verici maden kazasına ilişkin değerlendirmelerini önümüzdeki günlerde yapacaktır.

Başta Soma halkı olmak üzere tüm Türkiye'ye başsağlığı diler, yaralılara geçmiş olsun dileklerimizi iletiriz.

Manisa Tabip Odası
Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi

SOMA'DA
İŞ CİNAYETİ

14 Mayıs 2014

Güne Soma'da yaşanan ve Türkiye tarihinin en büyük maden kazasının (facianın) her dakika artmakta olan acı bilançosu ile başladık. Kaybedilen işçilerin sayısı 200 ü aştı. Yasa çıkarmakla bu işlerin düzelmediğini görüyoruz. Uygulamadaki yanlışların; özellikle taşeronlaşma ve sendikasızlaştırma, iş güvenliği alanındaki denetim ve yaptırımların yetersizliği, sonuç olarak iş sağlığı ve güvenliği konusuna gereken önemin verilmemesinin sonuçlarını yaşamaya devam ediyoruz. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği profesyonellerinin mesleki faaliyetlerini yürütürken; iş güvencesi kaygısı taşımamaları ve tam bağımsız olmaları, bilim dışında hiçbir etki altında kalmadan çalışmaları kritik önem taşımakta. İSG alanı buna imkan tanıyacak bir yapıya kavuşturulmadıkça istenilen sonuçların elde edilmesi hayaldir. Yaşanılan bu tür acı olayların ardından, "devletin bütün imkanlarının seferber edildiği, yapılan denetimlerde mevzuata aykırı bir durum tespit edilmediği" beyanları düşündürücüdür.

Bursa Tabip Odası

KAZA VE KADER DEĞİL KATLİAM!

15 Mayıs 2014

UNUTMAYACAĞIZ, AFFETMEYECEĞIZ

DİSK-KESK-TMMOB-TDB ve TTB; Soma'daki işçi kardeşlerimiz için tüm işçi sınıfına, emekçilere ve emek dostlarına 15 Mayıs 2014 tarihinde iş bırakma çağrısında bulundu. Ayrıca, halk siyah giyinmeye, siyah kurdeleler takmaya, balkonlarına siyah bezler asmaya, evinin, işyerinin balkonuna, aracına siyah bezler asmaya çağırıldı.

DİSK-KESK-TMMOB-TDB ve TTB, Soma'da yaşanan facianın ardından 15 Mayıs günü tüm yurtta iş bırakarak iş cinayetlerini protesto eden basın açıklamaları yaptı.

Hekimler, sağlık çalışanları ve tüm işçi ve emekçiler siyah giyinip, siyah kurdeleler takarak işyerlerinde sabah saat 09:00'da 3 dakikalık saygı duruşunun ardından bulundukları illerde bir araya gelerek basın açıklaması yaptılar.

Ankara'da işçi ve emekçiler, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütlerinin de katılımı ile Milli Kütüphane önünde toplanıp Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önüne yürüdü.

İstanbul başta olmak üzere birçok ilde sabah saatlerinden itibaren çok sayıda iş yerinde iş bırakıldı. Hastanelerde, fabrikalarda, belediyelerde, okullarda iş bırakan emekçiler bulundukları illerde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlükleri önüne giderek basın açıklamaları yaptı.

Tüm illerde okunan DİSK-KESK-TMMOB-TDB ve TTB imzalı ortak basın açıklaması metni şöyle:

Yüreğimiz yanıyor! Türkiye işçi sınıfı Soma'da yitirdiği arkadaşlarının anısı önünde ayağa kalkıyor.

Sadece işçiler değil tüm Türkiye halkları, onların anısını yaşatmak, yakınlarına başsağlığı dilemek, Soma'nın acısını paylaşmak ve sorumlulardan hesap sormak adına bugün işyerlerinde, sokaklarda, meydanlarda bir araya geliyor.

Soma'da yüzlerce işçinin can verdiği katliam bu ülkede biraz olsun vicdanı olan, bir az olsun onuru olan herkes için bir milat olacaktır. Türkiye işçi sınıfının iş cinayetlerine, güvencesiz çalıştırmaya karşı sabrı kalmamıştır.

Çünkü biz biliyoruz ki bu katliam "kaza" ile olmamıştır. Ve yine çok iyi biliyoruz ki, önceki cinayetlerde olduğu gibi işçi kardeşlerimizin ölümü kader değildir. Özelleştirme ve taşeronlaştırma politikalarını hayata geçirenler Soma'da yaşananların başlıca sorumlularıdır.

Yıllarca kamu eliyle üretimin yapıldığı madenler, özel sektöre devredildikten sonra iş kazalarında patlama yaşanmıştır. 2002 yılından 2011 yılına kadar kömür madenlerindeki iş cinayetleri yüzde 40 artmıştır. Bunun nedeni özelleştirmedir, taşeronlaştırmadır, maliyetleri düşürmek için işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin savsaklanmasıdır, TTK bünyesinde çalışan işçi sayısının üçte bir oranında azaltılmasıdır.

Bu dönüşüm sayesinde Soma'da katliamın yaşandığı işletmenin patronun övündüğü rakamlar ortaya çıkmış, kömürün tonunun maliyetini 130 dolardan 23 dolara düşmüştür. Bunun tasarrufun bedeli de yüzlerce işçinin ölümüyle ödenmiştir.

Özelleştirme ve taşeronlaştırma politikaları sonrası Türkiye ölümlü maden kazalarında Avrupa'da birinci sıraya yükselmiştir. Dünyada ise bu alanda ilk üç sırada yer alan Türkiye maalesef bu sene birinciliği kimseye kaptırmayacaktır.

Tüm bu gerçeklere rağmen AKP, Soma'daki iş cinayetlerinin araştırılması için 6 ay önce verilen bir önergeyi ısrarla gündeme almamış, alınca da reddetmiştir. Bu önergeyi 2 hafta önce reddedenler Soma'da ölenler için TBMM'de saygı duruşunda bulunmuşlardır.

Daha da acı tarafı, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı Soma'yı ziyareti sırasında yazılı olarak herkesin bulabileceği bu önergenin Soma ile ilgili olmadığını söyleyebilmiştir. Bu ülkeyi yöneten bir insanın bu kadar acıdan sonra doğru söylemesini beklemek yurttaşların en temel hakkı değil midir?

Yapılan uyarılara rağmen Soma'da bu tür iş kazalarından kurtarılan işçilerin tedavisine dönük devlet tarafından yapılmış özel bir sağlık birimi kurmayanlar, hastanelerde yanık ünitesi açmayanlar hiçbir sorumluluk duygusu hissetmemektedir?

İş sağlığı ve güvenliği yasasıyla bu alanı da piyasaya devreden, denetimi yapanın işverenden maaş aldığı bir sistem kuran, yine tüm uyarılarımıza rağmen bu alandaki denetim yetkisini bağımsız emek ve meslek örgütlerine vermeyi reddedenler, hiç mi vicdan azabı çekmemektedir.

Görünen o ki, vicdan ve sorumluluk gibi paraya çevrilemeyecek duyguların bu ülkeyi yönetenler için bir anlamı kalmamıştır. Bu nedenle sadece üzgün değil öfkeliyiz. AKP iktidarının katliam sonrası yaptığı açıklamaların yaramıza tuz basmaktan farkı yoktur.

Madende çalışan işçi sayısını bilmeyen iktidar sözcülerinin alelacele "işletmede her türlü önlem alınmıştı" diye açıklama yapması öfkemizi büyütmüştür.

İşçi sayısının bile belli olmadığı, kaçak işçi çalıştırıldığı iddialarının olduğu madenle ilgili "mevzuata aykırı durum" olmadığını açıklayan Çalışma Bakanlığı, basitçe bir "gaf" yapmamış, fiilen o görevin gereğini yapmayacağını ilan etmiştir.

Daha önceki cinayetlerin ardından "Bu mesleğin fıtratında ölüm vardır" diyerek yeni katliamları meşrulaştıran hükümet üyelerine, Soma'da Başbakan da katılmıştır. 19'uncu yüzyıldan, 20'inci yüzyıl başından örnekler vererek zihniyetinin 150 yıl öncesinde kaldığını gösteren Başbakan'a 21. yüzyılda olduğumuzu hatırlatmayı bir borç biliriz. "Hedef 2023" diye yola çıkanların 1862'deki bir kazayı örnek göstererek "Bu işin fıtratında var" demesi ülkemizin içinde bulunduğu tabloyu gayet net özetlemektedir. Bu ülkenin 70 milyon insanı, teknoloji bu kadar gelişirken insana değil ölüme yatırım yapan bir anlayışı hak etmemektedir.

Soma'da yitirdiğimiz işçilerden bize kalan sadece acı değil böylesi katliamların yaşanmaması için mücadele görevleridir. "Kader", "fıtrat" diyerek sorumluluklarını unutturmaya çalışanlara ilan ediyoruz ki unutmayacak, güvenceli iş ve insanca yaşam hakkımız için mücadeleyi büyüteceğiz.

Siyasi iktidar sorumluluktan kaçamayacak ve şu taleplerimizi karşılamadığı müddetçe yeni katliamların da sorumluluğunu üstlenecektir:

1. İş cinayetlerinin artışına neden olan taşeron çalıştırma derhal yasaklamalıdır.

2. Özelleştirildikten sonra seri cinayetlerle gündeme gelen tüm madenler derhal yeniden kamulaştırmalıdır.

3. İşçi sağlığı ve iş güvenliğini piyasaya devreden iş güvenliği yasası kaldırılmalı, tüm denetim yetkisi emek ve meslek örgütlerine verilmelidir.

4. Başta Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ile Enerji ve Sanayi Bakanı olmak üzere hükümet derhal istifa etmelidir.

Bizler DİSK-KESK-TMMOB-TTB-TDB olarak tüm işçi sınıfını, emekçileri ve emek dostlarını, Soma'daki işçi kardeşlerimiz için, güvenceli iş ve insanca yaşam hakkımız için ayağa kalkmaya çağırıyoruz.

Unutmayın ki bugünkü eylemimiz sadece bir başlangıçtır! Yukarıdaki taleplerimizin karşılanması Soma'da yitirdiğimiz işçi kardeşlerimize ve gelecek nesillere borcumuzdur.

DİSK KESK-TMMOB-TTB-TDB

"1 AVUÇ KÖMÜR İÇİN 1 ÖMÜR VERENLERE" SAYGI NÖBETİ VE BASIN AÇIKLAMASI

21 Mayıs 2014

21 Mayıs 2014 Çarşamba günü Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Bursa İl Koordinasyon Kurulu bileşenleri tarafından Soma Faciası ile ilgili olarak düzenlenen "1 Avuç Kömür İçin 1 Ömür Verenlere" saygı nöbeti ve basın açıklamasına katıldık.,

NİLÜFER BELEDİYE BAŞKANI ZİYARETİ

23 Mayıs 2014

12-13 Nisan 2014 tarihlerinde yapılan Bursa Tabip Odası Seçimli Genel Kurlunun ardından göreve başlayan Yönetim Kurulumuz 23 Mayıs 2014 Cuma günü Nilüfer Belediyesi Başkanı Mustafa BOZBEY'i ziyaret etti.

SAĞLIK HİZMETLERİNİ TİCARİLEŞTİREN ANLAYIŞ ACİLLERİ ACİL NÖBETLERİ AİLE HEKİMLERİNİ ÇÖKERTİYOR!

28 Mayıs 2014

Ülkemiz, iş güvencesi olmadan, güvenliksiz ortamlarda, örgütsüz ve ucuz işgücü olarak çalıştırılan taşeron işçilerin, iş cinayetlerinde her gün birer birer yaşamını yitirdiği bir ülke haline geldi. En son olarak Soma'da benzer taşeronlaştırma politikalarının sonucunda yaşamını yitiren 301 maden işçisinin ölümü yüreklerimizde unutulmaz bir acı bıraktı.

Acillerdeki çalışma ortamının da kapasitesinin üstünde, güvenliksiz ve uzun süreli çalışma bakımından madenlerdeki çalışma koşullarından bir farkı olmadığını kamuoyuyla paylaşmak istiyoruz. Bu çalışma koşullarının ağırlığı nedeniyle sağlık çalışanları hastalarına nitelikli sağlık hizmeti sunamamaktadır. Bu durum sağlık çalışanlarını mutsuz etmekte, tükenmişliğe yol açmakta ve mesleklerini sürdürmelerini zorlaştırmaktadır.

Sağlık çalışanlarının da iş cinayetlerinden payına düşeni aldığına üzülerek tanık olmaktayız. Geçtiğimiz hafta Erzurum Yakutiye Eğitim ve Araştırma Hastanesinde taşeron işçi olarak çalışan

laboratuvar teknisyeni Recep Tepe arkadaşımız laboratuvardaki görevi sırasında kendisine bulaşan Kırım Kongo Kanamalı Ateşi virüsüne bağlı enfeksiyon nedeniyle yaşamını yitirmiştir. Soma'daki maden işçilerinin ölümü gibi bu sağlıkçı arkadaşımızın ölümü de bir iş cinayetidir ve güvenliksiz çalışma ortamının ürünüdür.

Aile Hekimliğine geçişle birlikte yıllarca Hastane acillerinde çalışarak tecrübe kazanmış pratisyen hekimlerin Aile Hekimliğini tercih etmesi ile birlikte acil servislerde hekim açığı baş göstermiş ve bu birimlerde çalışan hekim sayıları neredeyse yarıya düşmüştür. Bu sayının yetersizliğine karşın kışkırtılmış sağlık hizmeti talebinin ürünü olarak 76 milyon insanın yaşadığı Türkiye'de acil başvuru sayısı 90 milyona ulaşmıştır. Nüfusu bu denli aşan acil servis başvurusuna başka bir ülkede rastlanmamaktadır.

Bu talebi karşılamaya zorlanan Acil servis çalışanlarının mağduriyeti büyüktür. Bu abartılı başvuruların sonucunda acil servisler sağlıkçılara yönelik şiddet olaylarının en sık yaşandığı birimler haline gelmiştir.

Sağlık Bakanlığı'nın resmi açıklamalarına göre acil servislere yapılan hasta başvurularının %70'i acil olmayan vakalardan oluşmaktadır. Acil servislerde çalışan hekim sayısını arttıramayan iktidar acil nöbetlerini uzman hekimlere tutturarak olayı çözmeye çalışmış, buna rağmen talep karşılanamayınca çıkarılan kanun ve genelgeler ile Aile Hekimleri de acil servislerde çalışmaya zorlanmıştır.

Oysa taşıma suyla değirmen dönmez. Acil servislerde yaşanan sıkıntının sorumlusu ne acil servis hekimleri ne uzman hekimler ne de aile hekimleridir. Sorunun kaynağında piyasacı "Sağlıkta Dönüşüm" politikaları vardır.

Sağlık çalışanlarına yönelik hastane acillerinde yaşanan şiddet olaylarındaki artış ve güvenliksiz ortamlarda çalışmanın getirdiği ölümler bizleri kaygılandırmakta, mesleğimizden soğutmaktadır.

Sağlık hizmeti talebini körükleyerek uyguladıkları sağlık politikaları ile acil servisleri gün be gün işlevsiz hale getirenler, bu birimlerde, uzmanlaşmış acil hekimi yerine diğer branşlardan Uzman hekimleri ve Aile Sağlığı Merkezlerinde birinci

basamakta yetkinleşmiş acil deneyimi olmayan sağlık çalışanlarını görevlendirerek işi hepten içinden çıkılmaz hale getirmiştir.

Toplum, kızamık, suçiçeği, çocuk felci gibi aşılarla önlenebilir salgın hastalıkların tehditi altında iken; şeker, yüksek tansiyon, astım, obezite, kanser gibi kronik hastalıkların toplumda görülme sıklığı her geçen gün artarken, birincil görevi koruyucu ve önleyici sağlık hizmeti sunmak olan ASM çalışanlarının hastane acillerinde ve 112 istasyonlarında ayda en az sekiz saat zorunlu nöbetle görevlendirilmesi sağlık hizmetlerinin iyi yönetilemediğinin açık göstergesi değil midir?

Acil nöbet görevlendirmelerinin dayandırıldığı yasa, evrensel hukuk normlarına ve çalışma ilkelerine uygun değildir. Yasanın iptali için Anayasa Mahkemesinde dava açılmasına rağmen, mahkeme kararı beklenmeksizin nöbet listelerinin bir çırpıda hazırlanıp uygulamaya konulması da kabul edilemez bir durumdur.

ASM çalışanları çocuk felci virüsüne karşı toplum sağlığını koruyacak aşı kampanyalarını canla başla yürütürken ihtiyaç olmamasına rağmen birçok hastanenin acil servislerinde ve 112 istasyonlarında zorla görevlendirilmesi birinci basamak koruyucu sağlık hizmetlerin sorunlarını daha da arttırmaktan öteye gitmeyecektir.

Mayıs ayında birçok ilde başlatılan zorunlu nöbet uygulamaları, çalışanların tepkisini çekmiştir. Çalışanların haklarını gaspeden, dinlenme haklarını kısıtlayan, mesleki eğitim ve deneyimlerine uygun olmayan bir alanda angarya çalıştırılmaları anlamına gelen bu uygulamalara karşı sağlık çalışanlarının %80'i nöbetlere gitmemektedir.

Sağlık Bakanlığını uyarıyoruz; sağlık hizmetlerini üreten birinci basamak sağlık çalışanlarını, koruyucu sağlık hizmetlerinden çekerek acillerde yaşanan sorunları çözemezsiniz.

Bu işin kalıcı çözümü popülizmden uzak sağlık politikaları ve acil serviste çalışan kalifiye hekim kadrolarının arttırılması ile mümkündür.

Baskıcı otoriter yönetim anlayışı hem toplumun sağlığını tehdit etmekte hem de çalışanların haklarını çiğnemektedir. Mücadelemizi tüm sağlık çalışanlarının sorunlarını ortaklaştırarak, dayatmalara karşı koyarak, örgütlü gücümüzle sürdüreceğimizi; nöbet görevlendirmelerinin hukuksuz ve haksız olduğunu, bu uygulamaların halkın nitelikli sağlık hizmetinden yararlanma hakkına zarar vereceğini bir kez daha kamuoyuyla paylaşma gereği duyuyoruz.

Saygılarımızla

BURSA TABİP ODASI YÖNETİM KURULU

31 MAYIS TÜTÜNSÜZ BİR DÜNYA GÜNÜ

30 Mayıs 2014

Türk Tabipleri Birliği tarafından 31 Mayıs Tütünsüz Bir Dünya Günü nedeniyle "Kadınlar Arasında Tütün Kullanımı: Sorular ve Yanıtları" dökümanı ve STED Özel Sayısı yayınlanmıştır.

TAKSİM DAYANIŞMASI YARGILANAMAZ!

10 Haziran 2014

Türkiye'de, 2013 yılı Haziran'ında büyük bir kitlesel başkaldırıyı hep birlikte yaşadık.

Siyasi iktidarın Taksim Meydanı ve Gezi Parkı başta olmak üzere yaşam alanlarımıza yaptığı müdahale 27 Mayıs 2013 tarihinde amansız ve hukuksuz bir şiddete dönüşmüştü.

Başlangıcında 128 meslek odası, sendika, dernek, siyasi parti ve inisiyatiften oluşan ve sayısı her geçen gün artan Taksim Dayanışması'nın "Sağlıklı kentleşme ve yaşanılır kent" talebi, ülkenin milyonlarca yurttaşının daha fazla özgürlük ve daha fazla demokrasi talebiyle birleşmiş; 31 Mayıs 2013 tarihinden itibaren ülkenin dört bir yerine yayılarak yepyeni ve evrensel bir boyut kazanmıştı.

Gençlerin yaratıcı zekâsı, annelerin kucaklayan şefkati, işçilerin emekten gelen gücü, kadınların gür sesi, LGBTİ bireylerin "Biz de varız!" çığlığıyla büyüyen "Gezi Direnişi", ülkemizin siyasal, toplumsal, kent ve demokrasi tarihinde yeni bir çığır açtı.

Taksim Gezi Parkı 15 Haziran günü vahşi bir polis şiddetiyle boşaltılıp polis tarafından işgal edildikten sonra 8 Temmuz Pazartesi akşamı İstanbul Valisi tarafından seremoniyle açıldı.

Her türlü baskıya, karalamaya, yalan ve dolana karşı sürdürülen haklı, meşru ve kararlı mücadeleyle Gezi Parkı'nın Park olarak kalmasını sağlayan Taksim Dayanışması üyeleri de aynı akşam Park'a gitmek isterlerken tamamen hukuksuz bir şekilde engellendiler.

Hükümet Güçleri İstiklal Caddesi girişinde hiçbir uyarı yapmadan halkımıza yine biber gazı, tazyikli su, plastik mermi ile saldırdı ve aralarında Taksim Dayanışması'nı oluşturan emek/meslek örgütleri, demokratik kitle örgütleri, siyasi parti temsilci ve yöneticileri de olmak üzere birçok arkadaşımız, yine Vali'nin talimatıyla ve hukuksuz bir şekilde gözaltına alındı.

Gözaltı süresi hiçbir hukuki dayanak olmadan 4 güne uzatıldı, evler polis tarafından hukuksuzca basılarak, kapıları kırılarak aramalar yapıldı.

Hiçbir hukuki kanıt olmadan, tamamen polis tarafından uydurulmuş fezlekelere dayanarak hazırlanan savcılık iddianamesi iki kez reddedildiği halde siyasi iktidarın Taksim Dayanışması'ndan "suç örgütü" yaratma konusundaki ısrarlı çabasının sonucu olarak 3. İddiname mahkeme tarafından kabul edildi.

Türk Tabipleri Birliği'nin bileşenleri arasında olduğu Taksim Dayanışması'nın, aralarında İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Dr. Ali Çerkezoğlu'nun da olduğu 26 üyesi için açılan bu "Zorlama Dava"nın ilk duruşması 12 Haziran 2014 Perşembe günü Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi'nde başlayacak.

Taksim Dayanışması'ndan suç örgütü çıkarmaya çalışarak kendi hukuksuzluklarının üzerini örtmeye çalışanlara açıklıkla ve bir kez daha sesleniyoruz:

Hiçbir yargılamanın ya da mahkeme kararının bu tarihsel gerçekliği değiştirme şansı yoktur.

Gezi ve Haziran direnişi bu ülkenin demokrasi ve özgürlük talebindeki kararlılığın tarihsel kanıtı, aydınlık geleceği için umuttur.

Taksim Dayanışması Suç Örgütü Değil; Doğasına Ve Kentine Sahip Çıkarak Onurlu Bir Yaşam Kurmaya Çalışanların Özgürlük Mücadelesinin Dayanışma Örgütüdür!

HEPİMİZİN ORTAK SESİ, HEPİMİZİN ORTAK İRADESİ,

HEPİMİZİN ORTAK ONURU

TAKSİM DAYANIŞMASI YARGILANAMAZ!

TÜRK TABİPLERİ BİRLİĞİ

BURSA TABİP ODASI

INTERN HEKİMLER BULUŞMASI

05 Haziran 2014

Bursa Tabip Odası İntern Hekimler Buluşması 05 Haziran 2014 Perşembe günü Bursa Tabip Odası'nda gerçekleştirilmiştir.

BU ÜLKEDE BARIŞ İÇİNDE YAŞAMAK İSTİYORUZ

11 Haziran 2014

Bu ülke, bu bayrak ve bütün canlar hepimizindir.

Yüzyıllar boyu değişik kültürler ve değişik dinlerin bir arada yaşamayı başardığı Anadolu gittikçe birbirine yabancılaşıyor, ayrışıyor ve hoşgörüsünü yitiriyor. Politikanın ve politikacıların kısır döngüsü ve kullanılan düşmanlaştırıcı üslubu içinde bu ayrışma azalmak bir yana artarak devam etmektedir. Bu toz duman içinde her gün iş kazalarında, maden facialarında ölenler, biber gazı soluyarak, biber gazı kapsülü ile yaralanarak hayatını kaybedenler, polis ve asker kurşunu ile katledilenler olağanlaşmakta ve artan baskıcı ortam hepimizi boğmaktadır.

Bir arada yaşama kültürünün en önemli öğesi hoşgörü ve ortak değerlere saygıdır. Türk Bayrağı da bu ülkenin ortak değeridir ve bayrağa saygısızlığı kim ya da kimler tarafından ne amaçla yapılmış olursa olsun şiddetle kınıyoruz. Bu saygısızca hareketi bahane göstererek başta Başbakan Tayyip Erdoğan tarafından olmak üzere yapılan şiddet çağrılarını ve eylemlerini de son derece tehlikeli buluyor ve kınıyoruz.

Kızamıktan çocuk felcine, açlıktan temiz su ihtiyacına, beslenmeden ruh sağlığına halledilmesi gereken onca sağlık problemi varken kendimizi savaş ortamında hissetmemiz, problemlerin daha da derinleşerek çözümsüz hale gelmesine neden olmaktadır.

Başta politikacılar olmak üzere herkesi sağduyuya ve sorumluluklarına sahip çıkmaya çağırıyoruz. Anadolu'nun dostluk dolu havasını özlüyoruz.

Bu ülke, bu bayrak ve bu ülkenin tüm insanları hepimizindir. Herkesin huzur ve barış içinde yaşamak hakkıdır. Bu yöndeki çabamız sonsuza dek devam edecektir.

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi
Bursa Tabip Odası

TAKSİM DAYANIŞMASI DAVASI

12 Haziran 2014

Gezi Direnişi sırasında 8 Temmuz 2013 günü hukuksuz bir şekilde gözaltına alınan, aralarında İstanbul Tabip Odası Eski Genel Sekreteri Dr. Ali Çerkezoğlu'nun da bulunduğu Taksim Dayanışması üyelerine, "örgüt kurmak ve yönetmek" iddiasıyla açılan davanın ilk duruşması 12 Haziran 2014 Perşembe günü Çağlayan'daki İstanbul Adliyesi 33. Asliye Ceza Mahkemesi'nde başladı.

İlk duruşma öncesi ise Taksim Dayanışması, DİSK, KESK, TTB ve TMMOB üyelerinden oluşan bir grup, Çağlayan'daki İstanbul Adalet Sarayı C kapısı önünde bir araya gelerek basın açıklaması yaptı. Odamızdan Dr. Bülent Aslanhan ve Dr. Ersan Taşcı destek amacıyla duruşmaya katıldılar.

Türk Tabipler Birliği Merkez Konseyi Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan burada yaptığı açıklamada, "Bazı olaylar vardır ki ülkelerin ve tarihin belleğinden silinmez. Gezi direnişi bunlardan birisidir. Aynı şekilde bu dava da bu ülkenin belleğinden silinmeyecek. Bu utanç davası bu skandal dava belleğimizden hiç silinmeyecek. Çünkü burada, özgürlük, barış ve demokrasi yargılanıyor. Çevresine sahip çıkmaya çalışan insanlar yargılanıyor" diye konuştu.

Taksim Dayanışması adına açıklama ise TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı tarafından yapıldı.

Basın açıklamasının ardından "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganı atan grup duruşmayı izlemek üzere adliyeye girdi.

Duruşmada ilk olarak Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi'nden Mücella Yapıcı ve İstanbul Tabip Odası Eski Genel Sekreteri Dr. Ali Çerkezoğlu savunmalarını yaptı.

Duruşmada İstanbul Tabip Odası Eski Genel Sekreteri Dr. Ali Çerkezoğlu "Bilinsin ki Gezi'nin bu sistemle, mahkemelerde değil, meydanlarda görülecek bir 'davası' var." diye konuştu.

Yaklaşık 13 saat süren duruşma eksikliklerin tamamlanması gerekçesi ile 21 Ekim'e ertelendi.

TAŞERON ÖLÜMDÜR, YASAKLANSIN

13 Haziran 2014

Soma'da resmi rakamlara göre 301 maden emekçisinin hayatını kaybettiği büyük işçi kıyımının üzerinden bir ay geçti. Bir kez daha gördük, sermayenin sınırsız kar hırsı işçilerin kanıyla, canıyla palazlanıyor. Bir kez daha gördük, sınırsız kar hırsı taşeron düzeniyle katmerleniyor.

Yıllar önce Sağlık Bakanlığı bir taşeron bakanlığına çevrilirken bizler bu kuralsız, güvencesiz çalıştırma biçimine itiraz etmiştik. Hükümetin Sağlıkta Dönüşüm programına karşı verdiğimiz uzun ve meşakkatli mücadelenin sloganlarından birisi de "Sağlıkta taşeron ölüm demektir" idi. Gelinen noktadataşeron çalışma Türkiye'de çalışma hayatının kanayan bir yarasına dönüştü. Yıllardır inşaatlarda, tersanelerde gün be gün gelen iş kazaları haberleri ve son olarak Soma'da her birimizi yasa boğan 301 insanımızın hayatına mal olan katliam itirazımızın ve tespitimizin haklılığını bizlere gösterdi.

Biz sağlık örgütleri yaşanılan tüm facialardan sonra bu vahşi ve kuralsız çalışma düzeninin ortadan kaldırılması, taşeron çalışmanın yasaklanması sonucunu çıkarttık. Fakat hükümet bu manzaradan aksi bir sonuç çıkararak taşeronu kaldırmak yerine başta kamu hizmetleri olmak üzere yaşamın her alanında yaygınlaştıracak bir yasayı gündeme getirdi. Bakanlar Kurulu tarafından 30 Mayıs'ta içinde maden işçilerinin çalışma koşulları ve "alt işveren" uygulamasına dair düzenlemelerin yer aldığı "İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" olarak geçen bir "torba yasa" TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'na gönderildi.

Söz konusu yasa taslağında maden işçilerinin çalışma koşullarına dair kısmi iyileştirmeler bulunmakla beraber 650 bini kamuda çalışan 1 milyon yüz bin taşeron işçiyi ilgilendiren çalışma yaşamına dair düzenlemeler de bulunuyor. Tasarı taşeron işçilerin iş güvencesi, işçi sağlığı güvenliği sorunları ile sendika ve toplu sözleşme hakkına dair yaşadığı sıkıntıları çözmek yerine kamu kurumları başta olmak üzere her alanda taşeronun önünü açacak nitelikte düzenlemelere sahip. Yasaya dair temel itiraz noktaları üç işçi konfederasyonu tarafından hükümete iletilerek bu konuda kısmi geri adım attırılması sağlandı. Fakat yasanın ruhunu oluşturan taşeron çalışmayı kamuda başat çalışma biçimi haline getiren düzenlemelerde bir değişiklik yok.

Bu düzenlemeden en çok da 150 binden fazla taşeron işçi ile sağlık ve sosyal hizmetler alanı etkilenecek. Sağlıkta dönüşüm programı ile sağlık hizmeti paralı hale getirilip, özelleştirilmişti.

Bu piyasalaştırma dalgası sağlık emekçilerinin güvencesizleştirilmesiyle kol kola yürümüştü. Şimdi çıkarılmak istenen yasa ile sağlık emekçilerinin geleceği ve halkın sağlığı taşeron şirketlerin insafına terk ediliyor.

Yeni yasayla iktidar taşeron çalışmayı yerleşik hale getiriyor, yıllardır sağlık alanında tümüyle yasadışı biçimde yaygınlaştırılan taşeronlaştırmaya yasal kılıf hazırlanıyor. Bu Yasa tasarısı ne anlama geliyor?

Yıllardır taşeron işçiye müjde, kadro haberleri ile gündeme gelen yasada taşeron işçilerin iş güvencesine dair hiçbir düzenleme yok. Kamuda çalışan işçilere kadro söylentileri ile pazarlanan yasada buna dair hiçbir ifade yer almamaktadır.

Yasa, taşeron işçilerin her işçinin iş kanunundan doğan mevcut haklarını bir yenilikmiş gibi sunarken, başta sendika ve toplu sözleşme hakkı olmak üzere taşerona karşı temel savunma araçlarını da ellerinden alınıyor almaktadır.

Yasa taşeron işçilerin kadro ve iş güvencesine dair temel umudu olan muvazaa tespitini uzatarak zorlaştırıyor.

Yasa ile birlikte sağlık çalışanları açlık sınırı altında sendikasız bir şekilde çalıştırılmaya devam edecek, iş güvencesinden mahrum kalacaktır.

Yasa ile birlikte sağlık hizmeti üretim süreci ihale masalarının konusu olacaktır. Çünkü hastanelerin dezenfeksiyonundan, servis hizmetlerine, tıbbi sekreterlikten laboratuvar hizmetlerine kadar tüm hizmetler ihaleye çıkarılacaktır. Tek amaç, ucuz ve güvencesiz işçiliktir. Her şey "maliyet unsuru"!

Çok tehlikeli iş yeri statüsünde olan hastanelerde, iş güvenliği önlemleri kâğıt üzerinde bırakılıyor. Taşeron şirketlerin keyfi bildirimleri esas alındığı için birçok işyerinde sağlık hizmeti veren emekçiler sağlık çalışanı olarak tanımlanmıyor. Özel koruma ve çalıştırma düzeneklerinden yararlanamıyor.

Sağlık çalışanlarının geleceği ve hastalarımızın sağlığı taşeron şirketlerin üç kuruşluk karı için akıl almaz oyunlarına kurban ediliyor.

İktidarı döneminde taşeron işçi sayısını neredeyse on katına çıkaran AKP hükümeti, Türkiye'yi bir taşeron cumhuriyeti yapmak için bir adım daha atmıştır, bu uğurda halkın sağlığını tehlikeye atacak kadar da gözünü karartmıştır.

Bizler bu ülkede sağlık ve sosyal hizmeti üreten emekçiler olarak insanca yaşam ve güvenceli iş talebimiz için mücadeleye devam edeceğiz. Halkın sağlık ve sosyal hizmet hakkı için ve biz sağlık ve sosyal hizmet emekçilerinin insanca koşullarda yaşayıp çalıştığı bir ülkede yaşamak için AKP'nin torba yasasına ve sağlıkta taşerona hayır diyoruz!

İNSAN İHALEYLE ÇALIŞTIRILMAZ, SAĞLIKTA TAŞERON OLMAZ!

Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası
Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası
Türk Tabipleri Birliği
Türk Dişhekimleri Birliği
Türk Hemşireler Derneği
Ebeler Derneği
Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği
Türk Medikal Radyo Teknoloji Derneği
Tüm Radyoloji Teknisyenleri ve Teknikerleri D

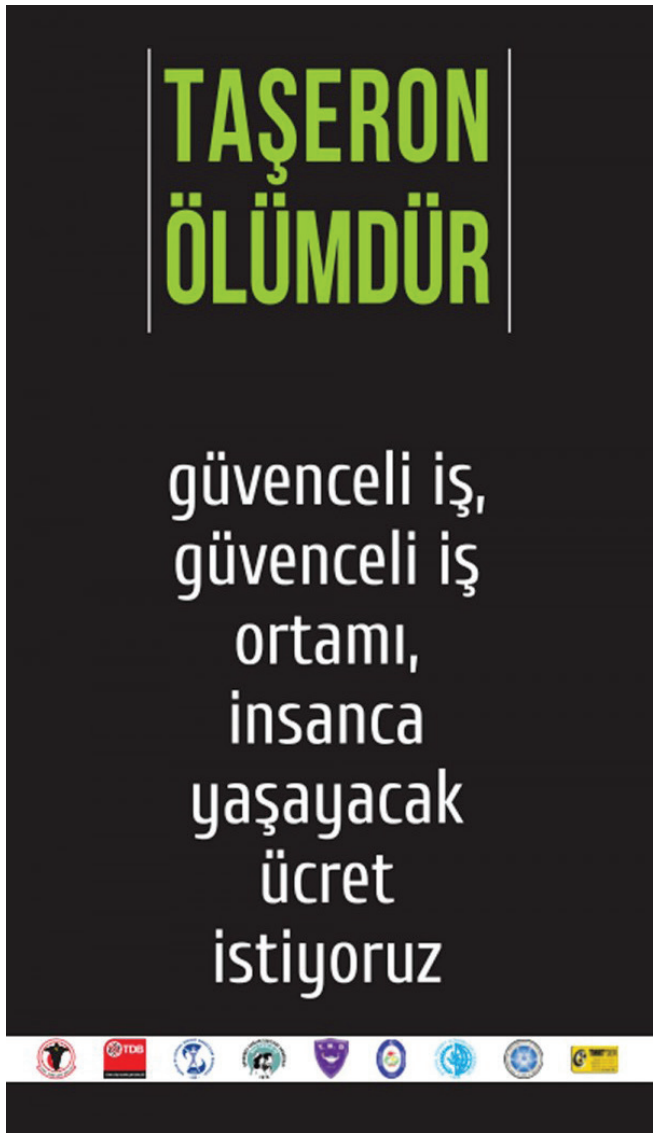

İL SAĞLIK MÜDÜRÜ DR. ÖZCAN AKAN'IN ZiYARETi

13 Haziran 2014

İl Sağlık Müdürü Dr. Özcan Akan, İl Sağlık Müdür Yardımcıları Dr. Hakan Baş ve Dr. Sibel Pasin Yönetim Kurulumuzu 13 Haziran 2014 Cuma günü ziyaret etti.

ASM VE TSM ÇALIŞANI MESLEKTAŞLARIMIZA ÖNEMLiDUYURU

18 Haziran 2014

Sağlık Bakanlığı, ASM sağlık çalışanlarının hastane acillerinde ve 112 istasyonlarında nöbet dayatmalarının arkasından, ASM ve TSM binalarında da nöbet tutulmasını içeren yasa tasarısını TBMM'ye getirmiş, şu esnada meclis komisyonunda görüşülmeye başlanmıştır.

Aylardır acil nöbetlere karşı verdiğimiz mücadeleyi boşa çıkarmayı hedefleyen, acil nöbet kapsamını daha da genişleten anlayışa karşı daha güçlü durmamız gerektiği ortadadır.

Halen meclis komisyonunda görüşülen yasa tasarısında yer aldığı biçimiyle, birinci basamak sağlık hizmeti sunan, sağlık çalışanlarının toplumun çocuk felci tehdidi altında, koruyucu sağlık hizmetlerine en fazla ihtiyacın olduğu bu dönemde, görev ve sorumluluğu dışında bir alanda çalıştırılmak istenmesini, sağlık çalışanlarının hak kaybına yol açacak uygulamaları doğru bulmuyoruz.

Komisyon üyesi milletvekillerinin (isim ve e-posta bilgileri aşağıdadır) bilgilendirilmesi ve yasanın geri çekilmesi amacıyla, ASM ve TSM çalışanlarına destek olunmasını isteyen aşağıdaki mesajın (her türü iletişim kanalı kullanılarak) ivedilikle milletvekillerine iletilmesinin yararlı olacağını düşünüyoruz.

Meslektaşlarımızın duyarlılık göstereceği inancıyla saygılarımızı sunarız.

Türk Tabipleri Birliği
Merkez Konseyi

ESKi 45'LiKLER

25 Haziran 2014

Bursa Tabip Odası Bağımsız Müzik Grubu tarafından "eski 45'likler" konseri 25 Haziran Çarşamba günü Uğur Mumcu Sahnesinde gerçekleşmiştir. Dr. Murat Derin, Dr. Levent Tufan Kumaş, Dr. Özlem Şafak, Dr. Nermin Topsakal ve Dr. Özhan Ferah'ın seslendirdiği eserlere Mesut Caşka, Ozan Sari Hakan Cumhur Kahraman, Murat Togay, Akın Togay, Alper Bahtiyar sazları ile eşlik ettiler.

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ MEZUNİYET TÖREN

27 Haziran 2014

Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi mezuniyet töreni 27 Haziran 2014 tarihinde Merinos Kültür Merkezinde gerçekleştirildi. Bursa Tabip Odası Yönetim Kurulu üyesi Doç.Dr. Emel İrgil derece ile mezun olan Dr. Nimet Yeşim Yıldız (Birinci), Dr. Özlem Özdemir (ikinci), Dr. Özlem Ballı'ya (üçüncü) plaket verdi.

Bursa Tabip Odası olarak 2013-2014 Eğitim Öğretim döneminde mezun olarak aramıza katılan 194 meslektaşımıza Hoş Geldiniz dedik.

HİPOKRAT'INYEMİNİNE SADIKKALARAK MESLEĞİMİZE VE İŞİMİZE SAHİPÇIKACAĞIZ!

01 Temmuz 2014

Sağlık Bakanı Müezzinoğlu 'Acil Nöbet' konusunda "aile hekiminin muhatap olduğu kitlenin karşısında daha fazla zamanda bulunmasını istiyoruz" diyerek asıl niyetini ortaya koymuştur.

Sağlık Bakanlığı, ASM çalışanları için uzun ve esnek çalışma modelini yaşama geçirmek adına, hastane acillerinde yaşanan sorunları, ya da 'acil nöbeti' olmadan hekimlik yapılamaz gibi türlü bahaneleri gerekçe göstererek kamuoyunu yanıltmak istemiştir. Ancak, her seferinde bu gerekçelere sığınarak çalışanların kazanılmış haklarını elinden almaya çalışan Sağlık Bakanlığı inandırıcılığını yitirmiştir.

Neden Bu Uygulamaya Karşıyız?

Bu konuda defalarca yapılan basın açıklamaları ve kitlesel eylemlerle sesini duyurmaya çalışan ASM çalışanları, sadece kendi hakları için değil, toplumun nitelikli sağlık hakkı içinde bu mücadeleyi kararlılıkla sürdürdüğünü ve sürdürmeye devam edeceğini kamuoyu ile paylaşmıştı.

Birinci Basamak Sağlık Hizmetleri Çökertiliyor

1978 yılında 'Alma-Ata Bildirgesi' ile 'Herkese Sağlık' sloganıyla Temel Sağlık Hizmetleri'nin önemi tarif edilmiş dünyaca kabul görmüş, 2008 yılında ise bu bildirgenin güncelliğini ve önemini koruduğu dünya sağlık otoriteleri tarafından bir kez daha ilan edilmişti. Bu bildirgede yer alan, birinci basamak sağlık hizmetlerinin bütün toplumu kapsayan, nitelikli, ekip çalışmasına dayalı, ulaşılabilir, koruyucu hekimliği önceleyen kuralları, hükümetin yürüttüğü sağlığı piyasa koşullarına terk eden politikalarla olumsuz etkilenmiştir.

Sağlık Bakanlığı, TBMM'ye getirdiği yeni yasa tasarısıyla, ASM ve TSM'lerde esnek çalışmanın önünü açarak, bir yandan basamaklı sağlık hizmetlerini öte yandan birinci basamak hizmetlerinde çalışanların enerjisini bitirmek için var gücüyle çalışıyor.

Birinci basamağa en fazla ihtiyaç duyduğumuz bir dönemde; İstanbul gibi 39 ilçesi olan bir mülteci kentinin ancak 6 ilçesinde, hedeflenen nüfusun 2/3'üne çocuk felci aşısının yapıldığı, onlarca ASM biriminin yıllardır doldurulamadığı, yönetilemeyen bir birinci basamak ortamında var olanı da tahrip edecek politikalarda ısrar ne anlama gelmektedir?

Acil Sağlık Hizmeti Niteliksiz Hale Getiriliyor

Acil servis hekimliği farklı bir mesleki eğitim süreci gerektirmektedir. Acil birimlerde sağlık hizmeti sunan çalışanlar, belirli periyodlarda bilgi becerilerini yinelemek için bir takım eğitimlerden (İleri Yaşam Desteği, Çocuk İleri Yaşam Desteği, Travma Resüsitasyon Kursu ve Temel Modülü) geçerler. Acil sağlık hizmetlerini bu alanda yeterli mesleki eğitimi ve deneyimi olmayan sağlık çalışanlarıyla gidermeye çalışmak halkın sağlığını tehlikeye atmak anlamına gelmektedir.

Acil sağlık hizmetlerindeki sorunların, birinci basamak sağlık hizmetlerinin içinin boşaltılarak giderilemeyeceği, hastane acillerinde her an şiddete maruz kalan sağlık çalışanlarının güvenliğini bile sağlamada acizlik gösteren bir yönetimin bu kararlarla şiddeti ASM ve TSM'lere taşıyacağı bilinmelidir.

Sağlık Bakanlığı'nın ASM çalışanlarına dayattığı, hastane acillerinde ve 112 istasyonlarındaki nöbet uygulamaları ne çalışanlar ne de toplum nezdinde kabul görmemiştir. Sağlık çalışanları yüzde 90 oranında bu haksız görev ve sorumluluk kavramlarıyla bağdaşmayan, hukuka uygun olmayan nöbetlere gitmemişlerdir, gitmeyeceklerdir.

Hastane acillerine konan nöbetlere giden hekimler ise nöbet başına 2,5 hasta bakmışlardır. Yıllardır kanayan yaramız olan "Sağlıkta Şiddet Yasası" bir türlü çıkarılamazken nöbet konusunda neden bu kadar ısrarcı olunduğu da anlaşılamamıştır.

Konuyla ilgili yasa tasarısı Meclisin Sağlık ve Bütçe Komisyonlarında görüşülürken, sağlık çalışanlarının en büyük meslek kuruluşu TTB ve diğer sağlık örgütlerimiz sürece müdahil olmuş, tasarıyla ilgili itirazlarını vekillerimize ve sağlık bakanlığına defalarca iletmiş, gerekli uyarılarda bulunmuşlardır.

Birçok yerde hasta-hekim ilişkisi güven ve saygının ötesine geçmiştir. Uğruna çalıştığımız, yıllarımızı verdiğimiz halkla karşı karşıya getirilmek isteniyoruz. Bütün olup bitenler bizim canımızı acıtıyor. Hekimlik çok sıkıntılı ve çok zor bir süreçten geçiyor. Şu anda hekimlerin geldiği yer hiç de iyi bir yer değildir. Sağlık Bakanlığı'nın meselelere çözüm odaklı bakmasının önemini, çalışanların görüş ve önerilerini dikkate alınmadan yapılacak düzenlemelerin yaşam bulamayacağının bilinmesini bir kez daha hatırlatıyoruz. Biz hekim ve sivil toplum kuruluşları olarak toplumsal ve sosyal olaylarında bir parçasıyız. Güven ve saygı üzerine inşa edilmiş bir toplum ve hekim ilişkisi istiyoruz. Bizlere kulak verildiğinde halka da kulak vermiş olunacaktır.

Kendi haklarımız, mesleğimiz, geleceğimiz ve halkın nitelikli sağlık hizmeti alma hakkı için kararlılıkla sürdürdüğümüz mücadelemizi büyüterek devam ettireceğiz.

Hipokrat'ın yeminine sadık kalarak, mesleğimizin gerekenlerini yerine getireceğimizi kamuoyu ile paylaşıyoruz.

Saygılarımızla.

Bursa Tabip Odasi Aile Hekimliği Komisyonu

Sağlik ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikasi Bursa Şubesi

Türkiye Aile Hekimleri Uzmanlik Derneği

INTERN HEKİMLER BULUŞMASI

07 Temmuz 2014

Bursa Tabip Odası İntern Hekimler Buluşması 07 Haziran 2014 Pazartesi günü Bursa Tabip Odası'nda gerçekleştirilmiştir.

SOSYAL HUKUK DEVLETİ TAMAMEN ORTADAN KALDIRILIYOR YÖNETMELİK YASA'YA, YASA ANAYASA'YA AYKIRI, AMA AYNI DÜZENLEMELER HEP YÜRÜRLÜKTE...

16 Temmuz 2014

Ülkemiz, ne yazık ki sürekli iptal edilen yönetmelik ve yasa hükümleriyle Anayasa'ya aykırı olarak, bir anlamda "yasadışı" bir şekilde yönetilmeye başlamıştır. Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) muafiyeti sağlayan hukuksuz yönetmeliklerin ardından aynı içerikte geçen yıl çıkarılan yasayı Anayasa Mahkemesi'nin iptal ettiği bugünlerde AKP Hükümeti Anayasa'ya aykırılığı sabit, daha önce iptal edilmiş olan düzenlemeleri yeniden TBMM'den yasa olarak çıkarmaya çalışmaktadır.

Hükümet tarafından 30 Mayıs 2014'te TBMM'ye sunulan 60 maddelik "İş Kanunu İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" Plan ve Bütçe Komisyonu Alt Komisyonunda 106 maddeye çıkartıldı. Torba yasa tasarısı ile birbiriyle alakasız 44 kanunda değişiklik yapılması ön görülüyor. Öncelikle usul açısından onlarca ayrı kanunun aynı tasarıda ele alınması şeffaf ve demokratik bir yasama faaliyeti olarak değerlendirilemeyeceğini bir kez daha paylaşmak istiyoruz.

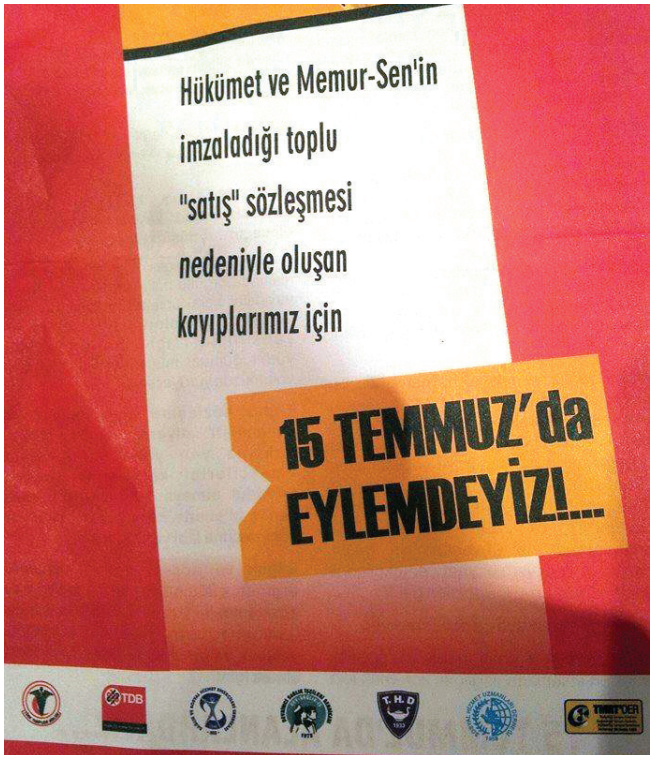

Madenciye ve taşeron işçisine müjde diye sunulan tasarı alt komisyon sonrasında tam bir hukuk skandalına dönüşmüş durumda. Tasarıya alt komisyonda idare hukukunun temel ilkelerini alt üst eden hükümler eklendi. Tasarıya eklenen bu hükümler, hükümete anayasaya aykırı biçimde adeta sıkıyönetim yetkileri veriyor, idare hukukunun temel ilkeleri alt üst ediliyor. Torba yasa tasarısı ile İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda yapılan değişiklikler ile memurların iş güvencesi ortadan kaldırılıyor ve idari yargı kararları uygulanamaz hale geliyor.

Hükümet, çevreyle ve hukuk sistemiyle kavga içerisindedir. Yargıyı ele geçirmeye dönük müdahaleler bir yana, yargı kararlarının uygulanmamasına yönelik sürekli yeni mevzuat çıkararak hukuksuzlukları kalıcılaştıran bir yönetme anlayışı ülkemizde egemen kılınmıştır. Son olarak Anayasa Mahkemesi'nin Ana Muhalefet Partisinin yaptığı başvuru üzerine, yine bir Torba Yasa içerisine koyduğu ÇED muafiyetine ilişkin iktidarın getirdiği düzenlemenin iptal edildiği açıklanmıştır. Söz konusu "23 Haziran 1997 tarihinden önce kamu yatırım programına alınmış olup bu maddenin yürürlüğü girdiği tarih itibarıyla planlama aşaması geçmiş olan ve ihale süreci başlamış olan veya üretim veya işletmeye başlamış olan projeler ile bunların gerçekleştirilmesi için zorunlu olan yapı ve tesisler ÇED kapsamı dışındadır" düzenlemesinde "planlama aşaması geçmiş olan ve ihale süreci başlamış olan veya" ifadeleri iptal edilmiştir. Bu kısmi iptalle, Ilısu, 3. Köprü, HES projeleri ve Gebze Otoyolu gibi hukuka aykırı bir şekilde ÇED sürecinden muafiyet sağlama girişiminin hukuksuzluğu, Danıştay'dan sonra bir kez de Anayasa Mahkemesi tarafından tescillenmiştir.

Yargı kararlarını uygulamayan bir iktidarın işbaşında olduğu, bugün TBMM'de görüşülen tasarı ile bir kez daha ortaya çıkmıştır. Plan ve Bütçe Komisyonu'nda görüşülmekte olan "İş Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı'na" yasalara ve Anayasa'ya aykırı düzenlemeler eklenmektedir. AKP'nin Torba Yasası yine hukuksuzluklarla doldurulmaktadır:

Daha önce iptal edilmiş olmasına karşın AKP'nin yandaşlık ilişkileri olduğu özelleştirme ihalelerine ilişkin mahkemelerin iptal kararlarını yok sayan hüküm yeniden yasa haline getirilmeye çalışılmaktadır. Bu düzenleme, Tüpraş'ın yüzde 14.6'lık hissesi (Sami Ofer), Seydişehir Eti Alüminyum (Cengiz İnşaat), TDİ Kuşadası Limanı (Global Holding), TDİ Çeşme Limanı (Ulusoy Holding) ve Balıkesir SEKA İşletmesi (Albayraklar-Yeni Şafak Gazetesi) özelleştirmelerini iptal eden yargı kararlarının uygulanmamasına yöneliktir.

Aynı torba yasa içerisine son dakikada verilen bir önerge ile Anayasa Mahkemesi'nin Anayasa'ya aykırı olduğu için daha önce iptal etmiş olduğu su yapıları denetim hizmetlerinin özelleştirilmesine yönelik düzenleme eklenmiştir. Denetimin kamu görevlilerinin asli işi olduğu Anayasa kararlarıyla sabit olmasına karşın su yapıları denetiminin özelleştirilmesi yeniden yasa olarak TBMM'den geçirilmek istenmektedir. Üstelik AKP Hükümeti'nin yarattığı denetim boşlukları, Soma'da olduğu gibi sürekli iş cinayetlerine ve katliamlara yol açmakta, denetimin kamu eliyle yapılmamasının bedeli parayla ölçülemeyecek kadar ağır olmaktadır. Ne yazık ki fiiliyatta denetimsizlik anlamına gelen bu düzenlemenin Soma'da yaşanan katliamın ardından sorunları çözmek adına çıkarılmak istenen bir tasarıya eklenmesi de AKP'nin ironik adımlarından birisi olsa gerektir.

Görüldüğü gibi yargı kararlarının uygulanmaması için Anayasa'ya aykırı yasalar çıkarılmakta; mahkeme kararının uygulanmasında devlet yönetiminde boşluk oluşmaması için tanınan 6 ay gibi süreler kötüye kullanılmakta; yargı kararlarının geriye dönük işlemeyeceği hükmü de suiistimal edilerek yandaş sermaye kesimlerine yasadışı kazanılmış haklar sağlanmaktadır. Bunlar hukuksal bir hata, öngörülemeyen bir yanlışlık gibi masum düzenlemeler olmaktan çıkmış, bizzat AKP Hükümeti'nin hukuksuz yönetim anlayışı haline gelmiştir.

AKP iktidarı Anayasa'ya aykırı torba yasalar; yasalara ve Anayasa'ya aykırı torba düzenlemeler aracılığıyla rant dağıtımına devam etmektedir. Rant dağıtımının ve bu amaçla Anayasa ya da yasalara uyulmamasının adı "iş yapma" olmuş; hukuku yok saymanın "sandık sonucuna saygı" ve "milli irade" olarak dayatıldığı garip bir sistem yaratılmıştır. Yargıda hak arama neredeyse "hükümete darbe" olarak nitelendirilmekte ve "yargı vesayeti" olarak sunulmaktadır.

Bu yasa ile en geç otuz gün olan idari yargı kararlarının uygulama süresi iki yıla çıkarılıyor. İdari yargı kararının uygulanmasının iki yıla çıkartılması hukuk devleti ve yargı kararları ile alay etmektir. Alt komisyonda bununla da yetinilmedi. Kamu görevlisinin boş kadro olması durumunda eski kadrosuna atanma imkanı tümüyle ortadan kaldırıldı ve başka bir kadroya atanması hükmü getirildi.

Maddede eklenen bir diğer hükümle idari yargı kararlarının uygulanmaması durumunda kamu görevlisi hakkında ceza soruşturması ve kovuşturması açılmasının önü kapatıldı:

Yapılan bu değişiklikler idare hukukunun temel ilkesi olan "idarenin her türlü eylem ve işleminin yargı denetimine tabi olması" ortadan kaldırılmaktadır. Memurlara ilişkin idari yargı kararlarının uygulanma süresi iki yıla çıkartılmakta ve iki yıl sonunda bu kararların uygulanmaması durumunda da yargı kararını uygulamayan kamu görevlisi korunmaktadır.

İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 28. Maddesine eklenen bir başka hükümle, kamu görevlileri hakkında yapılan atama, görevden alma, göreve son verme, naklen veya vekâleten atama, yer değiştirme, görev ve unvan değişikliği işlemlerinin telafisi güç veya imkansız zararlar doğurmayacağı hükme bağlanıyor. Böylece idari yargının yürütmeyi durdurma kararı vermesi imkansız hale getiriliyor.

Torba yasa tasarısında yer alan bu hükümlerin (yasalaşması durumunda) açık anlamı kamu görevlisinin iş güvencesinin ortadan kalkması ve hükümetin sıkıyönetim yetkilerine kavuşmasıdır.

▪ Hükümet artık siyasi olarak cezalandırmak istediği memur hakkında kolaylıkla ve hukuksuz bir biçimde görevden alma, göreve son verme, naklen veya vekâleten atama, yer değiştirme, görev ve unvan değişikliği işlemleri yapabilecek,

▪ Hükümetin bu kararlarıyla ilgili olarak açılacak davalarda verilen yargı kararları iki yıl süreyle uygulanmayacak,

▪ Memur idari yargıdan yürütmeyi durdurma ve iptal kararı alsa bile işe yaramayacak çünkü iki yıl sonra memur aynı kadrosuna döndürülmeyecek,

▪ İki yıl sonra bile yargı kararları uygulanmazsa yargı kararlarını uygulamayan kamu görevlileri ceza soruşturma ve kovuşturmasından muaf tutulacak.

▪ Hukuka aykırı taşeronluk ve işçi temini yasal zemine kavuşturulacak

▪ Taşeron sistemi yaygınlaştırılıyor, Taşeronlar için müfettiş denetimi kaldırılıyor

▪ Alt işveren başka bir alt işverene iş verebilecek

▪ İş davalarının açılması güçleşecek

▪ İşçiler yıllık izin ve kıdem tazminat hakkı kazanamayacak

▪ Enerji üretiminde çantacılara af getirilecek

▪ Elektrik faturalarında kayıp kaçak rantı arttırılacak

▪ Elektrik dağıtım şirketlerine özel imtiyazlar tanınacak ve elektrik fiyatları artacak

▪ Enerjide ihale koşulları değiştirilerek yeni haksız kazanç kapıları oluşturulacak

▪ Elektrik dağıtım şirketlerine kamuda bedava yatırım hakkı tanınacak

▪ Zeytinlik alanlar talana açılacak

▪ Yargı Kararlarının Uygulanması engellenecek

▪ Özelleştirmede keyfi uygulama yasallaşıyor, Yargı kararları yok sayılacak

▪ Sağlıkta kuralsız çalışma yaygınlaştırılacak

Sosyal devleti değil şirket devleti uygulamalarını yaygınlaştıran yeni "torbada" yok-yok... Hukuk dan Sağlığa, Enerjiden Taşeron Sistemine, Çalışma Hayatından Zeytinlik alanların talanına kadar her şey var. Torba yasa ile "sosyal devlet" değil şirket devleti uygulamaları yaygınlaşıyor. Anayasaya aykırı düzenlemelerle hukuk devleti ortadan kaldırılıyor.

Yargı kararlarının hükmünün kalmadığı, hak aramanın suç sayıldığı bir ülkeye dönüşmek ürkütücü ve kaygı vericidir. Bu nedenle tüm demokratik yapıların öncelikle hukuk sistemine sahip çıkması gerekmektedir. Bursa Emek Meslek Örgütleri olarak kendi mesleki alanlarımızı ilgilendiren bu hukuksuzluklara karşı mücadeleye her türlü platformda devam edeceğiz.

BU TORBA YASA GERİ ÇEKİLMELİDİR...

BURSA EMEK VE MESLEK ÖRGÜTLERİ

DOSAB TERMİK SANTRALİNE HAYIR

18 Temmuz 2014

DOSAB Termik Santraline Hayır Platformu tarafından 18 Temmuz 2014 tarihinde Demirtaş Organize Sanayi Bölgesinde düzenlenen basın açıklamasına Bursa Tabip Odası Çevre Komisyonu katıldı.

ÇOCUKLAR UYURKEN SUSULUR ÖLÜRKEN DEĞİL... ÖLDÜRÜLENÇOCUKLAR, KADINLAR,İNSANLAR! FİLİSTİN'DEÖLENİNSANLIKTIR!

21 Temmuz 2014

İsrail'in Gazze'ye yaptığı saldırıyı protesto etmek için 21 Temmuz 2014 Pazartesi günü Bursa Savaş Karşıtı Platformu tarafından düzenlenen, Setbaşı Mahfel'den başlayarak Heykel'de sona eren yürüyüşe Bursa Tabip Odası Yönetim Kurulu katıldı. Yönetim Kurulumuz ayrıca Bursa Savaş Karşıtı Platform ve Nilüfer Kent Konseyi tarafından 24 Temmuz 2014 tarihinde Fatih Sultan Mehmet Bulvarında düzenlenen yürüyüşe katıldı.

Türk Tabipleri Birliği (TTB)- Bursa Tabip Odası, Türk Dişhekimleri Birliği (TDB), Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (DEV-SAĞLIK İŞ), Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği (SHUD), Türk Hemşireler Derneği (THD), Türk Ebeler Derneği, Türk Psikologlar Derneği, Türk Medikal Radyoteknoloji Derneği (TMRT DER), Tüm Radyoloji Teknisyenleri/Teknikerleri Derneği (TÜMRAD -DER)tarafından hazırlanan "Çocuklar uyurken susulur ölürken değil…" Öldürülen çocuklar, kadınlar, insanlar! Filistin'de ölen insanlıktır! Başlıklı basın açıklaması 25 Temmuz 2014 tarihinde kamuoyuyla paylaşıldı.

HABER TIĞ TEBER

Dr. Murat Civaner

Hiperaktivite ilaçlarını kullanan yetişkinlerin sayısı hızla artıyor

ABD'de yayımlanan bir rapora göre son dört yılda yetişkinlerin bu ilaçları kullanma oranı %50 arttı ve sayı 2.6 milyon kişiye ulaştı1. Gençlerde, özellikle de 26-34 yaş grubu kadınlarda kullanım artışı ürkütücü boyutta: %85. Bu artış oranı raporda, genç kadınların bu tür ilaçları iştah kesici olarak kullanmasına bağlanıyor. 'Dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu' tanısı halihazırda çocuklar için yaratılan hastalıklar ve aşırı-tanı tartışmaları kapsamında sıklıkla eleştiriliyor ve bu artış oranları ilaçların yetişkinler tarafından da kötüye kullanılmaya başlandığını gösteriyor.

Britanya'nın içme suyunda antidepresan kalıntıları saptandığı haberi geliyor akla. Gereksiz antidepresan kullanımı öylesine yoğunlaşmış ki, bu maddeler kanalizasyondan nehirlere ve yeraltı sularına, oradan da içme suyu kaynaklarına kadar ulaşmış durumda. Geçici de olsa kimyasallardan medet umuyoruz; daha iyi hissetmek, daha uzun konsantre olmak, bazen de unutmak için. Bir süre sonra çözüm diye sarıldığımız, bugünü halledivеren kimyasalların kendisi soruna dönüşüyor. Üstelik esas sorun hala orada…

Time, 12 Mart 2014 / getir.net/fheh

Pakistan'da aşı yapan sağlık çalışanları öldürülüyor

ABD 2011 yılında Usame Bin Ladin'i Pakistan'da bulup öldürdüğünü ilan etti. Ladin'i bulmak için uyguladıkları yöntem, Pakistanlı bir doktoru kullanmaktı. Doktor uydurma bir aşı kampanyasıyla evlere girerek DNA örneği topladı ve örnekler Ladin'in izini sürmek için kullanıldı. Sonuçta doktor yargılandı ve hapse gönderildi. Ancak yol açtığı hasarın büyüklüğünü öngörmek dahi zor. Taliban, 2011 öncesinde aşılama çalışmalarını müslüman kızları kısırlaştırmak için batı komplosu olduğunu söyleyerek engelliyordu. Şimdi ise aşılama için köyleri dolaşan sağlık çalışanlarını doğrudan hedef almaya başladı. Son iki yılda en az 35 sağlık çalışanının aşılama çalışmaları sırasında kaçırıldığı ve işkence edilerek öldürüldüğü bildiriliyor.2 İnsanlar çocuklarını aşılatmaktan vazgeçtiler, sağlık çalışanlarını kovmaya başladılar.

Bütün bunlar Dünya Sağlık Örgütü'nün "dünyanın en büyük çocuk felci virüsü kaynağı" olarak nitelediği Peşaver ve çevresinde gerçekleşiyor. Çocuklar sadece Pakistan'da değil başka ülkelerde de tehdit altında. Örneğin Suriye'de görülen, şimdilerde Türkiye'ye yayılma riski bulunan salgın, savaşın yanı sıra Pakistan'la da bağlantılı. Sadece bu olay toplumun tıbba güvenini korumanın ne kadar yaşamsal olduğunu gösteriyor. Büyük isimli uluslararası sağlık, biyoetik ve insan hakları örgütleri ise bir CIA operasyonu için tıbba güvenin yok edilmesine karşı sessizler.

Canadian Medical Association Journal, 22 Nisan 2014 / getir.net/fhgw

Homeopatik "ilacın" içinden gerçek ilaç çıktı

Türkiye'de yaklaşık iki yıl önce Eczacılık Kanunu'nda yapılan bir değişiklikle homeopatik ürünlerin eczanelerde satışının önü açıldı. Hazırlanmakta olan Geleneksel, Alternatif ve Tamamlayıcı Tıp Yönetmeliği ile de homeopatik ürünler, hacamat, sülük, kupa gibi girişimlerle birlikte yaygınlaştırılarak birer şifa aracı olarak topluma sunulacak. Homeopatik "ilaç"ların tedavi edici özelliklerinin bulunmadığı biliniyor. Birleşik Krallık'ta ve Avustralya'da ulusal araştırma konseyleri ilgili tüm bilimsel çalışmaları derlediler ve homeopatik ürünlerin plasebodan daha etkili olmadığını belirlediler. Ayrıca, pek çok hastalığı tedavi ettiklerini ileri sürdükleri için homepatik ürünleri "tehlikeli plasebo" olarak nitelendirdiler ve hükümetlerin bu ürünlerin bedellerini ödememesi gerektiğine karar verdiler. Buna karşın homeopatik ürünlerin Birleşik Krallık'ta 200 milyon, Fransa ve Almanya'da 400 milyon sterlin büyüklüğünde pazarları var ve şirketler kesme şekerden farksız olan ürünlerini pazarlamak için çeşitli yöntemler denemeyi sürdürüyorlar. ABD'den bir haber bu durumu doğruluyor, Habere göre: Terra Medica şirketi rutin kontrollerde içlerinde penisilin saptandığı için çeşitli ürünlerini geri çekme kararı almış.3 Şirketin internet sitesinde ise ürünler, "antibiyotik ya da hormon içermeyen geniş spektrumlu tıbbi alternatifler" olarak tanıtılıyor. Plasebo etkisi, satışları yeterince artırmamış olmalı.

Global News, 27 Mart 2014 / getir.net/fhc7

Domuz gribi ilacının etkisinin abartıldığı, yan etkilerinin gizlendiği ortaya çıkarıldı

Domuz gribi 2009 yılında tüm dünyayı etkileyen bir salgına dönüştüğünde, Dünya Sağlık Örgütü gibi saygın kuruluşlara bağlı uzmanlar hastalığın ölümcül etkileri olabileceği konusunda uyarılarda bulunmuşlar, koruyucu ve tedavi edici olarak eldeki tek ilacın Tamiflu olduğunu duyurmuşlardı. Bunun üzerinde pek çok ülke milyonlarca dolar harcayarak Tamiflu stokladı. Türkiye'de 2009 yılında yaklaşık 500,000 kutu Tamiflu satıldı. Ancak sonraları, domuz gribinin etkilerinin düşünüldüğü kadar ağır olmadığı, sadece gebe, iki yaş altı çocuk, astımlı hasta gibi yüksek riskli kişilerde ilaca hemen başlanması gerektiği, ilacın çocuklarda önemli yan etkileri olabildiği, ilacı öneren uzmanların ilaç şirketi ile bağlantılı oldukları öne sürüldü. Ülkeler ellerindeki milyonlarca kutuluk stokları Afrika ülkelerine bağışlamak gibi çözümlere başvururken, Tamiflu'yu üreten Roche şirketi hisse başı kârını %20 artırarak dünyanın en büyük dördüncü ilaç şirketi oldu.
British Medical Journal yürüttüğü "açık veri kampanyası" kapsamında, geçen ay Tamiflu ile ilgili tüm çalışmaların bağımsız araştırmacılara açılmasını sağladı.4 Bu sayede yapılan kapsamlı incelemelerle, önceki kaygıları ve iddiaları doğrular biçimde, Tamiflu'nun etkinliğinin abartıldığı ve yol açtığı zararların bildirilmediği saptandı. Tamiflu'nun geliştirilmesi sırasında Roche 84 klinik çalışma yürütmüştü; ancak araştırmacıların ortaya çıkardıklarına göre, bu çalışmaların sonuçları ne Tamiflu stoklanması kararını veren hükümet yetkililerince, ne de verileri bir araya getirerek analiz etmek isteyen bağımsız araştırmacılarca görülebilmişti.
Toplumun tıbba güvenini azaltan bir örnek daha… Bu örnekler var oldukça modern tıbbın "Bilim dışı-aldatıcı tedavi iddialarının tuzağına düşmeyin!" çağrısı ne kadar ikna edici olabilir?

British Medical Journal, Mart 2014 / www.bmj.com/tamiflu

"WhatsAppitis"

Akıllı telefonların bedenimizin uzantısı haline gelmeye başladığı günümüzde hekimlerin yeni hastalıklara karşı uyanık olmaları gerekiyor. Bu hastalıklardan birini, Dr. Fernandez-Guerro şöyle tanımladı:5

"Acil servise 34 yaşında bir kadın hasta geldi. Her iki bileğinde ağrı şikayeti vardı. Herhangi bir kaza ya da darbe öyküsü yoktu, son günlerde aşırı bir egzersiz yapmamıştı. Ellerin muayenesinde, her iki başparmağın hareketlerinin ağrılı olduğu saptandı ve başparmak tendiniti olabileceği düşünüldü (tendon: parmak kemiklerini hareket ettiren kas uzantısı). Bunun nasıl oluştuğu sorgulandığında, hastanın yılbaşında ve ertesi gün kendisine gönderilen mesajları yanıtlamak için WhatsApp mesajlaşma programını en az altı saat boyunca kullandığı, bu süre boyunca 130 "g" ağırlığındaki telefonunu elinde tutarak başparmaklarını sürekli hareket ettirdiği ortaya çıktı. Hastaya WhatsAppitis tanısı kondu. Kendisine anti-enflamatuvar ilaçlar reçete edildi ve telefonun mesaj özelliğini bir süre kesinlikle kullanmaması önerildi."

Dr. Fernandez-Guerro benzer bir hastalığın Nintendo oyunları çıktığı zaman da görüldüğünü, 1990 yılında Nintendinitis'in tanımlandığını söylüyor. Görünüşe bakılırsa, bu iletişim tarzı sürdükçe bu tür hastalıklar da, insan bedenine yapılan elektronik eklentilere duyulan gereksinim de artacak…

The Lancet, 22 Mart 2014 / getir.net/fhy3

MADENDE İŞYERİ HEKİMİ OLMAK

Dr. Atınç KAYINOVA

22 yaşında bir arazi aracım var. Haliyle kömür madeninde doktor olunca şehir merkezinde değil de dağlarda, tepelerde çalışıyorum. Engebeli yollardan işime ulaşıyorum. Cep telefonumun çekmediği, ortalarda insanların pek gözükmediği yerler buralar. Kışın kar yağdı mı hele, arazi aracım iyi ki var diyorum, işime giderken. Eski olunca da gözüm kapalı vuruyorum bu yollara.

Haliyle bir plazanın güneş gören, deniz manzaralı, klimalı bir odasında değilim. Odama girip çıkan insanların da üstü başı pek öyle pırıl pırıl değil. Beyaz yakalı hiç değiller. Hatta mavi yakalı demek bile mümkün değil günlük ziyaretçilerim olan madencilere.

Kazalıların hızla ulaşabilmesi için ocak ağzında konuşlanmış olan bir odam var madende. Düzenli kaza olur bizim bu madenlerde! Hazırızdır her zaman bu yüzden, biraz da duyarsızlaşmış bir hazırlık halidir bu.

Penceresinden ocaktan henüz çıkmış ya da madene girmeye hazırlanan madencilerin telaşesini izleyebiliyorum odamın. Manzaramda tahkimatta kullanılan çam ağaçlarından yapılma maden direklerinin istif edildiği bir de direk harmanı alanı var. Yük boşaltmak için kamyonlar geldiğinde işçi sağlığı ve güvenliği yönüyle mükemmel malzeme çıkarıyorlar bu alanda bana. Bir de hızar ekibinde olan, elindeki benzinli motor testereyle çalışırken bile ağzından sigaranın düşmediği Kurt lakaplı KOAH'lı işçimizin de hakkını yememem lazım. Onun da şirket içinde eğitimlerde kullanılmak üzere mükemmel örneklerini bu pencereden görmem mümkün. Gerçi bazen o kadar vahşi olabiliyorlar ki işte o anlarda bakamadığımı da utanarak söyleyebilirim sizlere.

Odamın içine gelirsek, duvarları kömür tozundan kararmış odamda temizlik birinci şart. Yoksa 3 ay içinde bir daha gerçek renginde bir eşyamı görmem mümkün değil. Dolapların tozlu rafları, üzerlerine ILO okuyucu raporu iliştirilmiş yüzlerce akciğer grafileri ile dolu. Yine kömür tozuna bulanmış bu raflarda, işçilere ait, gizliliğine özen gösterdiğim sağlık dosyalarının olduğu klasörlerin yanında bir de Zonguldak'taki bir işyeri hekiminin olmazsa olmaz gerçeği olan pnömokonyoz klasörleri dizili. O kadar çoklar ki, onlar bile tozlandı artık. Odada kömür kokusunu almamak mümkün değil. Ama daha ağır bir his var içeride esasında. Bir hekim olarak aldığım ve belki de işçi sağlığı ve güvenliği gönüllüsü birkaç insanın koklayabileceği meslek hastalığı ve iş kazalarının kasveti de var halihazırda bu odada.

Bir çok işyeri hekiminin olabileceği gibi benim de 22 yıllık hekimliğimin son 15 yılında düzenli olarak (!) büyüklü küçüklü, hatta ölümlü iş kazalarını yaşamış olduğum, yüzlerce meslek hastalığı vakası ile başbaşa kaldığım, meslek hastalığına yönelik tıbbi tanısını kendisine aktarmak zorunda kaldığım, bazen ağlayıp, bazen güldüğüm, bazen tehdit edilirken bazen elimin öpülmeye kalkıldığı işyerindeki bu odamın çok hikayesi var aslında.

Kömür tozuna bulanmış duvarlarının şahitliğinde, sıklıkla ülkemdeki işçi sağlığı ve güvenliğine yönelik sorunların tıbbi ve teknik boyutundan çok daha fazla kereler sosyal sonuçlarını yutkunarak yaşadım bu odada.

Kat sekreterim de yok! Akşam odanın zeminini süpürdüğümüzde, ki kendim ya da sağlık memurum Mustafa yapar, en az 3 kürek kömür toplanır kapının köşesinde. Biriktirsek bir yoksulu epeyce idare eder hani.

Üstündeki örtüleri hergün defalarca kömür karasına bulanan emektar sedye, sedyenin başucundaki acil müdahale malzemelerimizin olduğu pansuman arabası, kömür tozu ile kaplanmış örtüsünün altında kullanılmayı bekleyen defibrilatör, tekerlekli sandalye, arka duvarda asılı duran koltuk altı değneği, yine duvarda asılı otomatik eksternal defibrilatör, kapıp gitmek için heran hazır tuttuğum ilkyardım çantası…Hepsi ve daha birçoğu acil durumların her an yaşanabildiği gerçeğini vuruyor insanın yüzüne adeta. Odanın çok kullanılmışlığını gösterirken, sakatlıkları, ölümleri, yaşanmış acıları da vuruyor yüzüme.

Bir işçim geldi geçenlerde odaya, Mehmet. Saat henüz sabah 08:05. Ocaktan yeni çıkmış. Gece 12'de girmiş yani. Biz uyurken o yerin 300 metre derinliğinde kömür kazmış. Alnı terli, kömür karası yüzünde sadece gözlerinin beyazı var siyah olmayan. Yürüdükçe elbisesinden kömür tozu dökülüyor. Burnunun içinin kapkara olduğunu görmek için çaba sarfetmeme gerek yok. Birazdan konuştukça ağzının da içinin karardığını göreceğimi biliyorum zaten, alıştım artık bu görüntüye. Kirpik dipleri sürme çekmiş gibi kapkara. Gözlerde ışıltıyı merak ediyorsanız o yok… Üstünde renkleri kaybolmuş bir kazak var. Bir dakika bu kazağı hatırlıyorum. Evimde kullanmadığım giysilerimi bir süre önce ihtiyacı olan insanlara versin diye ocak puantörüne vermiştim. O da işçilere dağıtmış anlaşılan. İş kıyafeti olmuş anlayacağınız benim eski kazağım. Diğer işçiler gibi o da eski kazakları, pantolonları iş kıyafeti yapanlardan.

Mehmet benden dört yaş küçük. Eşinden ayrılmış. Vardiyalı çalışma, köylerden gelen bu insanların sadece hafta sonları evlerine gidebiliyor olmaları, düşük gelir seviyesi, bunların sonucu gelişen ahlaki erozyon, iş kazalarına ve meslek hastalıklarına bağlı sakat kalma ve ölümler, aile baskısı ile yapılan erken ve yanlış evlilikler vb. sebepler gözümün önünden geçiyor biran. Kendileri açmazsa sormuyorum ama sormam gerektiğini düşündüğümde bir hekim olarak da ister istemez bu acı hikayeleri dinliyorum onlardan. Madencilik sosyal hayatlarını da vuruyor bu insanların, onların gizli gerçeklerinde...

Mehmet'in iki kızı varmış, 6 ve 9 yaşlarında. Eşi gidince annesi bakmaya başlamış. Anne de yatalak hale gelince çocuklarının ortada kalması sebebi ile benden yardım istemek için o sabah yanıma gelmiş Mehmet. Ürkek bir şekilde girdi odaya ve ilk cümlesi "hocam şirket zarar görmezse…" diye başladı Mehmet'in.O anda acı bir gülümseme ile, karşımda kendini her şeyi ile işverenin emrine bırakmış, tek varlığı olan çocukları için isteyeceği birşeyde bile "önce şirket" koşullamasına baskılanmış bir insanın karşımda olduğunu hissettim ve yutkundum. Buna benzerlerini çokça yaşıyordum zaten. Meslek hastalığı tanısı koyduğum işçiler çalışmak istiyorlar ve "şirkete zarar gelmesin, ben herşeyi imzalarım" diyebiliyorlardı, en değerli varlıkları olan sağlıklarını, farkında olmadan, bilgisizce, pervasızca pazarlamak isterken. Şirket zarar görmezse onlar için sorun yoktu.

Mehmet'in şirkete zarar vermeden (!) kendisi için istediği şey malulen emekli olabilmekmiş. 1 yıl önce inguinal herni sebepli ameliyat olmuştu ve sonrasında yara yerinde çeşitli komplkikasyonlar gelişmesi sonucu 6 ay kadar da çalışamamıştı Mehmet. İşe dönüş muayenesinde ve sonraki periyodik muayenelerinde madende geri hizmetlerde çalışması gerektiğine karar vermiş ve insan kaynaklarına bildirmiştim. Mehmet'in başka bir hastalığının olmaması sebebi ile bu raporu almasının mümkün olmadığını, çocuklarına sahip çıkabilmesi adına oturduğu köyünün bağlı olduğu ilçede bir arkadaşımı arayıp ona iş isteyebileceğimi söyledim, ama kabul etmedi. "Ben madenciyim başka bir iş bilmem hocam" dedi ve ekledi, "Bana malul raporu verecek doktor yok mudur?".

Çıkarken söylediği "şirketin zarar görmesini istemem hocam, patronlar sorarsa böyle bilsinler" cümlesi ve başını ve gövdesini öne eğip, geri geri çıkışı ile korku dolu ruh halini üstümde bırakarak odamdan ayrıldı Mehmet.

Esasında daha önce de çok kereler başka işçilerle de Mehmet'in bende bıraktığı bu ruh halini hissetmiştim o koltukta. İşçi sağlığı ve güvenliğinin fizik muayene, grafiler, tetkikler, ölçümler, teknik, idari önlemlerden ibaret olmadığını, bunların sadece birer araç olduğunu biliyordum. Çalışma hayatının insan odaklı değil, ürün odaklı yönetimi sonucunda yaz-çiz-kopyala-yapıştır şeklinde risk değerlendirmeleri ile,İSGKATİP'de varlık – yokluk üstünden ölçeklendirilerek oluşturulan yeni değer yargısının acımasızlığıydı bu yaşatılanlar.

Bireyin en temel hakkı olan ailesini koruma şansını bile elinden alan acımasız bir çalışma ortamında, esasında madende çalışmak da çok önemli değildi bana göre. En iyi çalışma ortamlarının da insan için değil üretim için kurgulanmakta olduğu kanaati ile bu sürecin kırılması için insan odaklı bir zihniyet oluşması gerektiği düşüncesi ile yeniden yutkunarak, Mehmet'in odadan çıkışını izledim.

Bu arada unutuyordum. Mehmet'in son sorusuna yanıtım "bilmiyorum" oldu. Çünkü usulsüz bir çözüm beklentisi vardı Mehmet'in. Ben gerçekten bu tür raporlar verebilecek meslektaşlarım var mı bilmiyorum ve açıkçası öğrenmek de istemiyorum.

Kapı tekrar açıldığında ellerinde işe giriş evrakları ile bir madenci adayı geldi karşıma. Saati de 8:40 yapmıştım. 24 yaşındaydı Erkan. O da Zonguldak'ın bir ilçesinin bir köyünde yaşıyordu. İlkokul mezunuydu. 12 yıldır madenciydi! 1-2 yıllık askerliği çıkarırsak ilkokul bitince ocağa girmişti o da, birçok köylüsü gibi. Kaçak ocaklarda çalışmıştı. Babası iş kazasında ölmüştü, madende göçükte kalmıştı. Birazdan, sohbetimizde amcasının da meslek hastalığından öldüğünü anlatacaktı bana. Bu kadar olumsuzluğa rağmen hala madenci olmak istiyordu. "İş yok" diyordu. "Kaçak ocaklarda neden çalıştın" dediğimde, aylığının "200 TL" fazla olduğunu ve ayrıca "ton başına da para aldığını" anlattı bana. Performans sistemi çoktan madenlere girmişti yani…

3 çocuk yapmıştı o da, yukarıdan gelen emre uymuştu. Neden 3 çocuk dediğimde yutkundu, o da diğerleri gibi siyaset yapmaktan korkuyordu. Bu yüzden de sendikasızlardı. Zaten sendikaları da sarı sendika olmuştu çoktan madencilerin.

Muayenesini yapıp formunu doldurdum Erkan'ın. Elleri ve yüzünde yanık izleri vardı. Kaçak ocakta grizu patlamasını yaşamıştı. Uzakta kaldığı için ölmemişti anlattığına göre, ama arkadaşının yanmış cesedini o çıkartmıştı ocaktan dışarı.

Elindeki tetkikleri istediğimde Meslek Hastalıkları Hastanesinin raporuna göre Erkan'da pnömokonyoz vardı. 24 yaşında, 3 çocuk babası, madencilikten başka bir iş bilmediği, başka bir iş yapamayacağı kendisine kabul ettirilmiş, kazalara, ölümlere rağmen hala madencilik yapmak isteyen Erkan'a madencilik yapamayacağını anlatacaktım önümüzdeki o birkaç dakika içinde. O birkaç dakika içinde geçmişinin hatalarını ona aktaracak ve kendisinin ve ailesinin geleceğini madencilikten başka bir işle kurgulaması gerektiğini söyleyecektim. Yeniden yutkundum ve başladım. Daha öncekiler gibi. Ben onlara "sağlığınız" dedikçe onlar bana "işimiz" diyorlardı. Ben "nefes" dedikçe onlar "ekmek" diyorlardı. Ben "ölüm" dedikçe onlar "kader" diyorlardı.

Ben de haklıydım onlar da. Çünkü yaşadıklarımdan gördüğüm, bildiğim çok net bir şey vardı. Ülkemde, vatandaşının çalışma yaşamından kaynaklanan sorunlarını para odaklı, tazminat kurgusu ile çözen bir "sosyal devlet" (!) vardı. Her şeyin rakamsallaştırıldığı bu ülkede, pnömokonyoz tanısı almış bir madencinin %3-5 maluliyet oranı ile meslek hastalığı havuzuna bile alınmayacağını, ama mevzuat gereği de işsiz kalacağını, esasında %100 malul olacağını yaşayarak görüp öğrenmiştim.

Devleti temsil edenlerin meslek hastalıklarının sayılarını realize etme amaçlı olarak politika belgesine 2009 yılında koyup 2014 yılında çıkardıkları bir hedef vardı. "%500 arttırmak." Yaşadıklarımdan öğrendiğim, bu hedefin ve bu sloganın, skor peşinde koşan kart zamparaların yaptıklarından bir farkı olmadığıydı. Sadece rakam, sonrası mı? Bilinmiyor…

Erkan'ı tozsuz ortama aldığımda, yani yerüstüne çıkarttığımda emeklilik süresi yıllarca uzuyordu. Yerüstüne çıktığı için maaşındaki vergi muafiyeti de kalkınca al sana yeni iki mağduriyet. Zaten sağlığı ile ilgili en temel organlarından birisi etkilenmişti

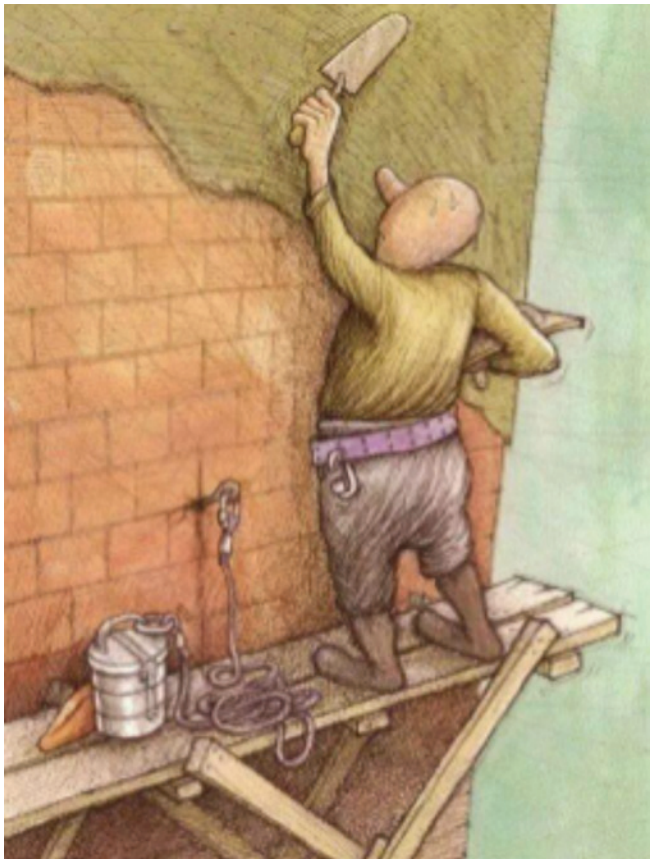

Erkan'ın. Ama kime ne? Zaten "tanı koymama" üstüne oluşturulmuş bir sistem varken, tanı alanların ek mağduriyetlerinin çözülmesini beklemek ülkemde yaşayan bir hekim için henüz hata herhalde…

Risk değerlendirmeleri, ölçümler, isgkatip vb. yöntemlerle insan hayatının rakamsallaştırılarak önemsizleştirilmiş hale getirildiği ülkemde, bir de ölümlü kazalardan sonra "tüm camilerimizde ve İmam Hatip Liselerimizde Yasin-i Şerif okuttuk" diyerek halkına seslenen devlet büyüklerimizin olduğunu bilince, çözüm beklemek ancak Thomas Moore'un Ütopya'sında olur herhalde.

Saat 9:10 olmuştu. Meslek hastalığı tanı süreçlerini birlikte yaşadığım diğer birçok madenci gibi Erkan'da o soruyu sordu bana, "Bu işleri yapmayan şirket var mı hocam, oralarda çalışabilir miyiz?".

Son 1 saatte doktorluk kısmı ile doğru yaptığını düşündüğüm her şeyin hekimlik boyutu ile eksik kaldığı duygusu ile Erkan'a da Mehmet'e verdiğim yanıtı verdim. "Bilmiyorum". Erkan kaçak ocaklarda çalışmak üzere odamdan arkasına bakmadan ayrıldı. Kararlıydı, ölecekti. Madende ya da madenden…

Bu kadar takip, program, tetkik, rapor, inceleme, harcama, toplantı, malzeme, eğitim…
Adı ne olursa olsun.
Yapılan bu kadar şey ne içindi…

Bilmiyorum…

Fotoğraflar: Hasan KOCA

EN ALTTAKiLER ÇiZMELERiMi ÇIKARAYIM MI?

Dr. Gönül Malat
Halk Sağlığı Uzmanı

İş sağlığı güvenliği konusunda öneri ve rapor hazırlamak için Gebze'de bir döküm fabrikasını incelediğimiz sırada; gördüklerim beni dehşete düşürmüştü. Hatırlatmamda fayda var, fabrikanın aynı zamanda ISO 9001 kalite belgesi vardı. 1700 derecede kaynayan, hiçbir güvenlik önlemi alınmamış kuyular etrafında, o kadar olağanmış gibi çalışıyordu ki işçiler, şaşırmış ve içim acımıştı.

Genç bir metalürji mühendisi işçilerle beraber tüm alanlardaydı ve kişisel koruyuculardan hiç haberleri yokmuş gibiydiler. Çalışanlar donuk bakışlı, (koruyucu gözlükleri olmadığı için görebiliyordum) duygu ifadesi olmayan robotlar gibiydiler.

90'ların ilk yarısında yaptığımız bu incelemede tanıklık ettiğim şeyin, sanayi devriminin başlangıcında, 1800'lü yılların bir fabrikasında olduğumdu. O zaman kendi kendime demiştim ki, "çalışılacak sağlık ve güvenlik tehlikeleriyle dolu en olumsuz sektör döküm sanayi herhalde". Ta ki TTB'nin gezici eğitim seminerinde Zonguldak-Üzülmez maden ocağına inene kadar.

Madene inmeden önce imzaladığımız, gönüllü olarak madene indiğimiz ve başımıza bir şey gelirse yalnızca kendimizin sorumlu olduğu yazısını şimdi olsa bu kadar rahat imzalar mıydım, kestiremiyorum.

Baret ve iş kıyafetleriyle beraber çizmeleri giyip indiğimiz maden ocağında gördüğüm manzara, döküm sanayine göre kat kat dehşet vericiydi. İşçiler kendi yemeklerini, kedi büyüklüğündeki fareler yemesin diye poşetleyip, sıkıca bağlayarak tünellerin tavanlarına asmışlardı. Yerlerde kömür tozuyla karışık kapkara yapışkan bir çamur, çizmelerimizin rengini gizlemiş, iş elbiselerimize sıvanmıştı.

Yer yer bulunmuş kömür damarlarında, kömürü çıkarmak için kompresörü kullanan işçilerin pozisyonu ters "L" şeklindeydi. Çalışma koşullarının olumsuzluklarını tasvir etmeye kelimeler yetersiz kalıyordu. Her kuruşuna kadar hak edilmiş hatta çok daha fazlası hak edilmiş bir emek.

1946'da Orhan Veli öyle güzel anlatmış ki üstüne söz söylenmez:

Güneşli bir günde,
Masmavi göreceğiz Karadeniz'i,
Balkaya'dan Kapuz'a kadar
Karış karış biliriz bu şehri
Eki'nin çiçekli bahçeleri
Rıhtıma kömür taşıyan vagonlarıyla,
Paydos saatlerinde yollara dökülen
Soluk benizli insanlarıyla
Siyah akar Zonguldak'ın deresi
Yüz karası değil kömür karası
Böyle kazanılır ekmek parası

Alman gazeteci Günter WALLRAF' ın, kılık değiştirerek peruk takıp koyu kahverengi lens kullanıp sakal ve bıyığını boyayarak Türk işçi Levent Ali kılığında, Almanya'da en kötü koşullarda

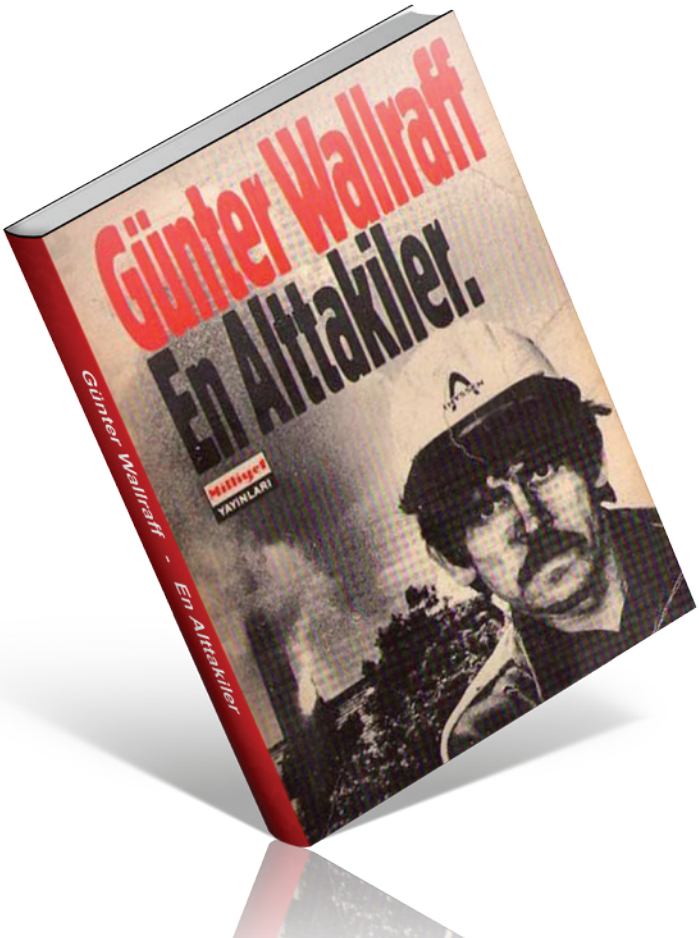

nükleer santral, maden işçisi v.b.olarak çalışıp iki yıl boyunca bizzat yaşayarak, araştırarak yazdığı "En Alttakiler" adlı inceleme kitabı, taşeronlaşmanın ve neo-liberal sistemin çalışma alanındaki hakları nasıl törpüleyerek kar maksimizasyonu sağladığını gösteren en güzel araştırma kitaplarından biri kanımca.

Mart 1983 tarihinden itibaren başladığı incelemeleri, 21Ekim 1985'de yayınlayan Günter WALLRAF, "En Alttakiler" kitabında köleliğe kadar varabilecek çalışma şartlarıyla sistemin (çok uluslu şirketlerin sömürü düzeni diye okuyun) tüm maskesini düşürmüş ve gün yüzüne çıkarmıştır. Bu araştırma sırasında ki olumsuz çalışma koşullarından dolayı ayrıca sağlığını yitirmiş ve tedavi görmek zorunda kalmıştır.

Günter WALLRAF kendi kitabı için diyor ki;

"Ben gerçek bir Türk değildim fakat toplumun maskesini düşürmek için kılık değiştirmek zorundasınız. Gerçekleri ortaya çıkarmak için aldatmak ve sahte tavır takınmak zorundasınız. Ben hala bir yabancının günlük aşağılamalarla, düşmanlıklarla ve kinle nasıl baş ettiğini bilmiyorum. Yaşananlar benim beklediklerimi tam olarak karşıladı. Tabii olumsuz açıdan. Ben **Federal Almanya'da aslında sadece XIX. Yüzyıl üzerine yazılan tarih kitaplarında yer alması gereken olayları yaşadım**."

Tüm bu olumsuz koşullar sonucu Soma'da ortaya çıkan iş cinayetleri arasında belki biraz yüreğimize su serpecek olan maden ocağından sağ çıkarılan çalışanlar oldu. Hele onlardan biri vardı ki, Murat Yalçın'ın "Çizmelerimi çıkarayım mı? Sedye kirlenmesin" sözü tüm ülkede gözyaşlarının tutulamadığı dakikalara sahne oldu.

O çizmelerdeki kömür karasının bile örtemediği tertemiz bir yürek, boş daha üstüne ne söylesek…

BALYA MADEN OCAKLARI'NA YAPILAN TEKNİK GEZİYE DAİR NOTLAR

Dr. PELİN ŞAVLI EMİROĞLU
Dr. AYŞE BETÜL YAPA
Dr. ELİFE GÖKSAL
Dr. PETEK EYLÜL TANERİ
Dr. RUKİYE ÇAKIR
Dr. TUNCAY AYDIN TAŞ

Balya Hakkında Genel Bilgi

Balya Kurşun-Çinko maden yatağı, Marmara Bölgesi içinde, Balıkesir il merkezinin 49 km. kuzeybatısındaki Balya ilçesi sınırları içindedir.

'Balya' ismi, Latince kökenli bir sözcük olup, "yerleşim yeri" anlamına gelmektedir. 1800 yılından önce Gümüşoba Köyü adı ile anılan bölgede, kurşun madeninin imtiyazının Fransızlarca alınmasından sonra madenlerin burada ambalajlanması üzerine Gümüşoba Köyü'nün isminin Balya olarak değiştirildiği rivayet olunmakla beraber; Balya madenlerinin Fransızlarca işletildiği yıllarda Balya'nın adının burada Kadı olan Balibey'den geldiği rivayeti de mevcuttur.

Antik çağlardan beri zaman zaman kurşun madeni olarak ve özellikle de içerdiği yüksek gümüş metali için işletildiği, günümüze kadar gelen yer altı ve yer üstü kalıntılarından anlaşılmaktadır. Perikles zamanından 1940'lara kadar işletilmiş olup 8 Şubat 1940 tarihinde bakanlar kurulu kararı ile kapatılmıştır (devletleştirilmiştir).

Balya Madenleri'nin Romalılar döneminde 'Christian Madenleri' olarak anıldığı ve 1800'lere kadar da yöre halkı tarafından işletilmiş olduğu bilinmektedir. Balya madenleriyle ilgili Osmanlı İmparatorluğu dönemine ait en eski kayıtlar 1544 tarihine kadar gitmektedir. Balya madenlerinin yabancı sermaye ile birlikte anılması da tanzimat dönemine denk gelmektedir. 1868 yılında Alman uyruklu Raiser, Balya madenlerini işletme hakkını almış ve daha sonra Lourium Fransız-Türk ortak şirketine devretmiştir. 1876 yılında Balya madeninin işletme hakkı, 99 yıllığına Fransız Royil şirketine verilmiş, sadece simli kurşun madeninin ihracının ihalesi yapılmış, diğer madenlerin ihracı engellenmiştir. 1892'de Kocagümüş, Karaaydın ve Balya bölgesindeki simli kurşun madenini işletmek amacıyla "Balya Karaaydın Madenleri Osmanlı Anonim Şirketi" kurulmuştur.Osmanlı-Fransız işbirliğiyle kurulmuş olan bu şirket Balya'da kurşun, çinko ve gümüş madenlerinden başka Mancılık'ta kömür, Patlak'ta kurşun, çinko ve manganez madenlerinin işletme hakkını da almıştır. Şirket 1901 yılında Mancılık'taki kömür madeninde bir elektrik merkezi kurmuş ve elektriği Balya'ya getirmiştir. 1911 yılında şirkette 175 müstahdem ve 1.165 işçi çalışmıştır. İşçi sayısıyla ilgili bu rakamlardan başka madende asansör sisteminin ve elektriğin kullanılıyor olması işletmenin büyüklüğü ve kullanılan teknolojinin seviyesi hakkında bir fikir vermektedir.

Palamutluk'a kadar hayvanlarla çekilen dekovillerle nakledilen madenler, buradan Akçay iskelesine arabalarla nakledilmiştir. Maden naklini hızlandırmak isteyen şirket, Palamutluk-Akçay arasına bir demiryolu hattı döşeyerek çıkarılan madeni, Akçay Limanı'na

ulaştırmıştır. Maden işletildiği dönemde bölgede yaklaşık 200 km'lik demiryolu ağı kuran Fransızlar, bu yolu Çanakkale Boğazı'na kadar uzatmışlardır. Gönen üzerinden Bandırma'ya taşınıp, oradan gemilere yüklenen madenler 1800'lü yıllarla birlikte Akçay ve Edremit yolları kullanılarak limanlara ulaştırılmıştır.

Savaş yıllarında bir müddet faaliyetini durduran şirket, 1920'de yeniden madeni işletmeye başlamıştır. 1923'ten sonra şirketin adı Balya Karaydın Maden Şirketi-Türk olarak değiştirilmiştir. 1925 yılından sonra kurşun üretiminin azalması, 1927 yılında Arı Mağarası'nın asansöründe meydana gelen yangın, 1930 dünya ekonomik bunalımı sebebiyle kurşun fiyatlarındaki düşüş Balya maden işletmesini olumsuz yönde etkilemiştir. 1931 yılında çalışmalarını durdurmuştur. 1931 yılına kadar beş bin işçi çalışırken sonraları bu sayı beş yüzlere kadar düşmüştür. İşçi çıkarma yoluna giden şirkete destek olmak amacıyla çıkarılan bir kanunla, madenlerde kullandığı malzemeleri gümrüksüz getirmesi sağlanmışsa da bu tedbirler şirketin durumunu düzeltmek için yeterli olmamıştır. Balya Karaydın Madenleri Anonim Şirketi'nin görevinin bitmesinden sonra 10 Eylül 1931 yılında Balya Karaydın Madenlerini Kiralama ve İşletme Türk Anonim Şirketi kurulmuştur. İdare merkezi İstanbul ve işletme merkezi Balya olan şirketin, 1933–1934 yıllarında üretimini üç katı arttırmasına karşın kurşun fiyatlarının dünya piyasasında düşmesi üzerine faaliyetine 1939 yılında son vermek zorunda kaldığı bilinmektedir. Fakat şirketin faaliyetinin durdurulmasında o dönem Türkiye'deki politik güçlerin de etkisi olduğu söylenilmektedir.

1960 yılında bir Türk madencilik şirketi, maden arama ve 1970 yılında 10 yıl süre ile işletme ruhsatı almıştır. 1979 yılında Etibank Genel Müdürlüğü Balya Kurşun-Çinko Tesis Müdürlüğü adı ile sahada madencilik faaliyetlerine başlamıştır.1990 yılında Etibank tarafından ÇinkurA.Ş.'yerödovanslı olarak işletilmek üzere verilmiştir. Eczacıbaşı Esan Balya–Balıkesir bölgesinde 2009 yılında üretime geçen kurşun-çinko yeraltı işletmesiyle, metalik maden sektöründe de faaliyet göstermeye başlamıştır.

Balya İlçesine Yapılan Teknik Geziye Ait Gözlemler

29 Mayıs sabahı Çanakkale'den Balıkesir'e doğru yola çıkıldı. Balya'ya doğru yaklaşmakta iken Eczacıbaşı Esan Kurşun Çinko İşletmesi'ne ait olan büyük bir atık havuzu ile karşılaşıldı.

Belediye Başkanı ile görüşüldü, ardından bir belediye çalışanı ile beraber eski maden alanı ve binalar görülmek üzere yola çıkıldı. Eski maden atıkları büyük bir alanı kaplamaktaydı. Toprak üzerinde katmanlar halinde meydana gelen reaksiyonların belirtileri görülmekteydi. Atıkların arasından geçen dere sarı renkteydi, asit belirtileri görülüyordu.

Kadıköy deresinde İsrail balığı dışında bir balık türünün yaşayamadığı öğrenildi. Kadıköy muhtarı ile konuşulduğunda Eczacıbaşı'nın işlettiği yeni madenin de çevreye zarar verdiği öğrenildi. Madende çalışan işçilerin kanlarındaki kurşun düzeyine bakıldığı; yüksek çıkanlara 10 gün rapor verildiği öğrenildi. Gelen gazetecilere röportaj vermeyi bile reddeden yöre halkının, çevre kirliliği ile savaşmada da pek gönüllü olmadığı sonucu çıkarılabilir.

Balya gezisi ardından Balıkesir Üniversitesi'nde bölge hakkında çalışma yapmış akademisyenler ile görüşüldü. Eğitim Fakültesi Coğrafya bölümünden İbrahim Bey, madenler nüfus ve şehirleşme hakkında bilgi verdi. 1927 yılında nüfus 5.424, 1990 yılında 2.248, 2010 yılında ise 1902 iken, şu sıralar yaklaşık 1700 olduğu tahmin ediliyor. 2009 yılında açılan madenin

nüfus artışına sebep olamaması, aksine nüfusun azalmaya devam etmesinin ilginçliğinden bahsedildi. Kimya bölümünden Cennet Hanım, toprak kirliliği üzerine yaptıkları çalışmadan bahsetti. Çalışma çocukların toprak yeme alışkanlıkları sebebiyle alacakları ağır metalleri saptamak üzerine kurgulanmış. Köylerden alınan topraklarda metal analizi yapıldığında en çok Sarısu bölgesinde olmak üzere Kurşun, Kadmiyum, Çinko, Arsenik, Demir yükseklikleri saptanmış.

Sonuç

Madenlerin çevre üzerine olan yıkımları gözle görülür düzeydedir. Buna rağmen halen bölgede benzer faaliyetlerin devam etmesi şaşırtıcıdır. Ayrıca, madenlerde çalışan işçilerin çoğu ilçe dışında ikamet etmektedir ve bu nedenle şu an devam etmekte olan maden işletmesinin ilçe halkına ekonomik olarak büyük bir katkısı bulunmamaktadır.

Yaklaşık 70 yıl önce kapatılan madenin halen yörede yarattığı çevre sorunları göz önüne alındığında; bu bölgede devam eden maden çalışmalarının gelecekte çevre üzerinde yaratacağı etkileri düşünmek oldukça korkutucudur. Bölgede acilen çevre ve insan sağlığı ile ilgili bilimsel çalışmalar yürütülmeli, mevcut durum saptanmalı, yeni oluşacak kirlilikler ve halk sağlığını tehdit edebilecek durumlar engellenmelidir.

MADENCİ OLMAK

Prof. Dr. Ferruh Ayoğlu

Çoğu zaman kömür karası yüzleri ve ışıldayan gözleriyle anımsarız onları. Simsiyahtır alın terleri. Biliriz ki, ağırdır, tehlikelidir işleri. Törensel konuşmalarımızda saygıyla söz ederiz onlardan; "dünyanın en tehlikeli işini yapıyorlar" deriz. Madenci şehirlerinde yaşayanlar bilirler, yaşam da zaman da onların üzerinden şekillenir bulundukları coğrafyada.

Söylenenler ve okunanlar yetersizdir çoğu zaman onların çalışma koşullarını anlamaya. Madenci olmak yeraltında, arkadaş olmaktır karanlıkla. Aydınlansın diye yerin üzerindekiler, ısınsın diye yürekleri, arkadaş olmaktır karanlıkla. Metanla, karbonmonoksitle arkadaştır madenci. İçine çektiği tek nefesle kaybedebilir yaşamını, yanıp kül olabilir ansızın. Grizudur, göçüktür korkulu düşleri. "Önce İş Güvenliği" yazar madenin kapısında, bir de "Uğur Ola"; kara bir ejderhanın ağzına benzer maden ocağı. Bu yüzdendir her vardiya başında sevdiklerinle helalleşmek. Hayatta kalmış olmanın kutlanmasıdır her vardiya bitişi bu yüzden. En çok arkadaşına güvenir madenci. Bilir ki, bir şey olursa eğer, gerçeğe dönüşürse korkulu düşler, sadece arkadaşları ulaşabilir ona. Bu yüzdendir ki, dünyanın dört bir yanındaki madenciler sessizce ama sıkı dosttur birbirlerine; Soma'daysa ölüm, çırpınır Zonguldak'ta madencinin yüreği, Şili'deki ağlar.

Kitaplar ağır iş diye söz eder maden işçiliğinden. Madenci iyi bakmalıdır kendine, iyi uyumalı, iyi beslenmelidir. Binlerce kalori almalıdır ağır iş yapan madenci. Madende yemekler ağzı düğümlenmiş bir poşetle yerden yükseğe asılır. Çoğu zaman biraz domates, biraz zeytin, biraz peynir, bolca da ekmektir yemek. Bazen de sefer tasının içinde, ne piştiyse evin mutfağında. Isıtılamaz yemek. Çay demlenmez, termostan içilir. Ama kuraldır, herkes kendi getirdiğini değil, herkes herkesin getirdiğini yer maden ocağında. İndiyseniz yerin metrelerce altına, vardıysanız yanına, uzattıysanız elinizi, durur akan sular. Kömür karası simsiyah yüzü ve ışıldayan gözleriyle, sımsıcak yüreğini açar size madenci; paylaşır azığını sizinle. Kitaplarda okuduklarınız uçup gider aklınızdan.

En uygun, en sağlıklı yolunu gösterse de kitaplar şekillerinde, ayağa gitmesi gereken maden direğini beline bağlayıp çeker rampadan yukarı. "Bazen" bel ağrısından şikayet eder madenci. Kulakları çınlar işçi sağlığı kitaplarının kas-iskelet sistemi hastalıkları bölümlerindeki satırların. Mantar enfeksiyonudur lastik çizmelerin içindeki ayakların derdi.

"Ereğli Sancağı'na bağlı kariyelerde yaşayan, hasta ve sakat olmayan 13-50 yaş erkekler için ayda 12 gün süreyle maden ocaklarında çalışma yükümlülüğü". Böyle yazar meşhur Dilaver Paşa Nizamnamesi'nde. 8 Mayıs 1867 tarihli düzenlemenin altında Maden Katibi İsmail Hakkı, Kolağası Hasan Tahsin, Miralay Memur-u Mahsusu Mehmet Sait, Maden Komisyonu Başkanı Hüseyin ile Maden Müdürü ve Kaymakam Dilaver'in imzaları vardır. Sonra "asker işçi" olup iner madene, "mahkum işçi" olup iner madene madenci. "Mükellefiyet" izleriyle doludur madenci şehirlerinin aileleri. Domuz damcı köyleri, lağımcı köyleri, kazmacı köyleri anlatılır coğrafyaya yeni gelenlere; bilsin, tanısın, en çok da anlasın diye. Gurur dolu bir ses tonu ile anlatır madenci yaptığı işi. Anlasın ister diğerleri nasıl bir işle uğraştığını.

Anlamak zor olsa da kimi zaman, bir tür "zorunluluktur" madenci olmak, hayatın maden üzerinden şekillendiği madenci şehirlerinde. Gençlerin "en büyük" iş bulma umududur madenler. Bu kadar zorlu bir işin bu kadar büyük bir umuda dönüşmesi, gerçeğidir madenci şehirlerinin. İş bulmak, çalışmak, evlenmek, ailesini geçindirmek ister genç insan. Babalar, bilseler de işin iç yüzünü, "madende işe koymak oğlunu" ürkek bir rahatlıkla uyutur onları. Anneler ve gelinler dua ederler hep; hem teşekkür ederler tanrıya bulunan iş için, hem yardım isterler iş sağlığı ve güvenliğinde. Bu yüzdendir ki, hasretle beklerler devletin iş ilanını. "Devlete işçi alınacakmış" dedi miydi birisi, hele de bir siyasiyse söyleyen, poyraza yakalanmış deniz gibi dalgalanır madenci şehirleri. Kapılar aşındırılır "bir tanıdık" bulabilir miyiz diye. "Devletin işi" iyidir. Hiç değilse güvencesi vardır.

Olmadıysa devletin işi, özelin kapısını çalarlar redevansda çalışmak için, taşerona giderler. Emekliyi de kabul eder özel, acemiyi de. Bir kıdemlinin yanına üç-beş acemi, olur sana bir ekip. Kıdemli öğretir sanatı yanındakilere, ustalık ve ağabeylik yapar. "Hizmet içi eğitim" işte, üstelik "sürekli" ve "yaşam boyu". O da mı olmadı, "kaçak maden" ararlar çalışmak için; kimsesiz, güvencesiz. "Kaçak maden mi, nerde?" diye sorarsan kahvehanenin çay sohbetinde, değişir konu, kimse göstermez yerini. Boşunadır "kim ister yerin metrelerce altında çalışmak?" sorusuna yanıt aramak madenci şehirlerinde. Çocukları süt ister onların da. Ekmek ister, oyuncak ister, ayakkabı ister. Mutfakta ocak, kaynatacak çorba bekler. Sihirli bir sözcüktür umut. Madende çalışmak, zorunluluğa dönüşür madenci coğrafyasında sessizce; artık gerek kalmaz mükellefiyet denen şeye.

Toz solunur madende. Maske filan dese de kitaplar, toz solunur madende. Kitapların kömür işçisi pnömokonyozu dediğine "madenci hastalığı" denir madenci şehirlerinde. Tüm meslek hastalıklarında olduğu gibi, "önlenebilir" olduğunu yazsa da kitaplar, izlense de ocağın tozu, gazı, bir türlü önlenemez madenci hastalığı denilen illet. Meslek hastalıkları istatistiklerinin ağır ağbisidir madenci hastalığı. Bir araştırmada çıktı ortaya, madenci hastalığına yakalanan işçilerin %96'sında işten ayrıldıktan ortalama 10 yıl sonra koyulmuş tanı. Madenci hastalığına yakalanan işçi devam etmek ister çalışmaya. Özelde dener şansını. İşyeri hekimi olmaz derse işe giriş muayenesinde, başka şirkette dener şansını. O da mı olmadı, bir bakarsın, Zonguldak'ta işe giremeyen Soma'da başlar çalışmaya.

Kazası boldur maden ocağının. Kitaplar yazar, istatistikler söyler, herkes bilir. "Ramak kala"ları almasan da istatistiklere, kimi "küçük" kazaları yazmasan da deftere, herkes bilir ki, kazası boldur maden ocağının. 2005 yılında çetelemiştik madendeki iş kazalarını. Bir yılda 451 kaza geçmişti aynı işyerinde kayıtlara. Kazmacıydı kaza geçirenlerin %72'si, %78'inde künt travma vardı kazalananların. Eller, ayaklar, bacaklar ön plandaydı, bir de vertebral kolon. En yükseği 270 gündü iş kayıplarının, ortalaması 20 gün.

Kimi zaman ölüm olur maden kazalarında. Acı düşer toprağa. Gözyaşları katılır kömür karası alın terine. Fırsat bulsa, silmek ister sözlüklerden göçüğü, grizuyu, zehirlenmeyi madenci şehirlerinde yaşayanlar. Analar, babalar, kardeşler, çocuklar, sevdalıklar toplanır maden ocağının başına. Evden fırlarken ne varsa, o vardır üstlerinde. Soğuk da, yağmur da işlemez entarinin üzerindeki örgü yeleğe. Bıraksalar elleriyle kazar göçüğü, maskesiz dalar gazın içine. Resmi sayıları dinler yetkili ağızlardan dökülen. Ama bilir söylenen sayıların "an itibari ile" olduğunu ocak başında dinleyenler; bir haber, küçük bir umut ışığıdır beklenen. Devrilip giderken gencecik fidanlar, yalnızlığın soğuğu kalır geride kalanların yüzünde; mevsim fark etmez. Zonguldak'ta bir anıtı var madencilerin. Siyah mermer üzerinde sarı plakalar, plakalarda maden kazalarında ölenlerin isimleri, doğum tarihleri. 1903'den başlıyor plakalar. 2004 yılında üşenmeyip saymıştık. 1903'den 2003'e. Bir asır eder. 3548 plakadan 2811'inde vardı doğum tarihi. En küçüğü, 13 yaşındaydı madende ölenlerin.

Bizler uyurken rahat yataklarımızda ya da seyrederken sevdiğimiz bir diziyi televizyonda, ya da ellerimiz sevdiğimizin ellerinde seyrederken günbatımını, ders anlatırken okulda, hasta bakarken poliklinikte, kaçırdığımız tiyatro biletine üzülürken ya da kızarken dolu gelip bizi almadan giden belediye otobüsüne, onlar inip kara ejderhanın ağzından yeryüzünün metrelerce altına, kömür dökerler. Domuz damı yaparlar ağaç kütüklerinden. Çıtırtıları dinlerler arından gelen. Ocak duvarında çıkmış koca koca mantarlara bakıp hayal kurarlar. Ama en çok, çocuklarını özlerler.

Aynıdır onların öyküsü. Karpatlarda, Afrika'da, Şili'de, Zonguldak'ta, Soma'da.

Hep aynıdır onların öyküsü. Bir ölünce manşet olurlar gazetelere, bir de "gayri yeter" deyip başlayınca yürümeye.

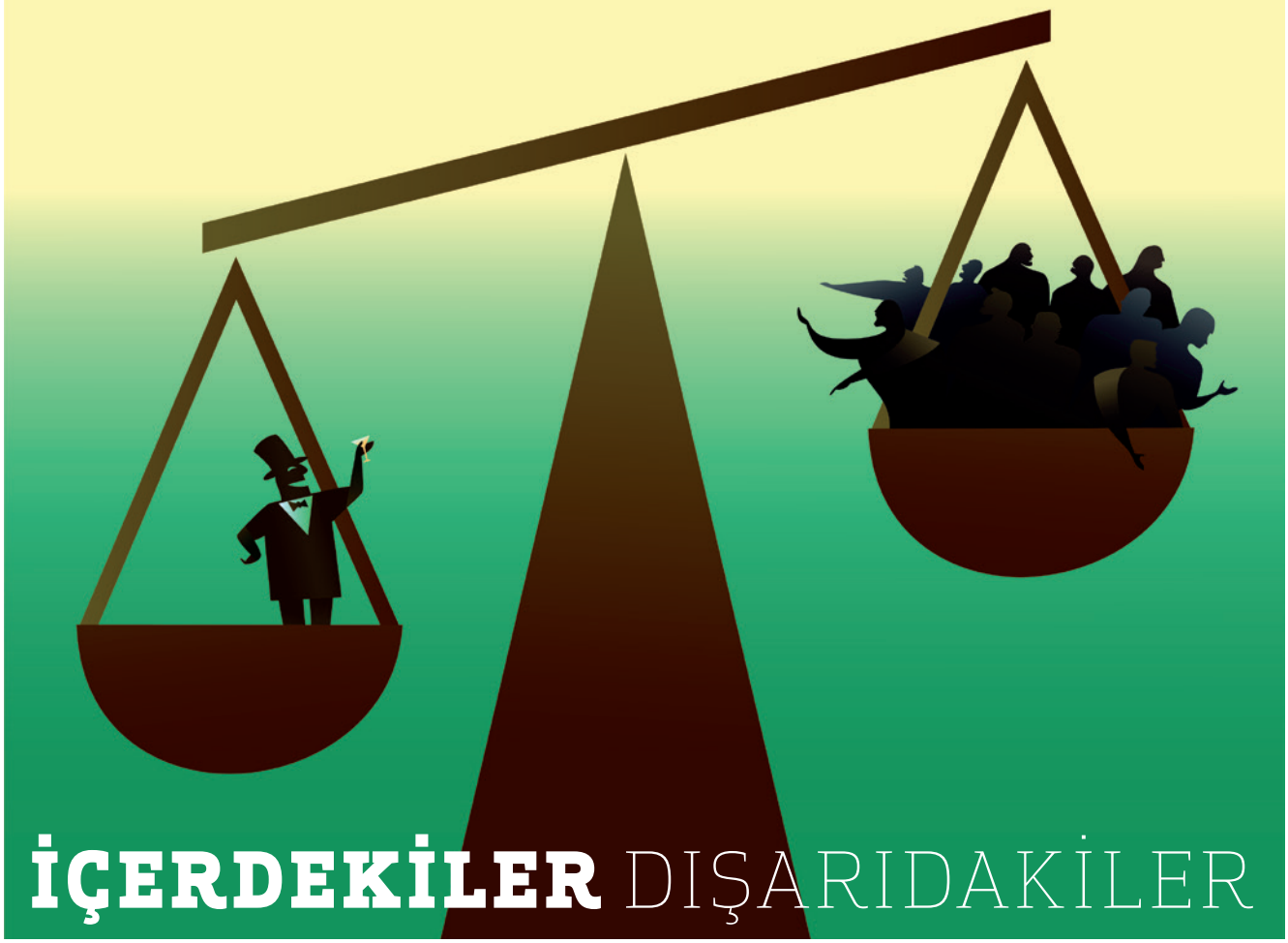

İÇERDEKİLER DIŞARIDAKİLER

Dr. Alpaslan Türkkan

Birey hayattaki yerini yaşama bakışı ve amacı ile kendisi belirler. Yazının başlığı bireyin kendisi için belirlediği yeri tanımlamaktadır. O, ya içerdekidir ya da dışarıdaki… Olaya bağlı olarak değişmekle birlikte içerdeki ya da dışarıdakilerin sayısı bir, üç yüz bir ya da üç milyon bir kişi olabilir.

Dışardaki anlaşmacıdır, ekonomiyi sever ve sözünde durur. Yeni uzlaşma, anlaşma yöntemleri geliştirir. Örneğin geliştirdiği "rödovans" sözleşmesiyle bir kömür madenini, belli bir miktar üretim sözü vererek, kiralar ve taşeronun taşeronu olarak ustabaşı aracılığıyla kömür çıkarttırır. Dışarıdaki sözünde durmak için zaman yitirmeden sürekli kömür çıkarmak zorunda olduğunu bilir. Yerüstündeki vardiya değişimi üretimde zaman kaybı olduğundan vardiya değişimini madende yaptırır; böylelikle iki vardiya birlikte göçük altında kalır. Dışarıdaki önceden 130-140 dolara mal edilen kömürü 24 dolara mal etmekle öğünürken içerdeki hastalığı hatta ölümü göze alıp dizleri üzerinde, bedeninin zorlukla sığdığı tünelden günlük brüt kırk yedi lira karşılığında kömür çıkarır. Kendini dışarıda sananlar ise bu tasarrufun nasıl, neyin karşılığında yapılabildiğini ve kimin kazandığını sormaz; sormak aklına gelmez.

Dışarıdaki kendisi için önemli olanı gizlemez, bilgili ve deneyimlidir. Örneğin dışarıdaki madene kaç kişi girdiğini, yaşanan felaket sonrası kaç kişinin öldüğünü bilmez ama madenin rezerv miktarını, içerdekilerin günde ne kadar kömür çıkarması gerektiğini bilir.

Deneyimi ile günü kurtarır; yaşanan felaketin unutulacağını, aynı acıların yine yaşanacağını, sorumlularına da bir şey olmayacağını bilir. Bilir çünkü kendisi bunun için uğraşacak gerekirse topluma bu konuda bilgi verilmesini engelleyecek, yanlı-yanlış bilgi ile kafa karışıklığına neden olacaktır.

Dışarıdaki 1800'lü yıllarda Avrupa'daki maden kazalarında kaç kişinin yaşamını yitirdiğini bilir. İçerdeki ise 1800'lerin koşullarında çalışırken ailesinin geçimi için tekme-tokat dayak yese bile susmak zorunda olduğunu bilir. Dışarıdaki sorunun kaynağını da bilir. Acısıyla söyler; taşeronlaşma… sonra birden susar. Kendini dışarda sananlar ise 1800'lerin Avrupa'sında yaşamını yitirenlerin yakınlarına ne kadar tazminat ödendiğini bir daha ölümler olmaması için neler yapıldığını sorgulamaz, kısa süre sonra da unutur.

Dışarıdaki her konuyla ilgilenir, "gereken", "gerekli", "tüm" gibi kelimeleri sever. Felaketlerin ardından gereken önlemlerin alındığından, gerekli şeylerin yapıldığından ve tüm sorumluların araştırılacağından dem vurur. Önlemler gereken, yapılacaklar gerekli, sorumlular tümdür ama bunlar neler ve kimlerdir açıklamaz. İçerdekiler önlem alınmadığı için yok yere ölürken, dışarıdakiler "geniş çaplı araştırma" yapılacağını bildirerek halkı sükûnete davet edip, yaşananları kadere bağlar, ölüme "güzel"leme yapar. Dışarıdaki arama-kurtarma çalışmalarının başarılı bir şekilde yürütüldüğünü anlatırken, üzgün bir ifade ile (duruma bağlı olarak gözyaşları da katılabilir), içerdeki önceden alınmayan önlemler nedeniyle ölmüş ya da yaşam savaşı veriyordur. Kendini dışarda sananlar neden hep "başarılı arama kurtarma" çalışmalarının bize düştüğünü merak etmez.

Dışarıdaki yararcıdır ve her şeyden her şekilde yararlanmaya çalışır. Trafodan aydınlatma için de karartma için yararlanabilir. İçerdeki için ise trafo sadece elektriğe ulaşmayı sağlayan bir araçtır.

Dışarıdaki maden felaketlerinde hayat kurtaran yaşam odalarının gereksiz olduğunu söylerken içerdeki yaşam odası olmadığı için hayatını yitirir. Başka ülkede içerdekiler yaşam odasından 69 gün sonra sağ olarak çıkarılırken bizim dışarıdaki "biz olsaydık 3 günde çıkarırdık" diyebilir. Bunu söyler çünkü bilir ki kendi içerdekilerinin yaşam odası yoktur ve bu nedenle 69 gün sonra sağ olarak kurtulamazlar. Dışarıdakinin söylemek istediği: "Bizde yaşam odası yok. Biz ancak üç günde sağ çıkarabiliriz. Üç günü aşarsa ya çıkarmayız ya da çıktıklarında artık ölmüşlerdir" dir. Kendini dışarda sananlar sadece duyduğuna inanır, sorgulamaz ve onların 69 günde çıkardıklarını 3 günde çıkarabilecek olmanın gururunu yaşar.

Dışarıdaki için önemli olan kendisi ve kendi gibi olanlardır. Sağlıklı olsun, refah içinde olsun, üstü başı kirlenmesin… İçerdeki artık sağlık ve refah isteğini bir kenara bırakmış yaşamaya çalışırken, kömür karası ile sedyeyi kirletmekten sakınır. Kendi yerini "dışardaki" olarak belirleyen anlayışın derdi ödül, paye, paradır. Çocuğu akbabaya yem ederek çektiği fotoğrafın getireceği ödüle odaklanmıştır. Dışardaki insanlığını bir fotoğraf karesine, bir kutuya, bir binaya hapsetmiş olabilir.

Çocukken düşüp yaralandığı, canı yandığı zaman bunun tek suçlusu olarak merdiven basamağı, masa kenarı gösterildiği ve bu suçlular tokatlanarak cezalandırıldığı için kendinde hata göremez. Onun için suçlu hep onun dışındaki herhangi bir şeydir.

Bu nedenle dışarıdaki suçu kendi ve yandaşları dışındaki her şeyde aramaya alışkındır. Onun dışında olmak zaten başlı başına suçtur. Suçluyu belirleyen ona göre olan durumudur ve her şey suçlu olabilir. Suçlu trafodur, kablodur, kedidir, köpektir, yağmurdur. İçerdeki ise hep suçludur.

İnsanlık, dışarıdayken içerdekileri anlayıp onlar için elinden gelenin en iyisini yapmayı, kendileri ya da yandaşlarının ödül, paye, paraya ulaşmaları için kullanmamayı gerektirir ki bu da onları içerdeki yapar.

Avrupa'nın 1800'lerdeki dışarıdakileri ile Türkiye'nin 2000'lerindeki dışarıdakiler aynı anlayışa sahip olabilir. Zamana ve mekâna bağlı olarak anlayışta değişim de olabilir. Hatta Amerikan rüyası olarak tanımlanan sınıfsal sıçrayış gibi anlayışta da bir sıçrama olabilir. Bir bakarsınız içerdeki dışarıda, dışarıdaki içerde…

DÜNYANIN EN TUHAF MAHLUKU

Akrep gibisin kardeşim,
korkak bir karanlık içindesin akrep gibi.
Serçe gibisin kardeşim,
serçenin telaşı içindesin.
Midye gibisin kardeşim,
midye gibi kapalı, rahat.
Ve sönmüş bir yanardağ ağzı gibi korkunçsun, kardeşim.
Bir değil,
beş değil,
yüz milyonlarlasın maalesef.
Koyun gibisin kardeşim,
gocuklu celep kaldırınca sopasını
sürüye katılıverirsin hemen
ve âdeta mağrur, koşarsın salhaneye.
Dünyanın en tuhaf mahlukusun yani,
hani şu derya içre olup
deryayı bilmiyen balıktan da tuhaf.
Ve bu dünyada, bu zulüm
senin sayende.
Ve açsak, yorgunsak, alkan içindeysek eğer
ve hâlâ şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak
kabahat senin,
— demeğe de dilim varmıyor ama —
kabahatın çoğu senin, canım kardeşim!

Nâzım Hikmet Ran

SOMA'NIN HATIRLATTIKLARI...

Dr. Ahmet SOYSAL

Konuşma dilimize yerleşmiş güzel bir deyim vardır; 'perşembenin gelişi çarşambadan belli olur' diye... Olacakların daha önceden belirtilerinin ortaya çıkmaya başladığının anlatıldığı güzel bir deyimdir bu. Madencilik alanında bir facianın; Soma faciasının ise meydana geleceği öyle birkaç gün önceden değil; konu ile biraz olsun ilgilenen hemen hemen herkesin kolayca tahmin edebileceği gibi her gün artan bir hızla yıllar önceden belirti vermişti aslında. Maden yasasında yapılan değişiklikler; bunun sonucu olarak çevre ve insan sağlığı göz ardı edilerek açılan maden ocakları; yeni kömürlü termik santraller kurularak kömür gereksiniminin artırılması aslında Soma faciasının yol taşlarıdır.

1.Madencilik yasaları

Soma faciasına doğru ilk adım bundan yıllar önce, 1985'te atılmıştı. O dönemde çıkarılan 3213 sayılı maden yasası aslında ülkenin yer altı zenginliklerini, çevreyi, çevrede yaşayan ve çalışan insan yaşamını hiçe sayarak, ulusal ve uluslararası tekellere açılmasının ilk adımıydı. Bu yasa ile madenlerin bulunmasından işletme izini verilmesine kadar her aşamasında Sağlık Bakanlığı devre dışı bırakılmış, madenlerin aranması, arama sondajı yapma, ön işletme ve işletme izinin alınması ile tüm işlemler kolaylaştırılmıştı. Ayrıca madenlerin yarattığı atık sorunu bu yasa ile adeta görmezlikten gelinmişti. Bu yasa hemen etkisini göstermiş; çok uluslu madencilik şirketleri başta olmak üzere birçok şirket, özellikle değerli metal madenciliği olmak üzere madencilik sektörüne hızlı bir giriş yapmıştı. İnsan sağlığı, çevre gibi konuları gündeme taşıyan ekolojist-çevreci kesimler ise bu dönemde kamuoyu önünde yoğun olarak 'bizi zengin ülkenin fakir bekçileri yapmak istiyorlar' yaklaşımı ile haksızca suçlanmış hatta aşağılanmaya kalkışılmıştı.

Ancak 3213 sayılı yasanın sağladığı kolaylıklar da yeterli bulunmamış (!) olacak ki özellikle 'dış sermayeyi çekme' adına 2004 yılında 5177 sayılı yasa ve 2010 yılında 5995 sayılı yasa ile madenciliğin önündeki engel (!) olarak görülen birçoğu çevre ve insan sağlığı ile ilgili yasa maddeleri büyük dikkatle ayıklanmıştır.

Bu yasalar ile maden yasasında yapılan değişiklikler ile Çevre Etki Değerlendirmesi (ÇED) süreci kolaylaştırılmış, maden şirketlerine tahmin edilen rezervin %10'nu ÇED sürecini tamamlamadan ve Gayri Sıhhi Müessese (GSM) ruhsatı almadan çıkartma hakkı verilmiştir. ÇED süreci ile sadece o zamanki adı ile Çevre ve Orman Bakanlığı yetkilendirilmiş; ÇED için gerekli inceleme süreci sadece üç ay ile sınırlandırılmıştır. Böylece madencilik gibi çevre, insan sağlığı ve tarihi miras için en riskli bu sektörde gerekli incelemeler bilimsel yöntemlerle tam ve ayrıntılı yapılmadan madenlere izin verilmesinin önü açılmıştır. Bu yasa ile ülkemizin milli parkları, kıyı şeritleri, tarihi ve doğal sit alanları, tarım alanları, su havzaları hatta askeri bölgeleri madenciliğe açılmış; adeta ülkemizin ekosistemleri, çevre ve insan sağlığı madencilik uğruna gözden çıkarılmıştır. Bu yasa değişikliklerinin doğal bir sonucu olarak 'amaca ulaşılmış' ve ülkemizin çeşitli bölgelerinde hızla maden sondajları, yeni maden ocakları açılmaya başlamıştır. Değerli metal madenciliğinin yanı sıra özellikle ÇED ve ruhsatlandırma sürecinin çok basitleştirilmesi sonucu Ege ve Akdeniz bölgelerimizde taş ve mermer ocakları sayısında büyük bir artış olmuştur(1).

2. Kömür madenleri ve termik santraller

Diğer yandan elektrik üretiminin büyük bir bölümünün termik santrallerden yapılması; son otuz yıllık dönemde buna ağırlık verilmesi, olayın diğer bir boyutunu oluşturmaktadır. Ülkemizin kömür üretiminin %85'e yakın kısmı termik santrallerde kullanılmaktadır. Özellikle linyit kömürüne dayalı termik santralleri savunanlar; elektrik üretiminde yerli kaynakların payını artırdıklarını iddia etmektedir. Ancak bazı termik santrallerin ithal kömüre dayalı olması da termik santral savunucularının ayrı bir çelişkisidir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın Elektrik Üretim Sektör Raporu-2013'e göre ülkemizdeki tüm taş kömürü ve linyit kaynakları, kurulu ve kurulacak termik santraller ile elektrik üretiminde kullanılması hedeflenmiştir(2). Ülkemizin 2012 yılında 120.09 milyon ton petrol eşdeğerini (milyon tep) geçen yıllık enerji üretimi 2011 yılına göre yaklaşık % 4.9'luk bir artış göstermiştir. 2012 yılında enerji üretiminde %32.7 ile kömür birinci sıraya yükselirken, bunu %31.1 ile doğalgaz, %26.0 ile petrol izlemiş, geri kalan %10.2'lik bölüm ise başta hidrolik olmak üzere yenilenebilir kaynaklardan karşılanmıştır. 2010-2012 dönemi karşılaştırıldığında kömürün birincil enerji üretimindeki payının sürekli arttığı görülmektedir(3). Ocak 2014 itibarı ile üçü ithal kömüre dayalı olmak üzere, kömüre dayalı 10 termik santral inşa halindedir ve bu durum elektrik üretiminde birincil kaynak olarak kömürün kullanılması politikalarının devam ettiğini göstermektedir.

Şekil 1: Türkiye'nin kömür üretim sahaları

Yukarıdaki şekilden de anlaşılacağı gibi özellikle tüm kömür üretim sahalarımızda kömüre dayalı termik santraller bulunmakta (Afşin-Elbistan, Çayırhan, Seyitömer, Tunçbilek, Soma, Yatağan, Kemerköy, Kangal, Orhaneli, Yeniköy, Çan Termik Santralleri vb.); eskilerin kapasitesi artırılırken, yenileri de hızla yapılmaktadır. Bu durum elektrik üretiminde birincil enerji kaynağı olarak kömür kullanımını yıldan yıla artırmaktadır. Bu durum yerli kömür gereksinimini artırmış, bu ocaklarda çevre ve insan sağlığı ikinci planda bırakılarak üretimin ve karlılığın (!) artırılması için rödövans sistemine geçilmiştir.

Çevre ve insan sağlığı açısından gerek kömür madenleri, gerekse bu madenlerden çıkarılan kömüre dayalı termik santraller yüksek maliyetlidir. Kömür madenciliği toprak erozyonuna, orman tahribatına, yer altı ve yer üstü su kaynaklarının kirliliğine, atık sorununa, hava kirliliğine ve toza neden olur. Bu etkiler nedeni ile kömür madenlerinin çevresinde önemli bir ekosistem yıkımı görülür. Flora ve fauna önemli derecede zarar görür, insanların madenler çevresindeki yaşam alanları zamanla bozulur. Bu durumun ülkemizdeki bilinen örneği Yatağan ve çevresidir. Kömürün genelde madenlerin hemen yanı başında kurulan termik santrallerde yakılması bu durumu daha da ağırlaştırır. Kömürü yıkamak için zaten kıt olan su kaynakları tüketilirken; başta karbondioksit, kükürt dioksit, nitrojen oksit, metan, toz gibi emisyonları ile küresel iklim değişikliğine, hava kirliliğine, asit yağmurlarına neden olur. Kömürün yakılmasıyla da çevre ve insan sağlığına verdiği zararlar bitmez. Kömür atıkları, küller, bazen bu atıkların içinde bulunabilen ağır metalar ve/veya eser miktarda radyoaktif elementler, terk edilmiş maden alanları, kirletilmiş su kaynakları çevre ve insan sağlığı açısından zararların devamına neden olur. Bütün bunlara maden ve termik santral kazaları (!) eklendiğinde olayın boyutları daha da büyür.

Kömüre dayalı termik santrallerin çevre ve insan sağlığı açısından en büyük zararı ise küresel iklim değişikliği boyutunda görülmektedir. Kömür yakan termik santraller her yıl atmosfere 11 milyar ton karbondioksit bırakıyor. Bu elektrik üretiminden kaynaklanan karbondioksit salınımlarının %71'ine, fosil yakıt kaynaklı toplam küresel salınımların %41'ine denk geliyor (4). Özetle kömür madenciliği ve ona bağlı termik santraller kazalarının yanı sıra;

İklim değişikliğine bağlı toplumsal ve çevresel maliyetlere

Hava kirliliğine bağlı çevre ve insan sağlığının olumsuz etkilenmesine

Kül ve diğer tehlikeli atıklara bağlı su kaynakları ve toprak kirliliğine

Jeolojik yapının geri döndürülemez bir biçimde bozulmasına neden olur.

3.Çözüm

Birçok ülke elektrik üretiminde nükleer santrallerin yanı sıra birincil enerji kaynağı olarak kömürden de uzaklaşmaktadır. Özellikle küresel iklim değişikliğinin önüne geçmek için sera gazı emisyonlarının sınırlandırılması ile ilgili uluslararası anlaşmaların yenilenmesi, geliştirilmesinin tartışıldığı bu dönemde sera gazı emisyonlarının en büyük kaynağı olan kömüre dayalı termik santrallerin hiç olmazsa yenilerinin yapılmaması; mevcutların ise zaman içinde kapatılması yaşamsal bir önem taşımaktadır. Bunun en güzel örneği Almanya'dır. Bu ülke 2003-2013 yılları arasında nükleer santrallerden ve taş kömürüne dayalı termik santrallerden elektrik üretiminde büyük oranda azaltma sağlamış; linyite bağlı termik santrallerden üretim ise hafif artmıştır. Aynı dönemde yenilenebilir enerji kaynaklarından ise üretimde büyük artış sağlamıştır (5). Böylece nükleer santrallerde, taş kömürüne bağlı termik santrallerde yapılan elektrik üretimindeki azaltma; yenilenebilir enerji kaynaklarından karşılanmıştır. Buna bağlı olarak kömür üretim ve ithalinde de azalma sağlanmıştır. Ülkemizde ise aynı dönemde tam tersi yapılmıştır. Yeni termik santraller yapılmış, mevcutların kapasitesi artırılmıştır. Buna bağlı olarak kömür gereksinimi artmış; üretim artırabilmek için

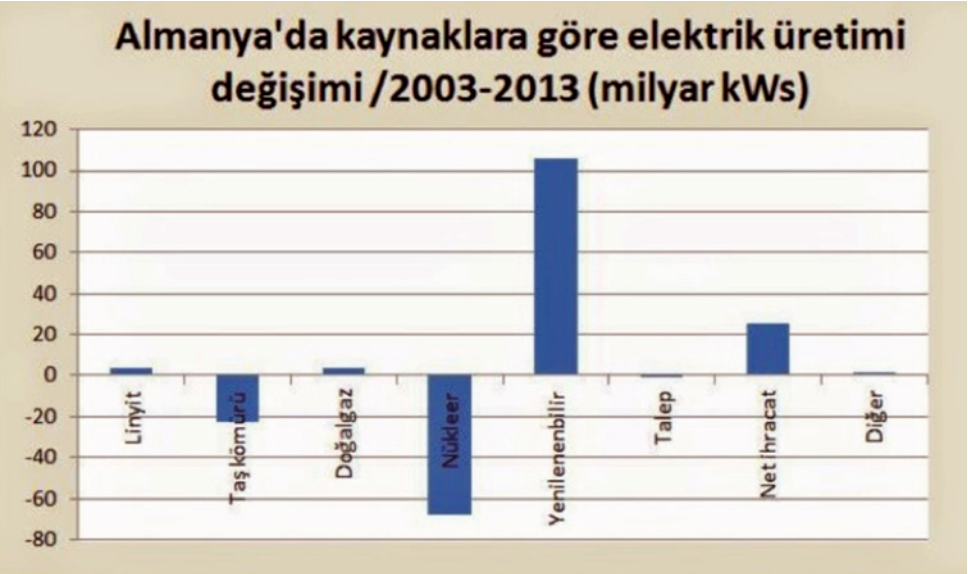

Şekil 2: Almanya'nın elektrik üretimde kullanılan birincil enerji kaynaklarında 2003-2013 yılları arasındaki değişim

yeni kömür ocakları açılmış, mevcut ocaklara yeni galeriler eklenmiştir. Bununla da yetinilmemiş, çalışan sağlığını hiç düşünmeden sadece üretim artışı ve daha çok kar sağlayabilmek amacı ile madenlerde taşeronlaşmanın önü açılmıştır.

Ne yapılmalıdır? Uzun ve orta vade de;

Önümüzdeki on yıllık dönemde Almanya'ya benzer bir tablo yaratmalıyız. Temel korumayı ancak böyle sağlayabiliriz. Yeni termik santrallerin yapımı bu dönemde durdurulmalı, eski santrallerde kapasite artışı yapılmamalıdır. Buna bağlı olarak kömür madenlerinde aşamalı olarak üretim azaltılmalı ve sonuçta kapatılmalıdır.

Yine bu dönemde başta rüzgâr ve güneş enerjisi olmak üzere yenilenebilir enerji kaynaklarının Türkiye'nin toplam elektrik üretimindeki payı bugünkü mütevazi (!) seviyesinden %40'lara doğru yükseltilmelidir.

Başta Soma, Yatağan olmak üzere kömür madeni bölgelerinde başta tarım olmak üzere alternatif iş alanları tekrar canlandırılmalıdır.

Orta ve uzun vade de bunlar gerçekleştirilirken kısa dönem için derhal birincil, ikincil ve tersiyer korunma önlemleri alınmalıdır.

Bu nedenle öncelikle maden yasası TBMM tarafından çevre ve insan merkezli olarak yeniden düzenlenmelidir.

Maden ocaklarında çalışma koşulları düzeltilmeli; çalışanlara ciddi eğitim verilmeli, yeraltında insan yaşamını koruyacak her türlü önlem alınmalı, taşeron sisteminden ve özelleştirme politikalarından vazgeçilmeli, mekanize üretim teknikleri uygulanmalıdır.

Bugünden itibaren ciddi planlama yaparak; önümüzdeki on yıl içinde termik santralleri önce azaltıp; sonra kapatmaya başlamazsak yeni Soma katliamları ile karşılaşmamız hiç de sürpriz olmayacaktır.

KAYNAKLAR

1. 3213 sayılı Maden Kanunu. ***http://www.maden.org.tr/mevzuat/mevzuat_detay.php?kod=128*** (Erişim tarihi: 05.06.2014)
2. Elektrik Üretim Sektör Raporu 2013; Elektrik Üretim Anonim Şirketi (EÜAŞ). Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı. ***http://www.enerji.gov.tr/yayinlar_raporlar/Sektor_Raporu_EUAS_2013.pdf*** (Erişim tarihi: 05.06.2014)
3. 2012 Yılı Genel Enerji Dengesi Tablosu; T.C. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı. ***www.enerji.gov.tr*** (Erişim tarihi: 05.06.2014)
4. İnternational Energy Agency, 2007. Key World Energy Statistics OECD/IEA, 2007.
5. The German Coal Conundrum; The status of coal power in Germany's energy transition. Published by the Heinrich Böll Stiftung Washington, DC, June 2014.

KAYBETTİKLERİMİZ

EŞREF ŞEREF ATABEY

1922-2014

1922 yılında Manyas'ta doğdu. 1951 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun oldu. Genel Cerrahi ihtisasını 1957 yılında GATA Tıp Fakütlesinde tamamladı. 2 Temmuz 2014 tarihinde yaşamını yitirdi.

ÖMER LÜTFÜ ALKAN

1952-2014

1952 yılında Çaykara'da doğdu. 1977 yılında İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesinden mezun oldu. 14 Şubat 2014 tarihinde yaşamı yitirdi.

"KISA BİR YAŞAMIN ONURLU ÖYKÜSÜ"

Op. Dr. Orhun Günaydın

Meslektaşımız Op. Dr. Orhun Günaydın'ı 37 yaşında kaybettik.

Dr. Ceyhun İRGİL

Uzman olarak çalıştığı Onkoloji Hastanesi'nde kansere karşı derman olurken, kanserle savaşırken kendisi kanser olan bir meslektaşımızdı.

Son nefesine kadar çalıştı. Kendisi de kanser tedavisi görmesine ve hastalığının en ileri evrelerinde bile görevini ve hastalara hizmet vermeyi hiç aksatmadı Dr. Günaydın...

Bu nedenle, bu yıl Bursa Kamu Hastaneler Birliği tarafından 14 Mart Tıp Bayramı'nda verilen "Fedakarlık Ödülü"nü almıştı.

Bu değerli meslektaşımı bu yıl ilk kez verilen Dr. İsmail Fakı Sağlık Ödülleri töreninde gördüm son kez. Yorgun ama dimdik çıktı sahneye, ödülünü onurla aldı.

Fedakârlık...

11 yıl ilkokul-ortaokul-lise

6 yıl tıp fakültesi

2 yıl mecburi hizmet

1 yıl zorunlu askerlik

5 yıl uzmanlık eğitimi

1 yıl uzmanlık mecburi hizmeti

Her şey yolunda ve zamanında giderse 26 yıl...

Her gece sabaha kadar ders çalışarak, uzmanlıkta gün aşırı nöbet tutarak, ailenden, çocuklarından çalınan onca hafta sonu ve tatil, bayram çalışarak geçen 26 yıl...

Şansın varsa iyi bir hastanede göreve başlayıp, evlenip, evini düzenini kurmakta 3-5 yılını alır.

Sonuçta ilkokulda başladığın maratonu, doktor olma çabanı yaklaşık 30 yılda tamamlarsın. Başka mesleği seçen lise arkadaşların emekli olurken sen daha yeni çalışmaya başlarsın...

Şimdi Dr. Orhun Günaydın'ın fedakârlığını bir kez daha düşünün...

37 yaşının 30 yaşını okuyarak, mecburi çalışmalarla geçirmişsin.

Geriye 7 yıl çocukluğundan başka ne kalır?

En verimli çağında, eğitim maratonunu başarı ile tamamladığın yıl, kanser hastanesinde çalışırken, kanser hastası olup, hakkın varken izin almadan, rapor kullanmadan kanser hastaları için görevinin başına gelmişsin.

Şimdi bir kez daha düşünün, Dr. Orhun Günaydın'ın neden yazılmaya, onurlandırılmaya, ödüllendirilmeye değer bir meslektaşımız olduğunu...

Bir kaç yerel gazetede ölümü 2 paragraf küçük haber oldu.

Oysa hayat öyküsü büyüktü.

En iyi çalışma arkadaşları anlattı onu...

Sosyal medyada sayfalarında paylaştılar duygularını...

Hepsi adına duygularını en güzel ifade edenlerden biri olan, sevgili meslektaşım Dr. Özlem Şafak'ın duygularını sizlerle paylaşmak isterim;

"Bugün Tabip Odası'ndan SMS mesajı ile gelen ölüm haberini okuyunca birdenbire gözümün önünden bir film şeridi geçti.. Onkoloji hastanesinde beraber 2 yıl mesai yaptığım gencecik meslektaşım, güleryüzlü, tatlı dilli, her konuda söyleyecek sözü olan, bazen dakikalarca birlikte güldüğümüz, kemoterapi seanslarının arasında bile çalışarak bu acımasız hastalığa meydan okuyan, her daim yüksek enerjisi ile beni şaşırtan güzel kardeşim Orhun ve ona dair herşey geçti içimi yakarak...Olur olmaz şeyleri kafaya takıp söylendiğimde "Bunlar da dert mi ablacığım?" diyerek beni utandırdığın günden beriartık kelimelerim senin engeline takılıyor...Bugün sakladık seni.. Rahat uyu ablacım..

Çalıştığı hastaneden dualarla uğurlanan Dr. Orhun Günaydın'ın ailesi ve arkadaşları gözyaşlarına boğuldu.

Geriye yol arkadaşı Dr. Semiha Günaydın'ı, küçük oğlu Batuhan'ı, örnek alınacak bir meslek hayatını, çok kısa ama onurlu bir yaşamı bıraktı.

BURSA TABİP ODASI TARİHİ

1928-1952

1

Dr. Çetin Tor

Cumhuriyet döneminde çıkarılan, Türkiye'de Tabip Odaları'nın kuruluşu ve işleyişi ile ilgili hükümler içeren ilk yasa, 11 Nisan 1928 tarihinde, 863 Nolu Resmi Gazete' de yayınlanarak yürürlüğe giren, 1219 Sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun (Tıp Meslekleri Uygulamalarına Dair Yasa)' dur. Bu yasanın 14.Madde'sinde Sıhhiye ve Muavenet-i İçtimaiye Vekaleti (Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı) tarafından belirlenecek mıntıkalarda (bölgelerde) birer Etibba (Tabipler) Odası kurulacağı hükmü yer alır.

1219 Sayılı Tababet ve Şuabatı Sanatlarının Tarzı İcrasına Dair Kanun'un yürürlüğe girmesinden yaklaşık onbir ay sonra, 6 Mart 1929 tarihli İcra Vekilleri Heyeti (Bakanlar Kurulu) toplantısında Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti tarafından tarafından, 1219 Sayılı Yasa'nın 18.Maddesi uyarınca hazırlanan, Etibba Odaları Nizamnamesi (Tabip Odaları Yönetmeliği) kabul edilir. Nizamname, altında Reisicumhur Gazi M.Kemal, Başvekil İsmet (İnönü), Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekili Dr.Refik (Saydam) ve diğer vekillerin imzaları olan 7734 Sayılı Kararname ile 27 Mart 1929 tarihinde 1152 Sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girer.

Nizamname'nin yürürlüğe girmesinden sonra, Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekaleti dokuz Mıntıka Etibba Odası (Bölge Tabipler Odası) belirler. Bunlar Ankara (1), İzmir (2), İstanbul (3), Konya (4), Adana (5), Sivas (6), Diyarbakır (7), Samsun (8) ve Erzurum (9) merkezli Mıntıka Etibba Odası'dır. İlk kurulan Mıntıka Etibba Odası, İstanbul merkezli 3.Mıntıka Etibba Odası'dır. 3.Mıntıka Etibba Odası, İstanbul ile birlikte Kırklareli, Edirne, Tekirdağ, Bursa, Kocaeli, Zonguldak, Bolu ve Bilecik illerini kapsamaktadır.

Bursa'lı hekimlerin ilk Tabip Odası, merkezi İstanbul'da bulunan 3.Mıntıka Etibba Odası'dır.

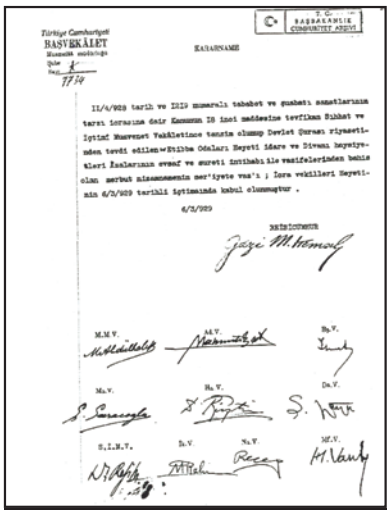
Türkiye Cumhuriyeti
BAŞVEKÂLET
Hususî Kalemi
Şube
Sayı 7734

T.C.
BAŞBAKANLIK
CUMHURİYET ARŞİVİ

KARARNAME

11/4/928 tarih ve 1219 numaralı tababet ve şubbati asnafiyenin terzi irsasına dair Kanunun 18 inci maddesine tevfikan Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletince tanzim olunup Devlet Şûrası riyasetinden tevdi edilen Etibba Odaları Heyeti İdare ve Divanı heyetiyelerî İsimlerinin evsaf ve suretî intihabı ile vazifelerinden bahis olan nizamnamenin mer'iyyete vaz'ı ; İcra vekilleri Heyetinin 6/3/929 tarihli İçtimaında kabul olunmuştur .

6/3/929

REİSİCUMHUR
Gazi M. Kemal

M.M.V. A.V. Ha.V.
Ma.V. Ha.V. Da.V.
S.İ.İ.M.V. İ.V. Na.V. M.V.

06.03.1929 Tarih ve 7734
Sayılı İcra Vekilleri Heyeti Kararnamesi

3.Mıntıka Etibba Odası, ilk genel kurulunu 18 Kasım 1928 tarihinde, Vali Vekili'nin nezaretinde, İstanbul Sıhhat ve İçtimai Muavenet Müdürlüğü binasında yapar. Genel Kurulu İstanbul Sıhhat ve İçtimai Muavenet Müdürü Ali Rıza Bey yönetir. Önce Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal'in başarı dileklerini içeren telgrafı okunur. Genel kurulda Dr.Tevfik Salim Paşa (1934 yılında Soyadı Kanunu ile Sağlam soyadını alır), Haseki Hastanesi Başhekimi ve İç Hastalıkları Uzmanı Dr.Esat Nurettin Bey, İstanbul Belediyesi Sıhhiye Müdürü Dr.Neşet Osman Bey, İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Reisi (Dekanı) Dr.Tevfik Recep Bey ve Dr.Refik Münir Bey 3.Mıntıka Etibba Odası İdare Heyeti (Yönetim Kurulu) asıl üyeliklerine seçilir. İdare heyeti yaptığı ilk toplantıda Dr.Tevfik Salim Paşa'yı Reis (Başkan), Dr.Esat Nurettin Bey'i Umumi Katip (Genel Sekreter), Dr. Neşet Osman Bey'i Muhasip (Sayman) ve Dr.Tevfik Recep Bey'i Veznedar seçer. Dr.Tevfik Salim Paşa 3.Mıntıka Etibba Odası'nın ilk başkanıdır.

T.C.
RESMÎ GAZETE
Tesis tarihi : 7 Teşrinevel 1326
İdare ve tababet asnafiyeleri için Etibbaiyye Müdiriyeti tarafından neşrolunur
17 MART 1929
ÇARŞAMBA
SAYI : 1152

KARARNAME

Kararname No : 7734

11 / 4 / 1928 tarih ve 1219 numaralı Tababet ve şubbati asnafiyenin terzi irsasına dair Kanunun 18 inci maddesine tevfikan Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekâletince tanzim olunup Devlet Şûrası riyasetinden tevdi edilen ve Etibba odaları Heyeti idare ve Divanı heyetiyeleri İsimlerinin evsaf ve suretî intihabı ile vazifelerinden bahis olan nizamnamenin mer'iyyete vaz'ı İcra Vekilleri Heyetinin 6 / 3 / 1929 tarihli İçtimaında kabul olunmuştur.

6 / 3 / 1929

REİSİCUMHUR
GAZİ M. KEMAL

Dahiliye Vekili Ş. KAYA
Milli Müdafaa Vekili M. ABDÜLHALIK
Adliye Vekili MAHMUT ESAT
Reşvekili İSMET
Nafia Vekili RECEP
Maarif Vekili H. VASIF
Maliye Vekili Ş. SARAÇOĞLU
Hariciye Vekili DR. T. RÜŞTÜ
Sıhhat ve İçtimai Muavenet Vekili DR. REFİK
İktisat Vekili M. RAHMİ

7.03.1929 Tarih ve 1152 Sayılı
Resmi Gazete

DR. TEVFİK SAĞLAM

Asıl ismi Ali Tevfik Salim'dir. 1882 yılında İstanbul'da doğdu. İlköğrenimini Sultanahmet'teki Nakilbent İlkokulu'nda gördükten sonra, 1891-1895 yılları arasında Soğukçeşme Askeri Rüştiyesi (ortaokul)'ne, 1895-1898 yılları arasında Çengelköy Askeri Tıbbiye İdadisi (lise)'ne devam etti. 1898 yılında başladığı Demirkapı'daki Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane (askeri tıbbiye)'den 1903 yılında tabip yüzbaşı olarak mezun oldu. Bir yıl Gülhane Tatbikat Hastanesi Dahiliye Kliniği'nde çalıştı. 1906 yılında Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane Dahiliye Kliniği'ne öğretmen yardımcısı olarak atandı. 1909 yılında Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane ve Mekteb-i Tıbbiye-i Mülkiye (sivil tıbbiye) birleşince Haydarpaşa'daki Mekteb-i Tıbbiye 3.Dahiliye Kliniği Laboratuvar Şefi oldu. 1912 yılında Balkan Savaşı çıkınca Selanik Redif Fırkası Sıhhiye Bölük Komutanlığı'na atandı. Hadımköy Sıhhiye Bölüğü ile Yassıviran Menzil Hastanesi'nde çalıştı. Tifüs ve kolera salgını ile uğraşırken tifüse yakalanarak İstanbul'a döndü. Nekahet döneminde gittiği Almanya Wiesbaden kentinde, birbuçuk yıl, orada tedavi gören subaylarımıza baktı. İyileşince Mekteb-i Tıbbiye'deki görevine döndü.

Birinci Dünya Savaşı başlayınca tekrar görevinden ayrıldı, Askeri Tıbbiye'ye geçti. İstanbul 1.Kolordu Hıfzısıhha Müşavirliği, daha sonra 1.Kolordu Başhekim Vekilliği yaptı. 1915 yılında İstanbul 2.Ordu Sıhhiye Reisliği'ne ve daha sonra Erzurum 3.Ordu Sıhhiye Reisliği'ne atandı. Sarıkamış Harekatı sırasında orduda baş gösteren tifüs salgınına karşı aşı uygulanması konusunda araştırmalar yaptı.

1916 yılında Erzurum ve Trabzon'daki kolera salgını ile uğraştı. 1917 yılında albaylığa yükseltildi. 1918 yılında Osmanlı Hükümeti ile Güney Kafkas Hükümetleri arasındaki barış görüşmelerine katıldı. Aynı yıl Şark Orduları Grubu Müfettişliği'ne atandı.

Birinci Dünya Savaşı yıllarında, Dr.Tevfik İsmail Gökçe ve arkadaşları ile birlikte üzerinde çalıştıkları tifüs aşısının zararlı olduğu suçlaması ile 1918 yılında Nemrut Mustafa Paşa Divan-ı Harb'inde yargılanarak beraat etti.

Savaş sonrası Mekteb-i Tıbbiye'deki görevine döndü. 1919 yılında İstanbul'da çıkan veba salgını sırasında Sıhhiye Müdürlüğü Veba Komisyonu'nda çalıştı. 1920 yılında Askeri Tıp Okulu ve Gülhane'de "Seferde Sıhhıye Hizmeti" öğretmenliğine ve Harbiye Nezareti Sıhhi Harp Tarihi Komisyon Başkanlığı'na atandı. Mustafa Kemal'in çağrısı üzerine 1921 yılında İnebolu geldi. Milli Savunma Bakanlığı Ordular Sıhhiye Dairesi Başkanlığı ve Genel Sahra Sıhhiye Müfettişi görevine getirildi. 1922 yılında bu görevlerinden ayrılarak Ankara Cebeci Hastanesi Dahiliye ve İntaniye, 1923 yılında İzmir Hastanesi Dahiliye

Servisi'ne şef olarak atandı. Aynı yıl İstanbul'a döndü. Gülhane Askeri Hastanesi Dahiliye Kliniği'nde profesörlüğe yükseltildi. Hastane başhekimi ve müdürü oldu. Yüksek Askeri Tıp Komisyonu Başkanlığı'na atandı. 1923-1925 yılları arasında Kızılay Genel Başkanlığı, 1924 yılında Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı Sıtma Savaş Komisyonu üyesi olarak görev yaptı. 1925 yılında I.Milli Türk Tıp Kongresi Düzenleme Kurulu'nda Kongre Genel Sekreteri olarak görev aldı.

1926 yılında Türk Kodeksi Komisyonu'na üye oldu. Kızılay Hemşire Okulu'nun kurucuları arasında yer aldı. Aynı yıl Mekteb-i Tıbbiye Dahiliye Kürsüsü'ne öğretim üyesi seçildi. 1927 yılında tekrar Milli Savunma Bakanlığı Ordular Sıhhiye Dairesi Başkanlığı'na getirildi ve general rütbesine yükseltildi. 1928 yılı başında kendi isteği ile askerlikten ayrıldı.

1929 yılında İstanbul merkezli 3.Bölge Tabipler Odası Yönetim Kurulu Başkanı seçildi. Oda'nın ilk başkanıdır. Bu görevi 1933 yılına kadar sürdü. Aynı dönemde İstanbul İl Genel Meclisi Üyeliği yaptı.

1931 yılında İstanbul Gureba Hastanesi'nde görev aldı. 1933 yılında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanı ve 2.Dahiliye Kliniği öğretim üyesi oldu.

1934 yılında Milli Eğitim Bakanlığı ile ters düşerek bu görevinden ayrıldı.1934 yılında soyadı kanunu çıkınca "Sağlam"soyadını aldı.

1936 yılında Haydarpaşa Numune Hastanesi Dahiliye Kliniği'nde çalışmaya başladı. 1937 yılında Kızılay Hastabakıcı ve Hemşireler Yurdu Yönetim Kurulu Başkanlığı'na, 1939 yılında Sağlık Bakanlığı Yüksek Sağlık Şurası Üyeliği'ne seçildi.

1939 yılında davet üzerine İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi 3.Dahiliye Kliniği Başkanı oldu. Türkiye'de ilk kalp kateterizasyonu Dr.Tevfik Sağlam'ın başında olduğu 3.Dahiliye Kliniği'nde yapılmıştır. Karaciğer biyopsisi ve karaciğer dokusundan enzim çalışmaları ile dünya tıp literatürüne geçmiştir.

1943-1946 yılları arasında İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü yaptı. Üniversite özerkliği ile ilgili yasanın hazırlanmasında çalıştı.

Rektörlük sonrası Tıp Fakültesi'nde Fitizyoloji (Akciğer Hastalıkları) Kürsüsü kurdu. 1951 yılında kürsünün başkanı oldu. Eşinin maddi katkıları ile yapılan "Naile Sağlam Tüberküloz Enstitüsü"nü açtı.

1952 yılında yaş haddinden emekli oldu. Emeklilik döneminde verem savaşı, halkın sağlık eğitimi ve hemşirelik mesleğinin sorunları ile uğraştı.

1927 yılında kurucusu olduğu İstanbul Verem Savaş Derneği ile 1948 yılında kurucusu olduğu Türkiye Ulusal Verem Savaş Derneği'nin uzun yıllar başkanlığını yaptı. Verem Savaş Dispanseri ve Sanatoryum açılmasına öncülük etti. 1950 yılında Dünya Sağlık Örgütü'nün Türkiye'de kurduğu Yakın ve Orta Doğu Uluslararası Verem Savaş Merkezi başkanlığına seçildi. Unesco Milli Komisyonu'nda çalıştı. 1959 yılında Uluslararası Verem Savaş Birliği başkanlığına seçildi. Beyrut, Şam ve Kahire'de Verem Savaş Merkezleri kurdu.

Türk Hekimleri Dostluk ve Dayanışma Cemiyeti kurucu üyesidir.

Başlıca yapıtları arasında İç Hastalıklarında Klinik Teşhis (1909), İntani Hastalıklar (1911, Dr.Süleyman Numan ile birlikte), Yukarı Solunum Yolu Hastalıkları (1920), Tifo Aşısı (1921), Büyük Harpte 3.Ordu'da Sıhhi Hizmet (1941), Metabolizma Hastalıkları ve Avitaminozlar (1947), Hayatım (1947) ve Nasıl Okudum? (1959) sayılabilir.

1963 yılında İstanbul'da vefat etti. Kendisine ve eşine ait mal varlığını İstanbul Verem Savaş Derneği'ne bıraktı. Vefatından 9 sene sonra 1972 yılında Tübitak Hizmet Ödülü'ne değer bulundu.

KAYNAKLAR

- *tr.wikipedia.org/tevfik saglam*
- *misscritic.blogcu.com/tevfik saglam*
- *filozof.net/tevfik saglam*
- AnaBritanica Genel Kültür Ansiklopedisi 1990, Cilt 18, Sayfa: 595.
- Dr.Tevfik Sağlam, Atatürk ve Tıbbiyeliler, Sayfa: 97-105, Prof. Dr.Metin Özata, Umay Yayınları, 2.Basım, Mayıs 2009.
- Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Toplumsal İlerlemenin ve Türkçe Eğitimin Öncüsü Tıbbiye, Sayfa: 87, 179, Prof.Dr.M.Tahir Hatipoğlu, Hatiboğlu Basım ve Yayım San.Tic.Ltd.Şti., 2.Baskı, 2011.

67. CANNES FiLM FESTiVALi ALTIN PALMiYE NURi BiLGE CEYLAN 'IN "KIŞ UYKUSU" ADLI FiLMi EN iYi FiLM ÖDÜLÜNÜ KAZANDI

Ceylan, teşekkür konuşmasında "Bu benim için çok büyük sürpriz oldu. Beklemiyordum. Ne diyeceğimi bilmiyorum. Bu yıl Türk sinemasının 100. yılı. Çok güzel bir tesadüf. Festivali ve jüriye teşekkür ediyorum bu ödül için. **"Ödülümü son bir yılda hayatını kaybeden Türkiye'nin gençlerine ve Soma'da hayatını kaybeden madencilere hediye ediyorum"** diye konuştu.

BİR RESİM BİNBİR SÖYLENCE

VAN GOGH'UN DOKTORLARI

Dr. Yelda Ertürk

Rahip Theodorus Van Gogh'un oğlu, 1853 doğumlu Vincent Van Gogh. 37 yıl 4 ay süren fırtınalı, tutkulu ve hüzünlü bir yaşama sahiptir. Özünde yaşadığı ilkel acı ve mutsuzluğu, bize resimle açtığı özel ve imtiyazlı pencereden gösteren, dünya üzerinde yabancı bir insandır o. Lanetlenmiş, istenmeyen ve var olmak için hiçbir nedeni olmayan bu adam Auvers'te resimlerini çizdiği tarlalardan birinde, bir revolverin ucundan çıkan kurşunla intihar ediyor. Ne yazık ki bu intihar sürpriz değil. Van Gogh'u özellikle hayatının son üç yılında ciddi şekilde etkilemiş olan akıl hastalığı için bugüne kadar 30'dan fazla teşhis veya olası sebep ileri sürülmüştür. Bunlardan bazıları, şizofreni, bipolar bozukluk, frengi, boya zehirlenmesi (soluma veya yutma yoluyla), Ménière hastalığı,temporal epilepsi ve güneş çarpmasıdır. Kötü beslenme, aşırı çalışma, uykusuzluk ve alkol düşkünlüğü, muhtemelen hastalığın etkilerini artırmıştır.

Van Gogh›un özellikle son dönem eserlerinde açıkça görülen sarı renk düşkünlüğünün de tıbbi bir bozukluktan kaynaklandığını ileri sürenler olmuştur. Bu konudaki teorilerden birine göre, Van Gogh›un bolca içtiği apsentte bulunan tüyon adlı madde, zaman içinde Van Gogh›un görüşünü bozarak nesneleri sarımtırak renkte görmesine sebep olmuş, bu da ressamın eserlerine yansımıştır. Bir başka teoriye göre, Van Gogh›a hastalığının tedavisi için yüksek dozlarda yüksük otu verilmiştir, ve yüksük otunun sarımtırak görüşe veya sarı lekeler görmeye sebep olduğu bilinmektedir.

Van Gogh yaşamı boyunca üç doktorun portresini yapmıştır. Psikiyatrik sorunlar, alkolizm, cinsel yolla bulaşan bir çok hastalık nedeniyle yaşamı boyunca çok sayıda hekim ile karşılaşmak zorunda kalan Van Gogh için belli ki bu üç hekimin ayrı bir yeri vardır. Bu hekimlerden ilki Dr Hubert Amadeus Cavenaille'dir. Van Gogh, frengi ve bazı mide-bağırsak sistemi yakınmaları nedeniyle 1886 yılında tedavi için başvurduğu bu hekime vizite parasını ödeyemediğinden portresini yapmayı teklif etmiştir.

Van Gogh'un yaşamına giren hekimlerden bir başkası Dr. Felix Rey'dir. Temporal lob epilepsisi tanısı ile hastasını takip etmiştir. Halen Moskova'daki Puşkin Müzesinde sergilenen "Porträt des Dr. Felix Rey" isimli muhteşem yapıtı, armağan olarak kabul eden Dr Félix Rey, pek beğenmemiş olacak ki, onu tavuk kümesindeki bir deliği kapatmak için kullanmıştır. Kayıtlar da doktorun hastasından nefret ettiği ve bu yüzden hediyesini bu şekilde kullandığı bile geçmektedir. 1901 yılında bulunan resim, sanat tarihçileri tarafından müzeye teslim edilmiştir.

Dr. Felix Rey' in portresi

Van Gogh'u asıl etkileyen Dr. Paul Ferdinand Gachet'dir. Van Gogh, Dr. Gachet için şunları yazmaktadır. "Benim için gerçek bir dost hatta ikinci bir kardeş olmuştur. Fiziksel ve akıl olarak birbirimize çok benzemekteyiz. Kendisi de benim gibi sinirli bir insandır ve davranışları da çok tuhaftır". Van Gogh annesine yazdığı bir mektupta, "Bana dengemi koruyabilmem için en iyi şeyin resim yapmak olduğunu söylüyor" demektedir. Van Gogh, Dr. Gachet'in portresini bir eskiz, bir gravür ve iki yağlı boya olarak yapmıştır. Dr Gachet'in resmedildiği Pipolu adam (L'homme a la pipe) isimli muhteşem gravür halen Amsterdam'daki Van Gogh müzesinde sergilenmektedir.

Yağlı boya tablolardan biri Ryoei Saito adlı Japon iş adamı tarafından rekor bir fiyata satın alınmıştır. Ryoei Saito resme o kadar bağlanmıştı ki öldüğünde kendisi ile yakılmasını istemişti. Ancak sonra fikrini değiştirdi ve tablo devlete geçti.

Dr Gachet'in portresi Doktor Gachet'in Portresi -1890- Musee du Jeu de Pavme, Paris

Resimde de masaya dirseğini dayamış oturan bir adam görülür. Beyaz kasketli figürün yumruğu yanağındadır ve başını destekler. Düşünceli ve kederli görünümlü Doktor Gachet , Van Gogh'un belirttiği gibi sinirli olduğu kadar hasta da görünmektedir. Figürün yüzünde melankoli, hüzün, çaresizlik ve umutsuzluk hakimdir. Bu hüzün resmin her yanına yayılır. Bütün renkler ve çizgiler bu melankolik atmosfere uyar. Figürün çizgileri kasvetli görünümü izler ve bu duygusal ruh halini açığa vurur. Üzerindeki lacivert ceket ve arka planın koyu mavi rengi ve yüzün solgunluğu ifadeyi güçlendirir. Van Gogh, doktoru kolunun altında kitapları ve ilginç olarak o sırada ressamın tedavisinde kullanılan yüksük otu ile resmetmiştir.Yüksük otunda biz hekimlerin kalp hastalıklarında kullandığı digitoxinler bulunmaktadır. İlginç olarak bir meslektaşım olan göz doktoru Peyrot da haleli görüşünü boya zehirlenmesine bağlamış ve yine tedavide bu bitkiyi kullanmıştır.

27 Temmuz 1890'da resim malzemelerini alıp bir tarlaya yürüyen Van Gogh, kendisini tabancayla göğsünden vurdu. Sendeleyerek kaldığı otele döndü ve yatağına uzandı. Kanamayı fark eden otel sahibi, kasaba doktoru Mazery'yi ve Van Gogh'un doktoru Gachet'i çağırdı. Doktorlar, mermiyi çıkarmanın çok riskli olacağına kanaat getirip, kardeşi Teo'ya hemen gelmesi için haber yolladılar. Vincent Van Gogh, 29 Temmuz 1890 sabahı 01:30 sularında, kardeşi Theo'nun kollarında öldü, ve Auvers-sur-Oise'a gömüldü.

DETONE

CAZ ETKİLENİMLİ POP GRUBU
PARiS COMBO

Dr. Güzide Elitez

Bu sayımızda size yaz havalarına uygun, sıcak yaz gecelerinde soğuk içeceklerinizi yudumlarken keyifle dinleyeceğiniz, sıcak mı sıcak bir topluluğu tanıtmak istiyorum. Bu öykü Paris'te sinema eğitimi aldıktan sonra müziğe 1980 sonlarında post-punk gruplarıyla başlayan Belle Du Berry ve David Lewis'in kurduğu Paris Combo'nun öyküsü. Paris kelimesi ile başladığı içinde oldukça zarif bir topluluk olduğunu da belirtmeden geçmeyeceğim tabii ki de. Fakat bu topluluğu dinlediğiniz anda, yanlış bir albüm dinliyorum, şu an Pink Martini çalıyor demenizi duyar gibiyim. Kesinlikle yanılıyorsunuz, bu topluluk tamamen özgün Fransız chansonları kabare şarkıları, ska, biraz caz, biraz Latin renklerle ezgilerle dolu müthiş bir dünya müziği. Bu renkli ve eğlenceli soundu Los Angeles Times'ın müzik eleştirmenleri swing'i tekrar canlandıran gurup olarak nitelendiriliyor. Birçok eleştirmen de grubun tarzını Fransız kabaresi tadında rumba, Flamenko, Gypsy swing, Cool jazz, Afrika, Latin ve Ortadoğu etkilerini harmanlayan bir müzik olarak tanımlamış.

Gurup 90'ların başında, Belle du Berry, Potzi ve François Jeannin ilk kez akustik Retro-revü grubu Champêtres de Joie'nin üyeleri olarak bir araya gelmiş. Paris'in Belleville semtinde Berry Zebre sinemasında akustik performanslara sahne maceralarına başlamışlar. Ardından ünlü Fransız koreograf Philippe Decoufle ile işbirliği yapıp Albertville'de ki Kış Olimpiyatları'nın açılış töreninde

sahne almışlar. Sonrasında da "La Belle Equipe" adını verdikleri gruplarıyla Paris çevresindeki kafelerde şarkı söylemeye başlamışlar. post-punk türüne hakim solist Belle du Berry'nin, jazz'a yatkın Çingene gitarist Potzi ve Françoise'lı Paris Combo, 1997 yılında Boucherie Productions'tan ilk albümleri olan "Moi mon ame et ma conscience"ı çıkarırlar. 1997 yılında ilk albümlerini yayınladıktan hemen sonra büyük bir Fransa ve Amerika turnesine çıktılar. Gurubun tanınmasını sağlayan 1999 çıkışlı ikinci albümleri "Living Room" oldu. 2000 yılında da Amerika'da yayınlanan bu albüm Altın plak satışlarıyla 200 binden fazla satarak Paris Combo'ya bir anda büyük bir ün ve altın plak getirdi. Fransa ve Amerika'daki bu konserleri "Attraction" adlı yeni stüdyo albümü ve canlı konser albümleri takip etti. Ardından grup Amerika, Avrupa, Asya ve David Lewis'in anavatanı Avustralya'da gerçekleştirdiği geniş bir konser turnesi yaptı.

2004 yılında Paris Combo ünlü Amerikalı ses mühendisi Oz Fritz'in prodüktörlüğünü yaptığı Motifs adlı albümünü yayınlamadan önce büyük bir dünya turnesine daha çıktılar. Grup Amerika'da Motifs albümünü yayınlamadan hemen önce Hollywood Bowl Orkestrası ve Moulin Rouge dansçıları ile "Moulin Rouge'da Bir Gece" adlı gösterisini Hollywood Bowl'da sahnelediler.

Konserlerine verdikleri beş yıllık bir aradan sonra Paris Combo 2012'de yepyeni albümleri ve de dünya turneleri ile geri döndüler ve İstanbul'a "İstanbul" adlı bir şarkı ile geldiler. Grubun solisti ve söz yazarı Belle Du Berry ile İstanbul'a gelişinde yapılan söyleşide Paris Combo için yazdığı ilk şarkı olan "İstanbul' için nelerden ilham aldıkları sorulduğunda, gurubun üyelerinden David Lewis'in İstanbul'a daha önce gelişinde gördüğü bir diskoda 9/8 'lik ritimle dans eden insanların çok dikkatlerini çektiğini söylemiş.

-Onlar için gerçekten ilginç olmalı.- Boğaz'daki gemilerden ve camilerden, şehrin seslerinden aldıklarını ilham ile bu şarkının oluştuğunun belirtmiş. Yine bu söyleşide müzikleri için "kesinlikle müziklerimizde Django Reinhardt, Billie Holiday gibi müzik tarihinin büyük isimlerinden izler var. Ayrıca caz öğesi farklı müzik tarzlarında dolaşmamızı kolaylaştırıyor ve alışılmadık kombinasyonlar da deniyoruz. Bizim için "caz etkilenimli pop grubuyuz" demeyi tercih ederim." dediğini görüyoruz. Aşk, düşler, günlük hayat! Bence ilham almak için yeterli. Belle Du Berry'i de söz yazarken, bunlardan ve arkadaşları Potzi, David ve François'nın çaldıkları müziklerden ilham aldığını söylüyor.

Herkesin kulağına hitap eden eğlenceli keyifli bir müzik için bütün olanaklarınızı seferber ederek hemen tanışmanızı öneririm. Müzikleri için birçok kategoriden bahsettik. Aslında bu işi eleştirmenlere bırakıp bu sıcak yaz günleri biraz eskide kalmış olsa da - çünkü günümüzde her şey yeni olmalı ve hemen tüketilip bir diğerine geçilmeli- bu güzel müziklerin keyfini çıkaralım. Birçok efsane şarkıları var. Olmazsa olmaz şarkıları için "Living room", "Attraction", "Valse de amour", "İstanbul", "Pas a pas", "Je suis un if" ve "Si mon amour"u sayabiliriz. Bizi Paris semalarına götürecek bir sürü şarkıyı buraya yazmıyorum onları da siz keşfediverin.

Bu yaz sıcağında Müziksiz hiç kalmayın!

GAYRI RESMİ GAZETE

SAYI 2:

BAŞBAKANLIK TOKAT SİLLE TEKME YÖNETMELİĞİ

MESLEK FITRATLARI HAKKINDA BAŞBAKANLIK TEBLİĞİ

KİTAP KOKUSU

BU.. DÜNYADAN GABO GEÇTİ

Dr. Engin Demiriz

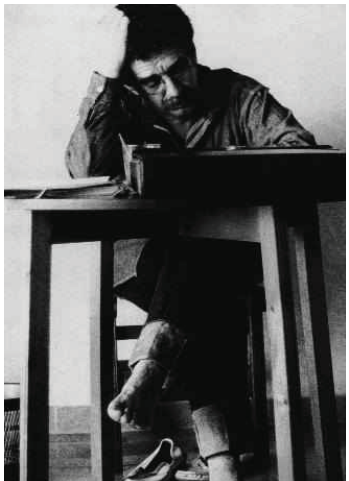

Gabriel Garcia Marquez, Latin Amerika yazınının büyük ustası, okurlarının sevgili Gabo'su 17 nisanda Meksika'da hayata gözlerini yumdu.

Latin Amerika yazınının tüm dünyada tanınmasını sağlayan YÜZYILLIK YALNIZLIK romanının yazarı, Güney Amerikanın büyülü gerçekçiliğinin bu usta kalemi 1928 yılında Kolombiya'nın Aracata kentinde doğmuştu. Kendisine öyküler anlatan bir büyükanne ve hep hayranlık duyduğu asker bir dedeyle büyümüştü. Anlatımındaki zenginliğin büyükannesinden miras kaldığını söylerdi. Hukuk eğitimini bırakıp gazeteciliği ve yazarlığı seçmişti.

İlk romanı Ölü Yapraklar 1951 de yayınlanır, belirgin bir William Faulkner etkisi vardır. Burada yarattığı mekan Macondo Yüzyıllık Yalnızlık'ın da geçtiği sanal bir kasabadır ama diğer romanlarında olduğu gibi aslında yaşadığı ülke Kolombiyayı temsil eder.

Marquez yetenekli bir gazeteci, tutkulu bir öykü anlatıcısıydı. Gazeteci Gabo kalemiyle adaletin savunucusuydu. Hiçbir zaman ilkelerinden ödün vermedi. Ölene dek sosyalizm, eşitlik ve özgürlük ideallerinden vazgeçmedi. Küba Devriminin yanındaydı. Fidel'in can dostuydu.

Gabo asla ihanet etmedi, asla bir başkası olmadı, Gabo olmaktan vazgeçmedi. Oysa çağdaşı bazı yazarlar çıkar uğruna ya da modaya uyarak saf değiştirmişti. Arjantinli ünlü yazar Borges Şilili diktatör Pinochet'in elini sıkmış; kendi ülkesine komunizmle nasıl savaşılacağını gösterdiği için teşekkür etmiş ve eklemişti : "Sinsi bir dinamit olmaktansa beyaz bir kılıç olmayı yeğlerim." Ancak bu sözleri ömür boyu özlemini çektiği Nobel'i kaybetmesine neden oldu, Nobel'in babası dinamiti bulan adamın ta kendisiydi. Oysa Marquez, Arjantinde diktatörlüğün kaybettiği, yokettiği insanların akıbetiyle yakından ilgilenmiş, susturulanların sesi olmuştu.

Perulu yazar, Marquez'in eski dostu, sözde solcu Mario Vargas Llosa ise Latin Amerikayı iliğine dek sömüren neoliberal ekonominin avukatı olmuştu, Bush'un dostu, Venezüella devriminin önderi Chavez'in ise düşmanıydı.

Carlos Fuentes, populist diye damgaladığı Venezüella'nın Bolivarcı Devrimini küçümseyerek Chavez'e kıtanın palyaçosu diye saldırıyordu.

Marquez'in gazeteci kimliğiyle yazdığı **"Tanıdığım Fidel"**, **"İki Chavez'in Gizemi"**, **"Portekiz'in Karanfil Devrimi"**, **"Pablo Neruda'yla Söyleşi"** ve Pinochet'in yönetimindeki Şiliye gizlice girerek faşist baskıyı gösteren bir belgesel çeken yönetmenin öyküsü **"Miguel Littin Şilide Gizlice"** gazetecilik mesleğinin tarihine geçmiş yazılardır.

Küba Devriminin ardından Havana'da Arjantinli gazeteci Masetti ile birlikte Prensa Latina haber ajansını kurarlar. Batı basınının yanlı haberlerine alternatif Prensa Latina bugüne dek varlığını sürdürmüştür. Marquez, adalete ve eşitliğe inanmış ve ömrü boyunca emperyalizme karşı savaşmış bir gazeteci olarak yazdığı makaleleriyle çağımızın etkin Latin Amerikalı entellektüellerinden biri olmuştur.

Ülkesi Kolombiyada sağın temsilcileri Nobel ödüllü yazar Marquez'i politik kimliğinden ayırmaya çalıştılar. El Tiempo gazetesine verdiği yanıt çok güzeldir: **"Yıllardır El Tiempo kişiliğimi ikiye bölme çabasında. Bir yanım dahi bir yazar öteki yanım ülkesini yoketmeye yeminli ateşli bir komunist. Oysa benim bölünmez bir kimliğim var, politik duruşum kitaplarımı yazdığım ideolojiyle birdir."**

Küba Devrimi Güney Amerika için önemli bir dönüşümün başlangıcı oldu. Tüm kıtayı politik olarak sarsan bu romantik devrimin yankıları sanatta özellikle yazın alanında büyük oldu. Bu uzak kıtada bir devrim olmuştu ve bu devrimin o zamana dek kimseyi pek ilgilendirmeyen Latin edebiyatındaki meyveleri nelerdi? Marquez en güzel yanıttı.

1960 ve 1970 yılları arasında **Boom Latinoamericano** olarak adlandırılan Latin yazarlar patlaması tüm dünyayı etkilemişti. Bu akımın en ünlü temsilcisi de Gabriel Garcia Marquez idi. Perulu Vargas Llosa, Arjantinli Cortazar, Meksikalı Carlos Fuentes gibi genç yazarların kitapları çevrilerek yaygın bir biçimde basılmıştı. 500 yıl boyunca sömürülen kıtanın toprağını, ateşini, acılarını, insanlarını yani gerçekliğini masallarla, fantastik yaşantılarla, neredeyse akıldışı öykülerle anlatıyorlardı. Edebiyat dünyasına yeni bir biçemi **büyüsel gerçekçilik**'i armağan ettiler. Marquez'in YÜZYILLIK YALNIZLIK'ı bu akımın baş yapıtlarındandır. Marquez bu romanında yeni bir dil yaratmış, mitolojiyle mizahı harmanlamış, zamanın çizgisel akışıyla oynamış, fantastik bir atmosferde, Macondo'da Kolombiyanın trajik tarihini anlatmıştır. Macondo olağanüstü bir Kolombiya metaforudur. Marquez romanlarında tarihle söylenceyi karıştırmıştır. Bunu estetik bir kaygıyla yapmamıştır. Latin Amerikanın gerçekliği budur. Büyülü gerçekçilik, Picasso'nun Guernica'nın gerçekçiliği için söylediği gibi aslında emperyalizmin sonucudur. Zalimlikte sınır tanımadan tüm bir kıtayı sömüren emperyalizmin eseridir. ABDli şirket United Fruit Company'nin Kolombiyada, Guatemalada sendikalaşan işçilere yönelik katliamı Marquez'in bu fantastik ülkesi Macondo'da da gerçekleşir. Marquez'e göre sömürgecilerin ezdiği kıtanın gerçekleri kurgunun çok ötesindedir.

Marquez'e 1982 yılında Nobel Edebiyat ödülünü verdiler. Ödül törenine bembeyaz bir guayebera (karayiplere özgü keten ceket) giyerek gelir. Latin Amerikanın yalnızlığını anlattığı Nobel konuşması olağanüstüdür. **"Biz hikayelerin herşeye inanan yaratıcıları insanlığın yokolmasına karşı yeni bir ütopya oluşturmak için geç kalmadığımıza inanıyoruz. Hiçkimsenin başkalarının nasıl öleceğine karar veremeyeceği, aşkın gerçek olduğu, mutluluğun mümkün olduğu ve yüzyıllık yalnızlığa mahkum halkların sonunda ve sonsuza dek yeryüzünde ikinci bir şansa sahip olacağı bir hayat ütopyası."**

Ölümünün ardından Kübalı bir yazar, **"Albaya Kimseden Mektup Yok"**un yaratıcısı Marquez için şöyle der: **"Evet Gabo'nun yazanı çok, hepimiz ona yazdık, istedik ki sözlerimiz ona ulaşsın. Ama Gabo artık yazamayacak. Bizi öksüz mü bıraktı? Hayır, inanıyorum ki Amerikamızın büyülü köşelerinde başka Gabolar var, onun guayaba kokusuyla dolu, bize bizi sevdiren anlatılarını soluyarak ışığımızı ve karanlığımızı yeniden keşfedeceğiz, gururla: Çünkü biz Latin Amerikalıyız. Teşekkürler Gabo."**

★★★★★

Yıllar önce Tıp Fakültesinde öğrenci iken Ankara'da Zafer Çarşısının ünlü kitapçısı Remzi Bey'in önerisiyle okuduğum ve çarpıldığım Yüzyıllık Yalnızlık sayesinde Güney Amerikayla tanıştım. Tarihi, dili, şiiri, romanı, müziği ve romantik devrimcileriyle direnişin simgesi bu asi kıtayla beni buluşturan Marquez'e saygıyla....

SONRADAN GOURMET

Dr. Bülent Kavuşturan

HORİATİKİ

Yunanistan seyahatlerinde vizelerin kaldırılması, Ülkemiz insanının Yunan adaları ve Yunan anakarasına daha çok seyahat edebilmesini sağladı, Ortak bir geçmişin getirdiği kültürel yakınlığa tanıklık ediyoruz.. Geçen yıl Uludağ üniversitesi 1988 yılı mezunları olarak sınıf arkadaşlarım ız ile 25. Mezuniyet yılımız anısına böyle bir gemi turuna katıldık. Çeşitli Ege adaları ile Atina'yı ziyaret ettik. Atina'nın Plaka denilen otantik bir bölgesini ziyaret edip yemek yedik. Yemeklerimizin tatlarının hatta isimlerinin benzerliği de bizleri etkiledi.Bize servis yapan garsonumuz Niko bile İstanbul Yeşilköylüydü.

Yunanistan hakkında yazılmış tüm gezi kitaplarında yunan mutfağından övgü ile söz ediliyor ve ziyaret sebepleri arasında gösteriliyor. Şüphesiz tüm Dünyada da kendi adıyla tanınan ve yerine göre tek başına bir öğün yerine sayılabilecek olan Greek salad yani Yunan Salatasından söz etmek istiyorum.

Yunanca'da ismi Horiatiki

Bizdeki çoban salatasına benziyor, sadece içinde Yunanlıların Feta peyniri dedikleri bizdeki karşılığı olarak Beyaz peyniri kullanabileceğimiz koyun ve keçi sütünden yapılan bir peynir kullanıyorlar

Malzemelerimiz

- 2 Adet salatalık
- 2 Adet yeşil biber
- 1 Adet kırmızı soğan
- 200 gr beyaz peynir
- 1 Kilo domates
- 100 gr siyah zeytin
- 100 gr yeşil zeytin
- Yarım demet maydanoz
- Yarım demet taze nane ya da kekik
- 3-4 Çorba kaşığı zeytinyağı
- Yarım limon
- Tuz kekik

Yapılışı

Salatalıkları soyup çekirdeklerini çıkardıktan sonra iri küpler halinde doğrayın.

Biberleri ikiye bölüp sap ve çekirdekli kısımlarını temizledikten sonra küçük küçük doğrayın.

Soğanı soyup ince halkalar halinde dilimleyin.

Beyaz peynir ve domatesleri küp şeklinde doğrayın.

Domates, salatalık, biber, soğan halkalarını derin bir kaseye alın.

İnce kıyılmış maydanoz ve naneyi ekleyip, tuz serpin.

Üzerine zeytinyağı gezdirin.

Peynir ve zeytinleri ekleyip, karıştırın. Üzerine yarım limon sıkıp, servis yapın.

Horiatiki oldukça lezzetli ve doyurucu bir salata yapılışı da çok basit,

DİĞER BİR TANIDIK LEZZET İSE TZATZİKİ

CACİKİ DENİLEN BİZDEKİ KARŞILIĞI İLE CACIK

Şüphesiz tüm Balkan ve Ortadoğu ülkelerinde karşılığı olan bir lezzet Yunan versiyonu süzme yoğurt ile yapılıyor. Yoğurt sevmeyenler için krema ile de hazırlanabiliyor ve yanında üçgen kesilmiş sıcak pideler ile ve mutlaka soğuk servis ediliyor böylelikle pideleriniz bandırarak yemeniz mümkün oluyor.

Malzemelerimiz

2 orta boy salatalık
2 diş sarımsak
4 çorba kaşığı zeytinyağı
1 çorba kaşığı keskin sirke
3 su bardağı süzme yoğurt
1 tatlı kaşığı tuz
1 tutam nane

Yapılışı

Salatalıkları yıkayıp soyun. Büyük bir kaseye alıp ince ince rendeleyin.

Tuzlayıp elinizle sıkın. Kalan suyu süzün. Süzme Yoğurdu bir kaba alın.

Sarımsak, zeytinyağı ve sirkeyle 2-3 dakika çırpın. Salatalıkları ekleyip bir çatal yardımıyla karıştırın.

Küçük kaselere koyup yarım saat buzdolabında bekletin. Soğuk servis yapın.

Şüphesiz Bizim mutfağımızda da peynirli salatalar var Salata üzerine Kaşar loru konularak yapılan Uludağ salatası da Bursa' dan güzel bir örnektir.

Yunan mutfağından söz edilince Kıbrıs'tanda bir lezzeti konuk etmek gerek. Hellim Peyniri;

Hellim kızartılarak yenilebilen bir peynir. Kıbrısta kahvaltılardan et yemeklerinin yapısına kadar

Pek çok yerde sevilerek kullanılır. Küp küp doğranılarak kızartılır ya da rendelenerek köftelerin ve böreklerin içerisine de katılabilir. Tuzlu olduğu için salatada kullanmadan önce yarım saat suda tutulabilir veya salatanın tuzunu normalden az koyabilirsiniz.

KIZARTILMIŞ HELLİM PEYNİRLİ SALATA

Malzemelerimiz

Akdeniz yeşillikleri
4-5 adet kiraz domates
1/2 adet kırmızı soğan
4 dilim hellim peyniri
5-6 adet zeytin
1 adet salatalık
1 çorba kaşığı zeytinyağı
1 limonun suyu
Susam/Ceviz

Yapılışı

Akdeniz yeşilliklerini yıkayıp süzün. Kiraz domatesleri tercihen dörde kesin. Kırmızı soğanı ay şeklinde doğrayın. Salatalığı küp şeklinde doğrayın. Servis tabağına Akdeniz yeşillikleri, kiraz domatesleri, kırmızı soğanları ve salatalıkları ekleyin. Hellim peynirleri tavada üstleri kızarıncaya kadar pişirip sıcakken salataya ilave edin. Üzerine zeytinyağı ve limon suyu gezdirip servis yapın. Susam ya da ceviz de bu salataya çok yakışmaktadır.

BULMACA

Hazırlayan: Dr. Ersan Taşcı

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2						■				
3					■					
4										■
5			■			■				
6				■		■			■	
7										■
8						■				
9				■					■	
10		■								

Soldan Sağa:

1) İki kelimeyle özelleştirmenin, iş güvenliğini ve işçi sağlığını önemsememenin, aczin ve cinayetin yaşandığı yer (Siyasi haritada) **2)** Tersi Cephalis acuminata'dan elde edilen ve zehirlenmelerde kullanılan şurup- Bir bestecinin tüm yapıtları içindeki tek tek yapıtlarının besteleniş ya da yayınlanış sırasını gösteren numara **3)** Paçasız don- Pembe Panter filmindeki müfettişin adının okunuşu **4)** Altın Palmiye (iki kelime siz anladınız onu) **5)** 5 ve 6nın ilk cevapları iç içe geçirilince Bolero'nun bestecisi oluyor- Bir bağlaç -.....: Bir Bebek Evi (H. İbsen) **6)** 5 ve 6nın ilk cevapları iç içe geçirilince Bolero'nun bestecisi oluyor – Tahıl tozuna dönüşmüş Milletler birliği **7)** Bir avuç dolusu almak **8)** Rahmetli hocamız Türkan SAYLAN'ın önderliğinde verilen mücadele ile adını unuttuğumuz hastalık – Yavaş müzik **9)** Çift taraflı aluminyum blisterlerin her katmanı- Tersi eski dilde yiyecek **10)** Bir Amerikan dizisi olan Arrow'un geçtiği kent (Ben "elma" sormak istemiştim, şartlar beni buraya zorladı L -Büyük harfle yazınız)

Yukardan Aşağı:

1) Genellikle hayvan ya da çocuklar için kullanılan hafif küçümseyici sevimlilik ifadesi (Çoğul) **2)** Bir Arapça tamlama olan ve ensiz, akıllı geçinen anlamları olan hakaretamiz deyim **3)**Argoda "Nedir bu durum?" anlamında soru (iki kelime) – SLE'nin de içinde olduğu otoimmün hastalık grubu **4)** Tersi Amerikan kovboylarının sevinç nidası- Çare'nin ünsüzleri **5)** Onaylayan nota- Özellikle yönetim kademesine alt kademeden yapılan kayganlaştırıcı muamele **6)** Kara Kuvvetleri (Kısaltma)- Argon (Kısaltma) **7)** Respiratuar **8)** Robert Schumann'ın "Kreisleriana" olarak bilinen bestesi (adına bakınca Bursa için yapıldığını düşünebiliriz J) **9)** Asıl kelime anlamı "zararlı" olmasına karşın Türkçe'de "yaramaz çocuk" ya da "müstehcen" anlamında kullanılan kelimenin bozulmuş hali – Namert köprüsünden geçmek istemeyenlerin aparılsınlar diye kendilerini suya bırakmaları için verilen emir **10)** Anti Streptolizin O- Yemeye doymamış- Çin tavası.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	P	A	R	A	K	O	K	U	S	U
2	A	T	A	N	A	M	A	Y	A	N
3	R	E	C	E	P	■	N	U	R	■
4	A	R	A	P	■	A	T	M	I	Ş
5	D	O	M	■	A	N	A	■	C	O
6	O	M	■	İ	M	A	R	H	A	B
7	K	■	A	R	A	D	■	A	P	■
8	S	Ü	L	Ü	N	O	S	M	A	N
9	A	T	A	K	U	L	E	■	Ş	A
10	L	Ü	L	E	B	U	R	G	A	Z

Bir önceki sayımızdaki bulmacanın çözümü.

HEKİM ve SAĞLIK ÇALIŞANLARINA YÖNELİK ŞİDDET SON BULMUYOR

BASIN AÇIKLAMASI

Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın uygulanmaya başlamasından sonra sağlık alanında yaşanan şiddet olayları her geçen gün giderek artmaktadır. Son 10 gün içerisinde Bursa'da üç meslektaşımız hasta ve hasta yakınları tarafından silahlı ve fiziksel şiddete maruz kalmıştır.

Bunlardan en ciddi olanı özel bir hastanede gerçekleşti. İsminin açıklanmasını istemeyen bir meslektaşımızın ifadesine göre, cezaevinden ambulansla Devlet Hastanesi'ne götürülürken yolda fenalaşan hasta, acilen bir özel hastanenin acil servisine getirilmiş, acil serviste yapılan tüm çalışmalara rağmen hasta kurtarılamamıştır. Olaya müdahale eden hekime, olaydan 1 hafta sonra, vefat eden hastanın ilaç bağımlısı görünümündeki bir yakını tarafından, başına tabanca dayanarak öldürmek kastı ile 2 el ateş etme girişiminde bulunulmuş, ancak şans eseri silahın tutukluk yapması ve ateş almaması nedeni ile meslektaşımız ölümden dönmüştür. Şahıs tutukluk yapan silahını kurcalarken silah patlamış, kurşun meslektaşımıza isabet etmemiştir. Şahıs silah sesinin çevreden duyulması üzerine olay yerinden kaçmıştır. Olay polise intikal ettirilmiş, gerekli tespitler yapılmış ancak ciddiye alınmamıştır. Görüşmemiz sonucunda Sayın Valimizin girişimleriyle, polis olayın üzerine eğilmiş, daha sonra yakalanan şahıs, meslektaşımızın zanlıyı teşhis etmesine rağmen delil yetersizliğinden serbest bırakılmıştır. Meslektaşımızın teşhis etmesine rağmen şahsın serbest bırakılmasını anlayabilmek mümkün değildir.

Bu olaydan birkaç gün sonra Orhangazi Devlet Hastanesi'nde çalışan Genel Cerrahi Uzmanı meslektaşımız Opr. Dr. Semih Işıkgör, hastanın istediği raporu vermediği gerekçesiyle hasta tarafından şiddete maruz kalmıştır.

Bu olayın ertesi günü bu kez İnegöl'de özel bir sağlık kurumunda görev yapan meslektaşımız Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı Dr.Murat Kaçar bir hasta yakını tarafından saldırıya uğramıştır.

Bu olaylar hekim ve sağlık çalışanlarının hangi koşullarda, hayatlarını tehlikeye atarak çalışmak zorunda kaldıklarının bir göstergesidir. Meslektaşlarımız, hastaları için zaman ve mesai kavramına bakmaksızın ellerinden gelen tüm çabayı gösterdikleri halde, Sağlıkta Dönüşüm Proğramı'nın sağlık hizmetlerinin yürütülmesinde yarattığı sorunların nedeni gibi gösterilmişler, adeta hedef tahtası haline getirilmişlerdir. Sağlık hizmetlerinde yaşanan sorunların sorumlusu hekim ve sağlık çalışanları değildir. Sorumlu uygulanan sistemdir.

Siyasi otorite ne yazık ki sağlık alanında yaşanan şiddet konusunda gerekli tedbirleri almamakta, caydırıcı yasaları çıkarmamakta ve gerekli yasal altyapıyı oluşturmamaktadır. "ŞİDDETE SIFIR TOLERANS" prensibiyle gerekli tüm önlemlerin alınmasını istiyor, bundan sonra oluşacak şiddet olaylarının gerçek sorumlularının bu konuda gerekli önlemleri almayan siyasiler olacağını kamuoyu ile paylaşıyoruz.

Bursa Tabip Odası
Yönetim Kurulu